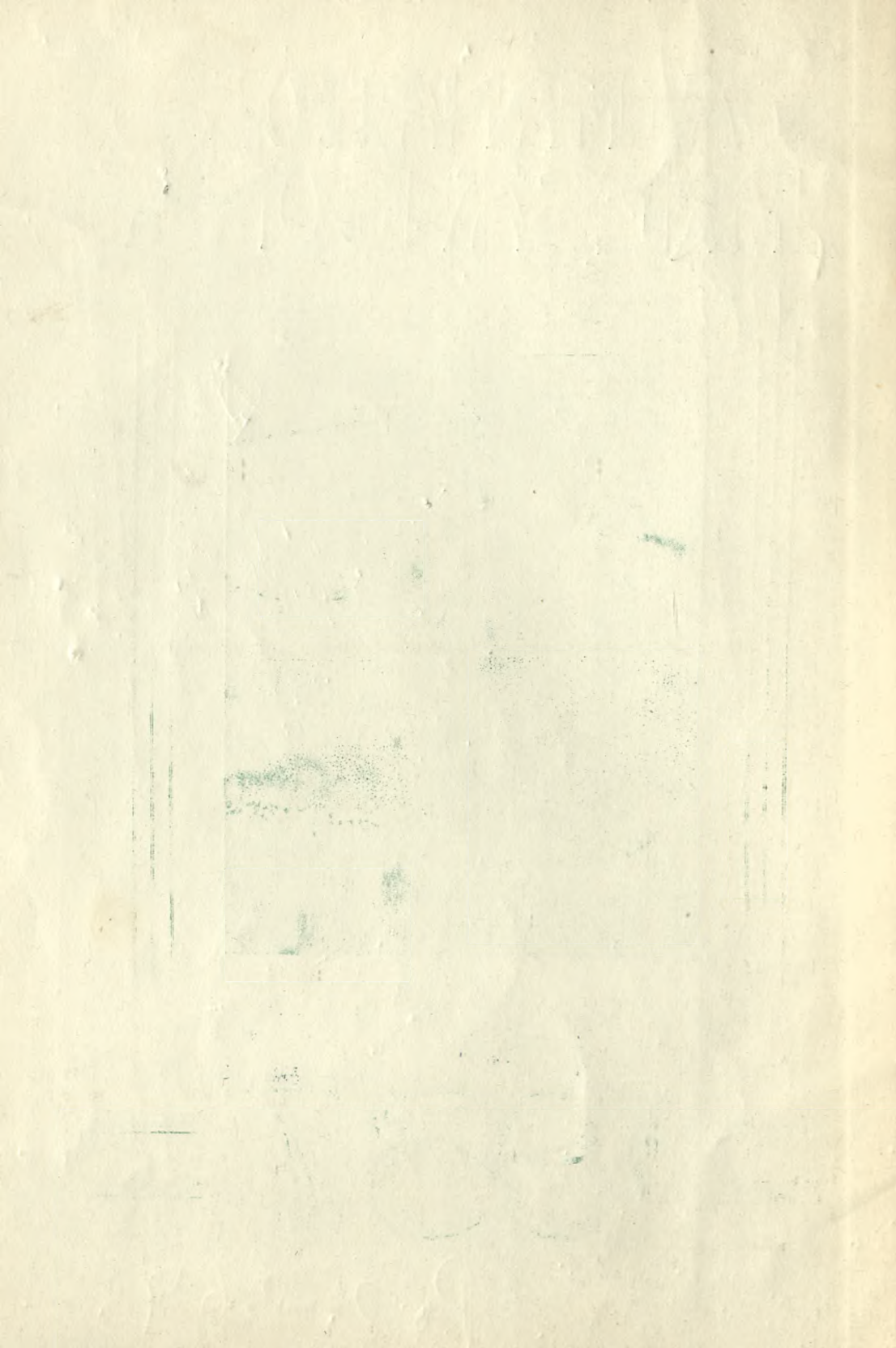

ALMANAHUL „PRESA BUNĂ”

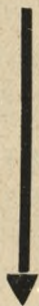

= 1937 =

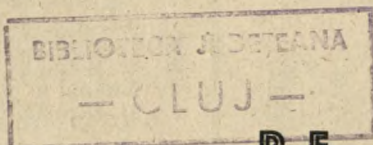
№ 2. 369.

ALMANAHUL

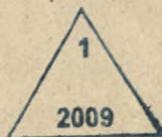
„PRESA BUNĂ”

PE ANUL

511.432

1937

Pentru Romano-Catolici

Sărbătorile legate (de poruncă) neschimbătoare

1. Toate Duminicile.	5. Sf. Iosif — 19 Martie.
2. Nașterea Domnului — 25 Decembrie.	6. S-ții Petru și Pavel — 29 Iunie.
3. Circumciziunea Domnului — 1 Ianuarie.	7. Adormirea Maicii Domnului — 15 August.
4. Epifania Domnului (Boboteaza) — 6 Ianuarie.	8. Toți Sfinții — 1 Noembrie,
	9. Neprihănită Zemisire a Maicii Domnului — 8 Decembrie.

Sărbătorile legate schimbătoare

1. Duminica Paștilor, 28 Martie; 2. Înălțarea Domnului, 6 Maiu; 3. Rusaliile 16 Maiu; 4. Trupul Domnului, (Joia Verde) 27 Maiu.

POSTURILE

1. Postul de 40 de zile; 2. Postul celor 4 timpuri; 3. Ajunul sărbătorilor Rusaliilor (15 Maiu); 4. Adormirii Maicii Domnului (14 August); 5. Tuturor Sfinților (31 Octombrie); 6. Nașterii Domnului (24 Decembrie).

Pentru Greco-Catolici

Sărbătorile legate neschimbătoare

1. Nașterea Domnului, 25 Decembrie.	13. Sf. Profet Ilie, 20 Iulie.
2. Sărbătoarea Preacuratei, 26 Dec.	14. Schimbarea la Față, 6 Iulie.
3. Sf. Mucenic Ștefan, 27 Decembrie.	15. Adormirea Maicii Domnului, 15 August.
4. Tăerea împrejur, 1 Ianuarie.	16. Tăerea cap. Sf. Ioan Botezătorul, 29 August.
5. Botezul Domnului, 6 Ianuarie.	17. Nașterea Maicii Domnului, 8 Sept.
6. Sf. Vasile, Grigore și Ioan, 30 Ian.	18. Înălțarea Sf. Cruci, 14 Septembrie.
7. Întâmpinarea Domnului, 2 Febr.	19. Sf. Martir Dimitrie, 26 Octombrie.
8. Buna Vestire, 25 Martie.	20. Sf. Mihail și Gavril, 8 Noembrie.
9. Sf. Gheorghe, 23 Aprilie.	21. Intrarea în biserică, 21 Noembrie.
10. Sf. Constantin și Elena, 21 Mai.	22. Sf. Nicolae, 6 Decembrie.
11. Nașterea Sf. Ioan Botez., 24 Iunie.	
12. S-ții Ap. Petru și Pavel, 29 Iunie.	

Sărbători legate schimbătoare

1. Învierea Domnului, (2 Mai); 2. Înălțarea Domnului, (10 Iunie); 3. Rusaliile, (20 Iunie).

Posturile și ajunurile

1. Postul Crăciunului 6 săptămâni	5. Ajunurile Crăciunului, Bobotezei, Vinerea Paștelui, Tăerea Cap, Sf. Ioan Botezătorul, Ziua Crucii.
2. Postul Paștilor, 6 săptămâni.	
3. Postul SS Ap. Petru și Pavel, 5 zile.	
4. Postul Sf. Maria, 2 săptămâni.	

Sărbători oficiale

1. 24 Ianuarie, Unirea tuturor Românilor.	5. 22 Iulie, ziua numelui M. S. Regina Maria.
2. 10 Maiu, Proclamarea Independenței 1877.	6. 16 Octombrie, Nașterea M. S. Regelui Carol II.
3. Aniversarea eroilor căzuți pentru Țară în sărbătorirea Înălțării Domnului.	7. 29 Octombrie, ziua nașterii M. S. Regina Maria
4. 8 Iunie. Urcarea pe tron a M. S. Regelui Carol II.	8. 8 Noembrie, ziua numelui Voevodului Mihai de Alba-Iulia.

Fazele: ● = lună nouă; ☽ = primul pătrar;
☾ = lună plină; ☿ = ultimul pătrar.

1	V	† Circum. Domnului	1	S.	T. imp.; Sf. Vasile
2	S	S. Nume a lui Isus	2	D.	M. P. Silvestru
3	D	† S. Genoveva	3	V.	Pror. Malahia
4	L	S. Isabela	4	L.	Sob. Sf. 70 de Aport.
5	M	S. Telesfor	5	M.	SS. Teopemt și Teona
6	M	† Epifania Domnului	6	M.	Botezul Domnului
7	J	S. Valentin	7	J.	(†) Sf. Ioan botezătorul
8	V	S. Severin	8	V.	Cuv. Domnica
9	S	S. Iulian M.	9	S.	S. Mucenic Polieuct
10	D	† Sf. Familie	10	D.	Păr. Gregorie al Nissei
11	L	S. Alexandru Episcop	11	L.	Cuv. Păr. Teodosie
12	M	S. Tațiana F.	12	M.	Sf. M-ță Tațiana
13	M	S. Veronica F.	13	M.	SS. Muc. Ermil și Strat
14	J	S. Ilarie Ep.	14	J.	SS. Muc. uciși în Sina
15	V	S. Paul Pustnicul	15	V.	Cuv. Pavel Tiveul
16	S	S. Marcel P. M.	16	S.	S. Ich. lanț. Sf. Petru
17	D	† 2 după Epifanie	17	D.	(†) Cuv. Antoniu c. m.
18	L	Catedra Sf. Petru	18	L.	PP. Atanasie și Chiril
19	M	S. Marin M.	19	M.	Cuv. Macarie Egipt.
20	M	SS. Fabian și Sebastian	20	M.	Cuv. Eutimie
21	J	S. Agneza	21	J.	Cuv. Păr. Maxim Mărt.
22	V	S. Anastasiu	22	V.	Sf. Apost. Timoteu
23	S	S. Raimund	23	S.	S. Muc. Clemente
24	D	† Septuagesima	24	D.	Cuv. Muc. Xenii
25	L	Conversiunea Sf. Paul	25	L.	P. Gregorie Teologul
26	M	S. Policarp Ep. M.	26	M.	Cuv. Xenofont
27	M	S. Ioan Gură de Aur	27	M.	M. Sf. Ioan G. de Aur
28	J	S. Iulian	28	J.	Cuv. P. Efrem Sirul
29	V	S. Francisc de Sales	29	V.	Aduc. moașt. Sf. Ign.
30	S	S. Martina F.	30	S.	† SS. Trei Ierarhi
31	D	† Sexagesima	31	D.	SS. Chir și Ioan

NOTIȚE

.....

.....

.....

.....

1	L	S. Ignațiu Ep. M.	1	L.	S. M. Trifon
2	M	Intâmpinarea Domn.	2	M.	† Intâmpinarea Domn.
3	M	S. Blasiu Ep. M.	3	M.	Simeon și Ana
4	J	S. Andrei Corsini	4	J.	Cuv. Isidor Pelusiotul
5	V	S. Agata F. M.	5	V.	Mucenița Agata
6	S	S. Tit Ep.	6	S.	Cuv. P. Vucol Ep.
7	D	† Quinquagesima	7	D.	Ep. Partenie
8	L	S. Ioan de Martha	8	L.	M. Teodor Stratilat
9	M	S. Ciril Ep.	9	M.	Muc. Nichifor
10	M	Mercurea Cenușii	10	M.	(†) Muc. Haralambie
11	J	Arăt. Sf. Fec. la Lourdes ●	11	J.	Muc. Vlasie și Teod.
12	V	SS. 7 Fundatori	12	V.	Păr. Meletie Ep.
13	S	S. Grigorie P.	13	S.	Cuv. P. Martinian
14	D	† 1 din Post	14	D.	Cuv. P. Auxențiu
15	L	SS. Faustin și Iovita	15	L.	S. Apostol Onisin
16	M	S. Iuliana F. M.	16	M.	Muc. Panfiliiu
17	M	* S. Anter Papă	17	M.	M. Teodor, Tiron
18	J	S. Simeon Ep.	18	J.	P. Leon Papă
19	V	* S. Mansuet Ep.	19	V.	Apostolul Arhip
20	S	* S. Eleuteriu P.	20	S.	P. Leon Ep.
21	D	† 2 din Post	21	D.	P. Timotei
22	L	Catedra Sf. Petru	22	L.	Mart. din Evghen
23	M	S. Petru Damian Ep.	23	M.	Muc. Policarp al Smir.
24	M	S. Matia Ap.	24	M.	(†) Afl. Cap. Sf. Ioan
25	J	S. Felix P.	25	J.	Ep. Tarasie
26	V	S. Nestor Ep.	26	V.	Păr. Porfirie Ep.
27	S	S. Martina	27	S.	Păr. Procop Decapolit.
28	D	† 3 din Post	28	D.	Cuv. P. Vasilie Mart.

* Postul celor 4 Timp.

NOTIȚE

1	L	S. Albin Ep.
2	M	S. Simpliciu P.
3	M	S. Cunegunda Reg.
4	J	S. Cazimir Rege
5	V	S. Teofil Ep. ☉
6	S	SS. Perpetua și Felicita
7	D	† 4 din Post
8	L	S. Ioan de Deo
9	M	S. Francisca Romana
10	M	SS. 40 de Mucenici
11	J	S. Candid M.
12	V	S. Grigorie cel Mare ●
13	S	S. Nichifor
14	D	† Dum. Patimilor
15	L	S. Longin
16	M	S. Benedicta
17	M	S. Patriciu Ep.
18	J	S. Ciril
19	V	† S. Iosif ☽
20	S	S. Nichita Ep.
21	D	† Dum. Floriilor
22	L	S. Octavian M.
23	M	S. Turibiu
24	M	S. Gabriel Arh.
25	J	Joia Mare
26	V	Vinerea Mare
27	S	Sâmbăta Mare ☽
28	D	† Invierea Domnului
29	L	Lunia Invierii
30	M	S. Quirin M.
31	M	S. Balbina

1	L	Cuv. M-ța Eudochia
2	M	S. Teodor Muc
3	M	S. Muc. Eutropie
4	J	Cuv. Gherasim
5	V	Cuv. Muc. Conon
6	S	SS. 42 Muc. Amoreia
7	D	Muc. Efrem și soții
8	L	Cuv. Pr Teofilact
9	M	† SS. 40 Muc. Sevestia
10	M	Muc. Cuadrat
11	J	Ep. Sofronie
12	V	Cuv. P. Teofan
13	S	Moașt. S. Nichifor
14	D	Cuv. Benedict
15	L	Muc. Agapie
16	M	Muc. Sabin
17	M	C. Alexie
18	J	P. Chiril Patr. Ierus.
19	V	Muc. Hrisant, Daria
20	S	Cuv. P. uciși în Sava
21	D	Cuv. P. Iacob Ep.
22	L	Cuv. P. Vasiliu
23	M	Muc. Nicon și cei 199
24	M	Cuv. Zaharie
25	J	† Buna Vestire
26	V	Soborul Arh. Gavril
27	S	Cuv. Muc. Matrona
28	D	Cuv. P. Ștefan
29	L	Cuv. P. Marcu
30	M	Cuv. Ioan Scărarul
31	M	Cuv. Ipatie

NOTIȚE

.....

.....

.....

.....

1	J	S. Hugo Ep.	1	J.	Cuv. Maria din Egipt
2	V	S. Francisc de Paul	2	V.	Cuv. Păr. Tit
3	S	7 Dureri ale Mariei	3	S.	Cuv. Păr. Nichita
4	D	† Duminica Alba ☉	4	D.	Cuv. Păr. Iosif
5	L	S. Vincentiu Ferreri	5	L.	Muc. Teodot
6	M	S. Celestin	6	M.	Păr. Eutihie
7	M	S. Rufin	7	M.	Cuv. George
8	J	S. Dioniziu	8	J.	S. Apostol Irodion
9	V	S. Marcel Ep.	9	V.	Muc. Eupsichie
10	S	S. Macariu Ep.	10	S.	M. Terentie și soții
11	D	† 2 după Paști ●	11	D.	S. Muc. Antipa
12	L	S. Iuliu Papă	12	L.	Cuv. Vasile
13	M	S. Hermenegild M.	13	M.	Muc. Artinon
14	M	Solemnitatea Sf. Iosif	14	M.	Cuv. Martin P.
15	J	S. Anastasie	15	J.	S. Apostol Aristarh
16	V	S. Benedict Labre	16	V.	Muc. Agapia, Irina
17	S	S. Bernadeta	17	S.	Cuv. Simeon
18	D	† 3 după Paști ☽	18	D.	Cuv. Păr. Ioan
19	L	S. Crescentiu	19	L.	Muc. Pafnuție
20	M	S. Teotim Ep.	20	M.	P. Teodor Trichina
21	M	S. Anselm Ep.	21	M.	S. Ianuaru
22	J	S. Soter P.	22	J.	Cuv. P. Teodor Sich.
23	V	S. Gheorghe M.	23	V.	† Sf. Muc. Gheorghe
24	S	S. Fidel de Singmarin.	24	S.	Muc. Sava Stratilat
25	D	† 4 după Paști ☼	25	D.	† Floriile
26	L	S. Clet P. M.	26	L.	M. Vasile
27	M	Petru Canisiu	27	M.	M. Simeon
28	M	S. Paul al Crucii	28	M.	SS. Muc. din Cizic
29	J	S. Petru M.	29	J.	Joia Mare
30	V	S. Caterina de Siena	30	V.	† Vinerea Patimilor

NOTIȚE

1	S	SS. Filip și Iacob	1	S.	Sămbăta Mare
2	D	† 5 după Paști	2	D.	(†) Sfintele Paști
3	L	Aflarea Sf. Cruci	3	L.	(†) Luniă Paștilor
4	M	S. Monica Văd.	4	M.	(†) Martia Paștilor
5	M	S. Piu V. Papă	5	M.	Muc. Irina
6	J	† Înălțarea Domnului	6	J.	S. și dreptul Iov
7	V	S. Stansislau Ep.	7	V.	Arătarea Sfintei Cruci
8	S	Arătarea Sf. Mihail	8	S.	† S. Ap. și Ev. Ioan
9	D	† după Înălțare	9	D.	Pror. Isaia
10	L	S. Isidor	10	L.	Sărb. Națională
11	M	S. Mamert Ep.	11	M.	S. Muc. Mochie
12	M	S. Pancrațiu	12	M.	Ep. Gherman
13	J	S. Ioan Sil.	13	J.	Muc. Gliceria
14	V	S. Bonifaciu M.	14	V.	Muc. Isidor din Hio
15	S	S. Ioan de la Salle	15	S.	Cuv. P. Pahomiu
16	D	† Dum. Rusaliilor	16	D.	Cuv. P. Teodor Sf.
17	L	S. Pascal Bailon	17	L.	Ap. Andronic și M.
18	M	S. Venanțiu	18	M.	Muc. Petru și soții
19	M	* S. Petru Celestin	19	M.	Muc. Patriciu
20	J	S. Bernardin	20	J.	Muc. Talaleu
21	V	* S. Secundin M.	21	V.	† Const. și Elena
22	S	* S. Iulia F.	22	S.	Muc. Vasilisc
23	D	† Dum. Sf. Treimi	23	D.	Cuv. Mihail Mart.
24	L	S. Vincențiu M.	24	L.	Cuv. Simeon
25	M	S. Grigorie VII, Papă ☉	25	M.	Afl. Cap. Sf. Ioan Bot.
26	M	S. Filip Neri	26	M.	Ap. Carp
27	J	† Joia Verde	27	J.	Muc. Eliade
28	V	S. Augustin Ep.	28	V.	Muc. Eutihie
29	S	S. Maria Magd. de Pazzi	29	S.	Cuv. Muc. Teodosie
30	D	† 2 după Rusalii	30	D.	Cuv. P. Isaahie
31	L	S. Angela Merici * Postul celor 4 Timp.	31	L.	Ap. Ermie

NOTIȚE

1	M	S. Panfil M.
2	M	S. Marcelin M. €
3	J	S. Clotilda
4	V	Sărb. Inimii lui Isus
5	S	S. Bonifaciu Ep.
6	D	† 3 după Rusalii
7	L	S. Robert Abate
8	M	S. Heracliu Ep.
9	M	SS. Prim și Felician ●
10	J	S. Margareta Reg.
11	V	S. Barnaba Ap. M.
12	S	S. Ioan de S. Fac.
13	D	† 4 după Rusalii
14	L	S. Vasile Ep.
15	M	S. Creșcențiu Ep. D
16	M	S. Francisc Regis
17	J	S. Adolf
18	V	S. Marcelian M.
19	S	S. Iuliana F.
20	D	† 5 după Rusalii
21	L	S. Aloiziu Gonzaga
22	M	S. Paulin Ep.
23	M	S. Zenon ☉
24	J	Nașt. Sf. Ioan Botez.
25	V	S. Vilhelm Abate
26	S	SS. Ioan și Paul
27	D	† 6 după Rusalii
28	L	S. Irineu Ep. M.
29	M	SS. Petru și Pavel
30	M	Pomenirea Sf. Pavel €

1	M.	Muc. Iustin
2	M.	Ep. Nichifor
3	J.	Muc. Lucilian și soții
4	V.	Ep. Mitrofan
5	S.	S. Muc. Doroteiu
6	D.	S. Visarion
7	L.	Muc. Teodot
8	M.	Moașt. Teod. Str.
9	M.	C. Ciril
10	J.	† Înălțarea Domnului
11	V.	M. Vartolomeu
12	S.	Cuv. Onufrie
13	D.	Muc. Achilina
14	L.	Pr. Eliseu
15	M.	Pr. Amos
16	M.	S. Tihon
17	J.	Muc. Man., Savel și Ism.
18	V.	Muc. Leontie
19	S.	Ap. Iuda
20	D.	(†) Sf. Rusalii
21	L.	(†) Lunia Rusaliiilor
22	M.	Muc. Eusevie
23	M.	M. Agripina
24	J.	(†) Nașt. Sf. Ioan Bot.
25	V.	Muc. Febronia
26	S.	Cuv. David
27	D.	Cuv. Samson
28	L.	Moașt. Ciril și Ioan
29	M.	(†) Petru și Pavel
30	M.	Serb. 12 Apostoli

NOTIȚE

.....

.....

.....

.....

.....

1	J	Prea Sf. Sânge	€	1	J.	Cosma și Damin
2	V	Vizita Sf. Fecioare		2	V.	Vestmânt. Mariei
3	S	S. Leon II, Papă		3	S.	Muc. Iacint
4	D	† 7 după Rusalii		4	D.	Ep. Andrei
5	L	S. Anton Zațc.		5	L.	C. Marta
6	M	S. Domnica M.		6	M.	Cuv. Sispe
7	M	SS. Ciril și Metodiu		7	M.	Cuv. Toma Mal.
8	J	S. Elisabeta Reg.	•	8	J.	Cuv. Procopie
9	V	S. Veronica Iuliana		9	V.	Muc. Paneratie
10	S	S. Rufina		10	S.	M. Leontie și soții
11	D	† 8 după Rusalii		11	D.	M-ța Eufemia
12	L	S. Ioan Gualbert		12	L.	Muc. Proclu
13	M	S. Anaclet P. M.		13	M.	Arh. Gavril
14	M	S. Bonaventura Ep.		14	M.	Ap. Achila
15	J	S. Enric Impărat	3	15	J.	M. Ciric și Iulita
16	V	S. Maria depe Carmel		16	V.	Muc. Atinogen
17	S	S. Alexiu		17	S.	M. Marina
18	D	† 9 după Rusalii		18	D.	M. Emilian
19	L	S. Vincențiu de Paul		19	L.	Cuv. Macrina
20	M	S. Ieronim Emilian		20	M.	(†) Pror. Ilie Tesv.
21	M	S. Praxeda Fec.		21	M.	Cuv. Simeon
22	J	S. Maria Magdalena		22	J.	† Maria Magdalena
23	V	S. Apolinarie Ep.	☉	23	V.	Muc. Foca
24	S	S. Cristina F. M.		24	S.	M-ța Cristina
25	D	† 10 după Rusalii		25	D.	(†) Adorm. Sf. Ana
26	L	S. Ana		26	L.	Muc. Ermolae
27	M	S. Pantelimon		27	M.	(†) Pantelimon
28	M	S. Inocențiu P.		28	M.	Ap. Prohor și soții
29	J	S. Marta F.		29	J.	Muc. Calinic
30	V	SS. Abdon, Sennen MM. €		30	V.	Ap. Silla și soții
31	S	S. Ignățiu de Loyola		31	S.	C. Eudochim

NOTIȚE

.....

.....

.....

.....

.....

1	D	† 11 după Rusalii	1	D	Scoaterea Crucii
2	L	Porțiuncula ; S. Alfons	2	L	Moașt. Sf. Ștefan
3	M	Aflarea Sf. Ștefan	3	M	Cuv. Isachie și soții
4	M	S. Dominic	4	M	7 tineri din Efez
5	J	S. Maria a Zăpezii	5	J	Muc. Eusignie
6	V	Schimbarea la Față ●	6	V	(†) Schimbarea la față
7	S	S. Găetan	7	S	Cuv. M. Pulcheria
8	D	† 12 după Rusalii	8	D	Ep. Emilian
9	L	S. Ioan Vianney	9	L	Ap. Matia
10	M	S. Laurențiu M.	10	M	Muc. Laurențiu
11	M	SS. Tiburțiu și Suz. MM.	11	M	Muc. Euplu
12	J	S. Clara F.	12	J	Fotie și Anicet
13	V	S. Ioan Berchmans	13	V	Cuv. Maxim Mart.
14	S	S. Eusebiu	14	S	Pr. Michea
15	D	† 13 după Rusalii	15	D	(†) Ad. P. F. Maria
16	L	S. Ioachim	16	L	Muc. Diomid
17	M	S. Iacint	17	M	Muc. Miron
18	M	S. Elena împărăteasă	18	M	Muc. Flor și Laur
19	J	S. Ioan Eudes	19	J	Muc. Andrei Strat.
20	V	S. Bernard	20	V	Prof. Samuil
21	S	S. Ioana de Chantal	21	S	Apost. Iuda Tadeu
22	D	† 14 după Rusalii	22	D	Muc. Agatonic
23	L	S. Filip Benițiu	23	L	Muc. Lupu
24	M	S. Bartolomei Ap.	24	M	Muc. Eutichie
25	M	S. Ludovic Rege	25	M	Moașt. Ap. Vart
26	J	S. Zefirin P.	26	J	Muc. Adrian
27	V	S. Iosif Calasaștiu	27	V	Cuv. Pimen
28	S	S. Augustin	28	S	Cuv. Moise
29	D	† 15 după Rusalii	29	D	(†) Tăierea Cap. S. Ioan
30	L	Roza de Lima F.	30	L	Patr. Alexandru
31	M	S. Raimund	31	M	On. Brău al P. Mariei

NOTIȚE

.....

.....

.....

.....

1	M	S. Egidiu	1	M.	C. Simeon Stil.
2	J	S. Ștefan Rege	2	J.	Muc. Mamant
3	V	S. Serapia F. M.	3	V.	Muc. Antim
4	S	S. Rozalia	4	S.	Muc. Vavila
5	D	† 16 după Rusalii	5	D.	Pror. Zaharie
6	L	S. Petroniu Ep.	6	L.	Arh. Mihail
7	M	S. Regina F. M.	7	M.	Muc. Sozont
8	M	Nașt. Maicii Domnului	8	M.	(†) Nașt. P. F. Maria
9	J	S. Petru Claver	9	J.	(†) Ioachim și Ana
10	V	S. Neculai Tolentin	10	V.	M-ța Minodora
11	S	S. Diomedea M.	11	S.	Cuv. Teodora
12	D	† 17 după Rusalii	12	D.	Muc. Autonom
13	L	S. Filip M.	13	L.	Muc. Cornelia
14	M	Inălțarea Sf. Cruci	14	M.	† Inălțarea Sf. Cruci
15	M	* 7 Dureri ale Mariei	15	M.	Muc. Nichita
16	J	S. Corneliu P.	16	J.	Muc. Eufemia
17	V	* Stigmatetele Sf. Francisc	17	V.	Muc. Sofia și ficele ei
18	S	* Iosif de Copertino	18	S.	Cuv. Eumenie
19	D	† 18 după Rusalii	19	D.	Muc. Trofim
20	L	S. Eustahiu M.	20	L.	Muc. Eustatie
21	M	S. Matei Ap.	21	M.	Prof. Iona
22	M	S. Toma de Vilanova	22	M.	S. Muc. Foca
23	J	S. Lin, Papă	23	J.	† Conc. Sf. Ioan
24	V	S. Gerard Ep.	24	V.	Muc. Tecla
25	S	S. Firmin Ep.	25	S.	Muc. Eufrosina
26	D	† 19 după Rusalii	26	D.	† Mutarea Sf. Ioan Ev.
27	L	SS. Cosma și Damian	27	L.	Muc. Calistrat
28	M	S. Venceslau	28	M.	C. Hariton
29	M	S. Mihail Arh.	29	M.	D. Cuv. Ciriac
30	J	S. Ieronim	30	J.	M. Grigore

* Postul celor 4 Timp.

NOTIȚE

.....

.....

.....

.....

1	V	S. Remigiu
2	S	SS. Ingeri Păzitori
3	D	† 20 după Rusalii
4	L	S. Francisc de Assisi ●
5	M	S. Placid
6	M	S. Bruno Ab.
7	J	S. Rozariu
8	V	S. Brigita; S. Dumitru
9	S	S. Dionizie
10	D	† 21 după Rusalii
11	L	S. Nicaziu Ep.
12	M	S. Serafim ☸
13	M	S. Eduard Rege
14	J	S. Calistrat P.
15	V	S. Tereza F.
16	S	S. Gal
17	D	† 22 după Rusalii
18	L	S. Luca Ev.
19	M	S. Petru de Alcantara ☸
20	M	S. Ioan Canțiu
21	J	S. Ilariu
22	V	S. Cordula
23	S	S. Ignațiu Ep.
24	D	† 23 după Rusalii
25	L	SS. Hrizont și daria MM.
26	M	S. Evarist ☸
27	M	S. Frument Ep.
28	J	SS. Ap. Simon și Iuda
29	V	S. Narcis Ep.
30	S	S. German
31	D	† 24 după Rusalii

1	V.	Apost. Ananie
2	S.	Muc. Ciprian
3	D.	M. Dionisie
4	L.	C. Ieroteu
5	M.	Muc. Ilaritina
6	M.	† Apost. Toma
7	J.	Muc. Sergiu și Vlah.
8	V.	Cuv. Pelaghia
9	S.	† Ap. Iacob Alfeu
10	D.	Muc. Eulampie
11	L.	Ap. Filip
12	M.	M-cii Prob. și Tarah
13	M.	M. Carp și Papila
14	J.	M. Nazarie
15	V.	Muc. Lucian
16	S.	Muc. Longin
17	D.	Prof. Asie
18	L.	Ap. și Ev. Luca
19	M.	Prof. Ioil
20	M.	Muc. Artemie
21	J.	Cnv. Ilarion
22	V.	Cuv. Averchie
23	S.	Ap. Iacob fr. Dom.
24	D.	Muc. Areta
25	L.	Muc. Marcian
26	M.	†(+) St. M. Dimitrie
27	M.	Muc. Nestor
28	J.	Muc. Terențiu și Neon.
29	V.	Muc. Anastasia R.
30	S.	Muc. Zenoviu
31	D.	M. Epimach

NOTIȚE

.....

.....

.....

.....

.....

1	L	† Toți Sfinții
2	M	Pomenirea Morților
3	M	S. Silvia
4	J	S. Carol Boromeu
5	V	SS. Zaharia și Elisabeta
6	S	S. Felix M.
7	D	† 25 după Rusalii
8	L	S. Sever M.
9	M	S. Teodor M.
10	M	S. Andrei Avelin
11	J	S. Martin Ep.
12	V	S. Martin P.
13	S	S. Stanislau
14	D	† 26 după Rusalii
15	L	S. Gertruda F.
16	M	S. Edmond Ep.
17	M	S. Grigorie Ep.
18	J	S. Oto Ab.
19	V	S. Elisabeta Reg.
20	S	S. Felix de Valois
21	D	† 27 după Rusalii
22	L	S. Cecilia F. M.
23	M	S. Clemente I, Papă
24	M	S. Ioan al Crucii
25	J	S. Caterina F. M.
26	V	S. Silvestru
27	S	S. Valerian
28	D	† 1 din Advent
29	L	S. Saturnin Ep.
30	M	S. Andrei Ap.

1	L.	SS. Cosma și Damian
2	M.	Muc. Achindim
3	M.	Muc. Achepsima
4	J.	Cuv. Ioanichie
5	V.	Muc. Galaction
6	S.	Ep. Pavel M.
7	D.	33 Mart. din Mel.
8	L.	(†) Arh. Mih. și Gavr.
9	M.	Ap. Onisifor
10	M.	Ap. Evast. și soții
11	J.	M. Mina și soții
12	V.	Patr. Ioan Milost.
13	S.	† Ioan Gură de Aur
14	D.	† Ap. Filip
15	L.	M. Guria
16	M.	Ap. și Ev. Matei
17	M.	Sf. Grigore
18	J.	M. Platon
19	V.	Prof. Avdie
20	S.	Grigorie Dec.
21	D.	(†) Intrarea în Biserică
22	L.	Ap. Filimon
23	M.	Ap. Amfilochie
24	M.	Papa Clemente
25	J.	Muc. Ecaterina
26	V.	C. Alipiu St.
27	S.	M. Iacob Pers.
28	D.	Cuv. Ștefan cel nou
29	L.	Muc. Paramon
30	M.	† Ap. Andrei

NOTIȚE

.....

.....

.....

.....

31 zile

DECEMBRIE

31 zile

ROMANO-CATOLIC

GRECO-CATOLIC

1	M	S. Natalia	1	M.	Prof. Naum
2	J	S. Bibiana F. M.	2	J.	Prof. Avacum
3	V	S. Francisc Xaveriu	3	V.	Prof. Sofronie
4	S	S. Varvara	4	S.	† Muc. Varvara
5	D	† 2 din Advent	5	D.	† Cuv. Sava
6	L	S. Nicolaie Ep.	6	L.	† Sf. Nicolae
7	M	S. Ambroziu Ep.	7	M.	Ep. Ambroziu
8	M	† Neprihănită Zemis.	8	M.	Cuv. Patapie
9	J	S. Valeria F.	9	J.	† Concep. Sf. Ana
10	V	S. Melhiade P.	10	V.	Muc. Ermogen
11	S	S. Damas I. P.	11	S.	Cuv. Daniil St.
12	D	† 3 din Advent	12	D.	(†) Sf. Spiridon
13	L	S. Lucia F. M.	13	L.	Muc. Eustratie și soții
14	M	S. Spiridon	14	M.	Muc. Tirs și soții
15	M	* S. Teodor M.	15	M.	Muc. Elenterie
16	J	S. Eusebiu Ep.	16	J.	Prof. Agheu
17	V	* S. Lazăr Ep.	17	V.	Prof. Daniil
18	S	* S. Grațian	18	S.	Muc. Sevastian
19	D	† 4 din Advent	19	D.	Muc. Bonifaciu
20	L	S. Eugeniu	20	L.	Muc. Ignațiu
21	M	S. Toma Ap.	21	M.	Muc. Iuliana
22	M	S. Zenon, soldat	22	M.	Muc. Anastasia
23	J	S. Victoria F.	23	J.	10 Martiri din Creta
24	V	Adam și Eva	24	V.	M. Eugenia
25	S	† Nașterea Domnului	25	S.	(†) Nașterea Domnului
26	D	† Dum, după Naștere	26	D.	(†) Sf. Născ. de D-zeu
27	L	S. Ioan Ev.	27	L.	(†) Sf. Protm. Ștefan
28	M	SS. Prunci nevinovați	28	M.	SS. 20 mii Martiri
29	M	S. Toma Ep.	29	M.	14 prunci uciși de Irod
30	J	S. Sabin Ep.	30	J.	Muc. Anisia
31	V	S. Silvestru I. P.	31	V.	C. Melania

* Postul celor 4 Timp.

NECROLOG

Dieceza de Iași a pierdut în 1936 următorii preoți :

Păr. Iuliu Abesca, născut în anul 1875, decedat la 24 Decembrie 1935.

Mons. Anton Gabor, născut în anul 1883, decedat la 19 Februarie 1936.

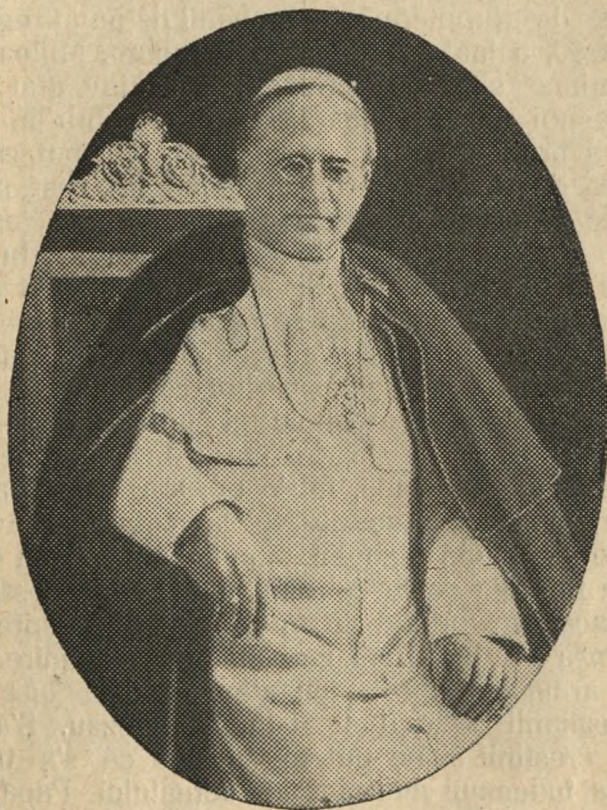
Mons. Carol Rist, născut în anul 1878, decedat la 22 Iulie 1936.

Păr. Carol Fischer, născut în anul 1868, decedat la 15 Septembr. 1936.

„PRESA BUNĂ“

după zece ani de activitate.

La 31 Octombrie 1936 s'au împlinit zece ani dela sfîntirea Atelierului tipografiei „PRESA BUNĂ. Aniversarea acestui eveniment atît de însemnat n'a putut trece neuitată mai ales de acei cari cunosc impor-

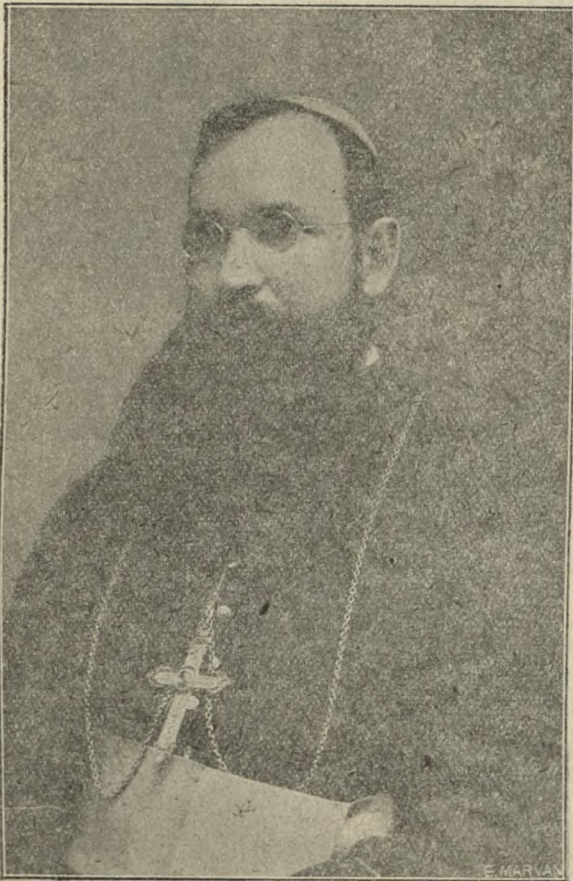
Sfântul Părinte Papa Piu al XI-lea

tanța cuvântului scris în ziua de azi și de acei cari știu cât de grele au fost începuturile acestei opere, care a făcut atît bine în decursul primului ei deceniu de activitate. Deaceia credem de cuviință să dăm

cititorilor noștri cu acest prilej o privire generală asupra activității «Presei Bune» din Iași, pentruca mai întâiu cei ce ne-au ajutat să fie încurajați în dărnicia lor, gândindu-se la binele sufletesc, ce l-au făcut în mod indirect prin donațiile lor, pentru care Dumnezeu îi va răsplăti din belșug și apoi pentruca această activitate cu scopuri morale și religioase să îndemne și pe alții la colaborare spre folosul tuturor credincioșilor.

După războiul cel mare «presa» urmând celelalte mijloace de apropiere între oamenii de pe întregul glob pământesc, a luat un avânt foarte mare. Mijloacele de locomoțiune s'au perfecționat; s'au inventat zeci și sute de noi mașini și aparate uimitoare. Intr'un cuvânt, lumea a progresat. S'a înțeles dela început că presa va avea de jucat un rol însemnat în acest progres. Mașinile tipografice s'au perfecționat și ele, astfel că ceea ce se lucra cu 100 de ani mai înainte într'o zi, se face acum într'o oră. Și era și de așteptat aceasta odată ce au început a apare cotidiene cu zeci de pagini. În aceiași măsură s'au perfecționat și agențiile de informații în serviciile marilor cotidiene. E adevărat că și înainte de războiu și întotdeauna presa a fost un element de foarte mare însemnătate, după care se putea concluda, într'o oarecare măsură și cu oarecari amănunte lămuritoare, la cultura și civilizația unui popor. După războiul mondial însă, după cum am spus, a tins din ce în ce mai mult spre desăvârșire. Toate acestea vorbind în mod general despre presă. Când însă privim la cei cari au pus stăpânire pe această armă puternică, constatăm că dela început au fost dușmanii Bisericii și ai lui Dumnezeu. S'au trezit însă și creștinii și ne putem bucura că s'a trezit la timp, la îndemnul mai ales al actualului Papă Piu al XI-lea, care a înțeles ce este presa și a socotit-o ca făcând parte din marile puteri ale lumii. La noi în România presa catolică era foarte în urmă. A apărut „Albina“ la București și apoi a încetat: mai apăreau în vechiul regat câteva reviste lunare, însă toate erau încă foarte slabe și apariția lor nu era încă sigură atâta timp cât nu aveau o tipografie proprie. La Iași apărea

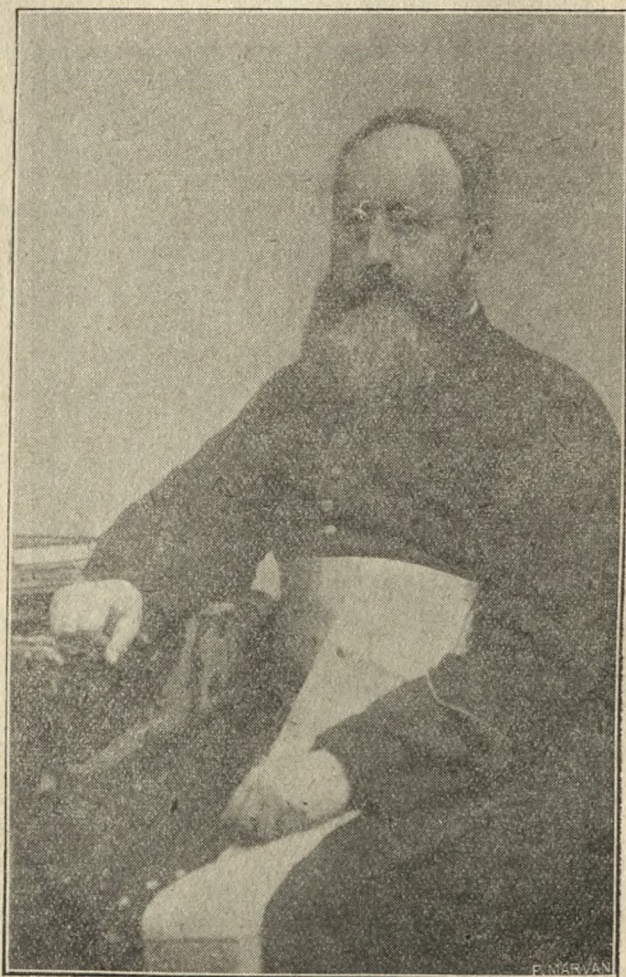
revista „Lumina Creștinului“, Calendarul „Presa Bună“ și din când în când o broșură scoasă de Editura „Presa Bună“. În luna Decembrie 1925 unele persoane laice propuseră cumpărarea unei tipografii pentru executarea lucrărilor din Editura „Presa Bună“. La 29 Ianua-

Mons. Mihai Robu, Episcop de Iași

rie 1926 s'au luat în discuție aceste propuneri într'o ședință a Comitetului Societății „Presa Bună“, sub președinția de onoare a P. S. Sale Mons. Mihai Robu. Președintele întrebă Comitetul dacă în principiu se aprobă cumpărarea unei tipografii sau nu, pentru a se

ști dacă e folositor să se mai ocupe cu această idee sau să o părăsească. Rezultatul discuțiilor a fost aprobarea cumpărării tipografiei. Nu trecu nici o lună dela

† Mons. Dr. Anton Gabor

acea ședință și în ziua de 23 Februarie fosta tipografie „Lumina Moldovei“ a fost transportată în curtea Episcopiei.

În modul acesta la începutul anului 1926 preoții din Iași în frunte cu Păstorul lor sufletesc, Mons. Mihai Robu, reușiră să intre în posesiunea unei tipografii. Neavând însă un local potrivit în care s'o instaleze, comitetul care cumpăraseră tipografia și care era format din P. Sf. Sa Mons. Mihai Robu, Mons. Dr. Anton Gabor (decedat), Prea C. Sa Pr. Dumitru Romila, C. Sa Pr. Bruno Falewski, C. Sa Pr. Dumitru Andrieș, C. Sa Pr. Gheorghe Petz și C. Sa Pr. Iosif Ghiuzan (decedat), hotărî să construiască și o clădire destinată tipografiei și presei catolice în general.

Vechiul comitet al tipografiei.

Și în adevăr la 17 Mai 1926, întâiul aniversar dela canonizarea Sfintei Tereza a Pruncului Isus, sub a cărei protecțiune avea să fie pus Institutul „Presa Bună“, s'au început săpăturile pentru temelii. La 11 Iunie, Sărbătorirea Prea Sfintei Inimi a lui Isus, Prea Sf. Sa Mons. Mihai Robu sfinți piatra fundamentală, iar la 31 Octombrie tot Prea Sfinția Sa sfinți și atelierul

tipografic. În primăvara anului următor întreaga clădire a fost terminată.

Credincioșii au început îndată a înțelege însemnătatea acestei opere și numărul donatorilor a crescut. Vrednici de amintit sunt soții Ilie și Elisabeta Romilă din Huși, Ignat Streit din Iași, Gh. M. Iacob (Huși) Mère Marie Clete (Australia), Genoveva V. Gabor, (Tămășeni) și Vladimir Danoeur (Iași). Pentru construirea clădirii au trebuit mulți bani; însă precum Dumnezeu a ajutat ca să se găsească creditori binevoitori,

La sfințirea pietrii fundamentale

tot astfel a avut grijă ca datoriile făcute să poată fi plătite.

În primul rând a fost însuși Sfântul Părinte Papa Piu al XI-lea care a binevoit să dea pentru construirea Institutului 240.000 lei. Sanctitatea Sa, dela urcarea pe tronul Sfântului Apostol Petru, a înțeles însemnătatea cuvântului scris și cât rău poate face presa dușmănoasă Bisericii, dacă nu întâlnește în cale nicio putere care să i se opună și deaceea a sprijinit întotdeauna pe cât a putut orice stabiliment sau institut creștin de presă. Astfel nici dezvoltarea presei catolice din România nu putea să nu-i stea la inimă.

Al doilea mare binefăcător al Institutului „Presa Bună“ este P. Sf. Sa Mons Mihai Răbu, care din primul său an de pastorație a sprijinit și sprijină și acum cel mai mult această instituție, pe care a socotit-o ca operă diecezană, menită spre binele credincioșilor din dieceza de Iași și de pretutindeni.

Neuitat va rămânea desigur pentru toți Mons. Dr. Anton Gabor, fondatorul acestui Institut și conducă-

O vedere în timpul lucrărilor la subsol

torul activ al lui. Dela începutul vieții sale preoțești s'a dedicat presei. A început să publice revista „Lumina Creștinului“ în 1913, cu mijloace materiale foarte neînsemnate; a reușit, deși a avut de întâmpinat la început multe greutăți. După războiu a scos și o foaie supliment la revistă, cu titlul de „Sentinela Catolică“, și a sperat să ajungă la un cotidian (ziar zilnic) catolic, indiferent de dieceza în care ar apărea acesta. Deaceea n'a șovăit să sacrifice foia „Dacia Creștină“ îndată ce a știut că este pentru progresul presei catolice, pentru mărirea ziarului „Farul Nou“ dela București.

Gloria sa cea mai mare însă este Institutul „Presa Bună“, al cărui întemeietor el însuși este. Din 1926

încoace s'a dedicat aproape în mod exclusiv presei catolice; a avut totuși și alte însărcinări pe cari le-a îndeplinit tot atât de bine. În ultimii ani s'a ocupat și de apropierea dintre catolici și ortodoxi. A dorit unirea celor două Biserici creștine și în acest scop a dedicat o mare parte din activitatea sa. Conducerea

Institutul de Arte Grafice „Presa Bună“

Institutului a avut-o Sfinția Sa până în ultimul timp. Țelul tipografic s'a perfecționat; l-a înzestrat cu mașini de tot felul; a înființat în el și o legătorie de cărți. Tipografia poate fi de model în Iași, atât în ceea ce privește situația sa generală cât și mai ales pentru localul higienic în care este instalată.

Editura „Presa Bună“ s'a îmbogățit cu o sumedenie de broșuri morale și religioase. Condițiile tehnice

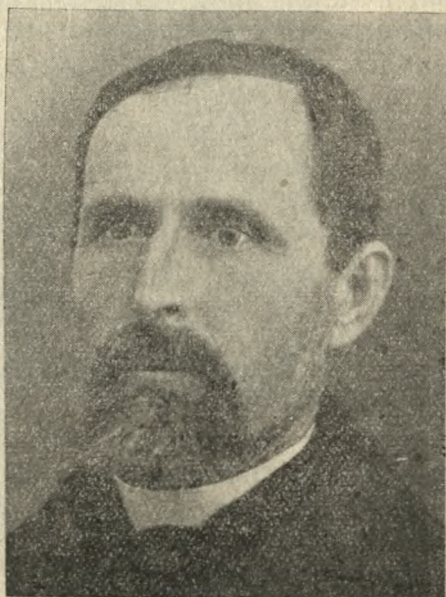
în cari apar publicațiile catolice ale „Presei Bune“ s'au îmbunătățit tot prin stăruința mult regretatului Mons. Dr. Anton Gabor. Și-a dat sufletul în ziua de 19 Februarie 1936, după mai bine de o lună de suferință. Ar fi dorit să mai trăiască pentru progresul presei, la care ținea atât de mult și pentru a vedea unirea celor două Biserici; însă dacă Dumnezeu a voit altfel, s'a resemnat și a primit moartea din mâinile lui.

La Direcțiunea și Administrația Tipografiei, cu care era însărcinat de câțva timp Prea C. Sa P. Dumitru Romila, care este totodată și paroh al Catedralei din Iași, a rămas tot Sfinția Sa. Deși criza care domnește de câțiva ani în toată lumea (și într'un chip deosebit și la noi) a atins și Tipografia și Editura „Presa Bună“, totuși Sfinția Sa printr'o bună conducere, a știut să facă în așa fel ca activitatea în această instituție să nu înceteze niciun moment.

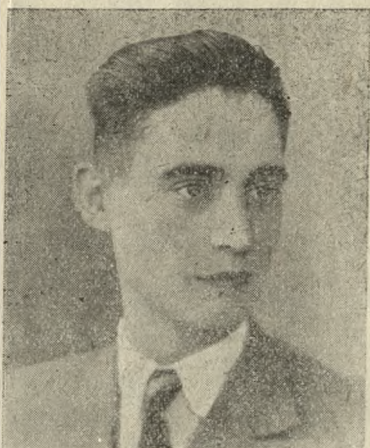
În locul neuitatului Mons. Dr. Anton Gabor

Prea C. Sa Pr. Dumitru Romila
Directorul Tipografiei „Presa Bună“

C. Sa Pr. Dr. Petru Pal
Redactorul revistei „Lumina Creștinului“

D-I Iuliu May
Conducătorul tehnic al tipografiei

În acești zece ani s'a lucrat mult: cetitorii noștri cunosc broșurile editate de „Presa Bună“. S'a tipărit în mare număr numai spre folosul credincioșilor. Folosul material nu-și trage Editura: toate veniturile deabia acoperă cheltuelile făcute cu tipărirea cărților și publicațiilor. Cu cece rămâne se tipăresc broșuri noi.

Se lucrează pentru binele și luminarea sufletelor; colaboratorii sunt grațuiți; cu toți așteaptă răsplată dela a cărui împărăție tind să o răspândească pe pământ. E drept că în ultimul timp, din cauza crizei, nu s'a tipărit prea mult; totuși și în anul trecut 1936 s'a remarcat o activitate destul de îmbucurătoare. S'ar putea face și mai mult, însă de multe ori lipsește ajutorul material al cetitorilor. Cu părere de rău trebuie să mărturisim că sunt chiar

la Redacția Revistei „Lumina Creștinului“ a fost numit C. Sa Pr. Dr. Petru Pal, care continuă activitatea și spiritul înaintașului său în publicațiile Editurii.

Conducerea tehnică a atelierului tipografic și a legătoriei de cărți o are d-l Iuliu May, căruia i se datoresc execuțiile atât de bine reușite ale lucrărilor ce ies din tipografie. În acest oficiu este secondat de d-l Ferent Abălăoaie, care este totodată și Administratorul Editurii „Presa Bună“.

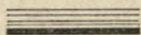
D-I Ferent Abălăoaie
Administratorul Editurii „Presa Bună“

unii cari par a nu înțelege rolul însemnat al presei în zilele noastre. Toate par a tinde spre materialism; o mare parte a lumii socotește că religia împiedică programul. Să nu mai vorbim de cei ce neagă deodreptul pe Dumnezeu. Ce e drept se simte totuși de câțva timp un curent contrar acestora: lumea a început să înțeleagă ce este viața fără Dumnezeu și fără religie și acest fapt se datorește în mare parte presei

Sfânta Tereza a Pruncului Isus

catolice. Cu sprijinul publicului cititor și cu ofrandele benevole ale binefăcătorilor va progresa și acest Institut grafic „Presa Bună“ din ce în ce mai mult spre binele sufletesc al tuturor și spre slava lui Dumnezeu. Sfânta Tereza a Pruncului Isus, Patroana Institutului „Presa Bună“ va ajuta precum a ajutat și până acum! L. M. B.

Memoriei † Mons. Dr. Anton Gabor

Inchinare

E toamnă... pomii prin grădini
Iși scutură cununa,
Iar printre ramuri suflă vânt
Și frunze cad într-una.

Privind afară ngândurat,
Cu ochii duși în zare,
M'apucă par'că un fior
Și-mi vine o'ntrebare.

Dece rămâne-așa curând
Grădina mea pustie?..
Dece atâtea frunze mor
În toamnă timpurie?...

Dar gândul meu, pornit la drum,
Mă ia și mă tot duce...
Abia târziu facem popas
Departee... lâng'o cruce!...

Privește — 'mi zice el atunci —
Te miri că frunza moare!?
Aicea zace-un falnic pom,
Răpus în plină floare!...

Și, Doamne, ce mai pom a fost!
Ce rod a dat în viață!..
Il pomenesc toți ce-au gustat
Din rara lui dulceață!...

De sigur, mai putea rodi
Ani mnți tot roadă bună,
De nu ar fi căzut zdrobit,
În luptă cu-o furtună!..

Deci nu-i mirare, dacă azi
Jelind îl plâng vecinii
Și dacă-l preamăresc, în cor
Cântându-l și străinii!..

Părinte Scump și Venerat,
O știe-acum o lume:
Tu ești Copacul cel slăvit,
Tu Pomul cu renume!..

Și cum pot oare să te uit
În toamna timpurie,
Când văd frunzișul despoiat,
Grădina mea pustie!..

O, da, ai fost și Tu cândva
„Un pom într'o Grădină“
Și-ai răspândit în jurul tău
Flori, fructe și... lumină!

Udat cu apă din Siret,
Lăstar plămând de luncă,
Sădit pe-al Iașilor meleag,
Ai tot crescut prin... muncă!

Și-aveai un vis : să-Ți mai întinzi
A tale crengi spre Nistru,
Când, vai ! — Te prăbușești trântit
De-un uragan sinistru !..

Ca trăsnet din senin venit,
Această neagră veste
A zguduit poporu'ntreg
Cu trista ei poveste !..

Te-au plâns atunci la căpătâi
Rudenii, frați de sânge ;
Te-au plâns bătrâni, Te-au plâns
copii,
Te-au plâns și Te-or mai plânge !.

Te-a plâns, Te plânge tot mereu,
Cu lacrimi și suspine,
Convoitul lung, îndoliat,
Al „Mamelor Creștine“ !..

Mai plâng și azi și-Ți dau prinos
De sfântă rugăciune,
Toți câți au supt balsam curat
Din scrisul „Presei Bune“ !..

Da plângem toți și-Ți oferim
Acest concert de jale ;
Să-l iai ca imn, ce închinăm
Cucerniciei Tale !..

Părinte ! — îmi spunea mai ieri
Un domn, vorbind de Tine :
— Eu nu-L cred mort și
par'c'aștept
Din ceas în ceas, că vine !..

Și i-am răspuns : da, va veni
În Ziua depe urmă,
Să-și vadă visul împlinit
De... „Un Păstor și-o Turmă“ !..

Pr. Dr. Andrieș
Focșani

Intemeierea și istoricul seminarului

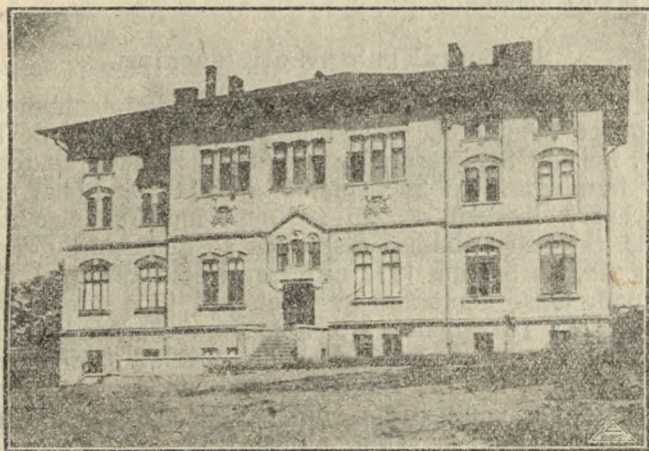
Marele Papă Leon al XIII, spre a da un mai mare impuls răspândirii luminii evanghelice, stăruie în nenumărate ocazii pentru înființarea de Seminarii indigene în ținuturi misionare, ca din mijlocul lor să iasă Preoți indigeni, cari sunt mai buni cunosători ai moravurilor poporului din sânul căruia sunt. Într'adevăr la 29 Sept. 1886, sub auspiciile Celui prea Înalt și al șefului Milițiilor cerești, Arhanghelul Mihail, se inaugură Seminarul Diecezan indigen din Iași. Fondatorul este Exc. Sa Mons. Nicolae Iosif Camilli, care la 14 Iunie 1884 devine cel dintâi Episcop de Iași. Încă dela întemeierea sa, conducerea Seminarului din Iași fu încredințată grijei Societății lui Isus din Provincia Galițiană, care l-a condus dela 1886 până la 1906. La 29 Sept. 1886, deci ia ființă Seminarul nostru. Localul Seminarului a fost edificiul de lângă Catedrală, partea de Nord și imediat alături de palatul episcopal. Atunci se primiră primii trei candidați la preoție : Frații Emil și Iuliu Swirski din Bacău, trimiși la Iași de P. Paul Mosel O. M. C. și Matei Ulivi din Hălăucești, trimis de P. Ba-

zichi. Cu aceștia se începu primul curs. Primul Rector al Seminarului, a fost P. Francisc Xaveriu Habeni, născut în 1826, mort la 7 Aug. 1894, care a condus Seminarul cu mult succes timp de 8 ani. Prefect a fost P. Augustin Wagner. În decursul anilor 1886—87, sosiră alți 7 candidați: Emil Begej, Iuliu Weber Iosif Duchodny, Iosif Letange, Carol Rist și Iuliu Abeska. În vara anul 1887 se mai găsiră încă 5 elevi pentru Seminar: Iosif Borowetz din Galați, Gh. Dimitriu din Sulina, Petru Pal din Pildești Jud. Roman, trimis de P. Cajetan Liverotti O. M. C.; Ioan Poglut din Roman și Mihai Hellon din Pașcani. Cursul 1887—88 se începu cu contopirea celui din 1886—7, fiind 14 elevi la număr. Din aceștia numai 2 n'au eșit Preoți: Iosif Duchodny și G. Dimitriu. Ca Prefect și Profesor nou sosește la 30 Iunie 1887 Păr. Felix Wiercinski, iar la 21 Iulie P. Iosif Urbanek. La 5 Nov. 87, Episcopul oferi pentru Seminar și partea răsăriteană a edificiului, care mai înainte fusese pentru școala primară. În vara anului 1888 s'au primit noi candidați, 6 la număr din cari n'a eșit nici unul preot. În decursul anului școlar 1888—89 au venit doi Magiștri: Ludovic Cichou și Ioan Suchodolski. Pentru anul următor au mai venit încă 7 candidați dintre cari a eșit preot numai Gh. Istoceanu. La 19 Iulie 1893 toți seminaristi fiind în vacanță la Săbăoani au plecat să asiste la sfințirea bisericilor din Pildești și Rotunda. Pentru anul școlar 1893—4 au sosit 2 preoți franceji: Albert Payen și Augustin Belloir... O mică digresiune, ca să se poată vedea marea lipsă de preoți din acele timpuri prin ținuturile noastre. La Huși era P. Herden S. I. care administra și Bărgăoanii. Pentru Tămășani și Adjundeni era P. Iacob Molagni S. I. Pentru Gherăești Vasile Gindiși S. I. Botoșani de P. Francisc Janck S. I., Horlești de P. Andrei Czarnota S. I. Ca misionar mai erau și 2 preoți iezuiți din Provincia Venețiană: Iacob Bondi și David Baccanelli.

La 7 Aprilie 1894, a sosit din Franța ca profesor de Filozofie P. Goguyer. La 7 Aug. survenind moartea Păr. Habeni, Rectorul Seminarului, P. Felix Wiercinski, e numit în locul lui, după ce fusese 7 ani Prefect. Ca profesori pentru anul școlar 1894-95 au sosit P. Iosif Wasilewski și Francisc Janik. Tot în acest an s'a primit un nou curs de 15 candidați dintre cari au eșit Preoți: Exc. Sa Mons. Mihai Robu, Ioan Bogleș, Mihai Dumea, Anton Romila, Alex. Iasinski, Gh. Anton, Iosif și Wilhelm Clonda, Anton Mărgit și Grigore Enariu. La 20 Nov. 1894 a fost o mare Academie în onoarea Păr. Rector Felix Wiercinski, zi memorabilă prin sfințirea celor dintăi 9 subdiaconi: Petru Pal, Iuliu Zwirski, Carol Rist, Iuliu Weber, Iosif Letange, Diomedee Ulivi, Iosif Borowetz, Emil Zwirski și Emil Begej.

La 25 Ian. 1895, zi de mare bucurie pentru Seminar și pentru Eparhie, căci a fost primit cu mare solemnitate și pompă, noul Episcop și Păstor Exc. Sa Dominic Jaquet. A lucrat timp de 8 ani ca un bun Păstor pentru credincioși și pentru disciplina Bisericească. E socotit ca un al 2-lea fondator al Semina-

rului, căci lăsa în urma sa clădirea măreață în care stăm astăzi. Această clădire a fost destinată la început să fie Internat, dar Cerul orându-i să ajungă Seminar în 1907. Muri la 3 Febr. 1931 la o vârstă venerabilă. La 29 Sept. 1895, la aniversarul al nouă-lea dela fondarea Seminarului a fost sfințit cel dintâi preot indigen al acestui Dieceze Păr. Dr. P. Pal. La 14 Ian. 1896 e sfințit al 2-lea preot indigen Păr. Dr. Diomede Ulivi. De notat că, în timpul cursului teologic și-au terminat studiile Teologice la Iași și 4 Bucureșteni : Francisc Tornay, Fr. Sirucek, Fr. Schmidzielorz, Engelbert Romeder. În Primăvara anului 1897 sunt sfințiți preoți : Ioan Poglut, Iosif Letange, Emil Swirski și Carol Rist. Pentru anul școlar 1897—8, plecând unii din profesori, au sosit în locul lor P. Hüpner, Alex. Mohl și M. Ad. Albert Trubak, Felician Czarlinski, Kulpa și Pilch. La 17 August 1897 P.

Seminarul Diecezan din Iași

Felix Wiercinski, fost prefect și Rector, a părăsit România, lăsând după cum spun anele Seminarului în urma lui mare jale. Rector în urma lui fu numit P. Francisc Janik. La 22 Oct. 1897 Regele și Regina au asistat la Liturghia Pontificală din Iași, apoi a vizitat Seminarul. Seminariștii au cântat ceva în onoarea Inaltului Oaspete, iar D. Hildebrand Frolo a declamat o poezie română originală foarte semnificativă. M. S. Regele Carol s'a întreținut foarte cordial cu Rectorul și Seminariștii.

La 1 Nov. 1897 au fost sfințiți preoții : Iuliu Abeska și Iosif Borowetz ; iar la 14 Febr. 1898 M. Kulpa și Pilch. Tot în același an la 12 Aprilie sunt sfințiți Iuliu Zwirski și Emil Begej. La 7 Sept. 1898 P. Petru Pal plecă la Roma în Colegiul Germanic, pentru a-și complecta studiile și pentru doctorat, iar la 15 al aceleiași luni dă doctoratul la Iași Păr. Diomede Ulivi. La 12 Oct. și 10 Nov. 1899 teologii Hildebrand Frolo și Gh. Istoceanu

au plecat din ordinul Episcopului Jaquet la Roma, în Colegiul Capranica pentru a-și termina studiile teologice. La 16 Dec. 1903 Episcopul N. I. Camilli vine pentru a doua oară în Dieceza de Iași, după ce Episcopul Dominic Jaquet abdicase la 15 Iulie 1903. La 31 Oct. 1906 sunt trimiși pentru studii la Insbruk D. Anton Gabor, Ioan Ferent și Maximilian Weber. Iar ca zi memorabilă e ziua de 26 Nov. când au fost sfințiți de preoți: Grigorie Enariu, Anton Romila, Wilhelm Clofanda, Gh. Anton, Mihai Dumea, Anton Mărghit, Ion Bobleş Iosif Clofanda, (Alexandru Iasinski), afară de Exc. Sa Mons. Mihai Robu care a fost sfințit la 23 Aprilie 1907, neavând încă vrâsta cerută. La 1 Dec. pleacă cel din urmă superior al Seminarului P. Ioan Zatlökiewicz. Cu dânsul se încheie bilanțul de 20 de ani de muncă rodnică pentru promovarea slavei lui Dumnezeu, mântuirea sufletelor și creșterea de preoți indigeni.

Seminarul sub preoții seculari.

La 14 Martie 1907, după ce Păr. Iezuiți au încetat de a mai conduce Seminarul, începe un nou curs dirijat de Preoții seculari. Localul Seminarului l-au avut în actuala clădire, decurând terminată. La 29 Septembrie 1911, a trebuit să se sărbătorească jubileul de 25 ani dela fondarea Seminarului, însă Exc. Sa Iosif Camilli a dispus ca să nu fie nici o solemnitate externă. La 5 Iunie 1912 se întoarce dela Innsbruck P. Ioan Ferent unde luase doctoratul în Teologie, fiind numit profesor la Seminar. La 14 August 1916, România declarând război Austro-Ungariei, cursurile seminariale au încetat și Seminarul fu prefăcut în spital militar. Dintre seminariștii de atunci unii au plecat acasă ne având vrâsta militară, iar alții au fost luați la armată, iar mai apoi la „Crucea Roșie“.

Prin consistorul din 22 Aprilie 1920, Alexandru Cisar, preot din Archidieceza de București, e numit Episcop de Iași. A fost consecrat Episcop la 2 | 15 August 1920 și introdus la Iași la 12 | 25 August 1920. Imediat după sfințirea sa întru Episcop de Iași, grija lui principală a fost redeschiderea Seminarului, determinând primirea noilor candidați la 18 Octombrie 1920. Au fost primiți 10 seminariști, dintre cari au ieșit preoți: Petru Pleșca și Anton Trifaș. Rector al Seminarului e numit pentru a doua oară P. Diomede Uliivi, paroh de Iași, Cancelar Episcopal și Confesar la N. D. de Sion. Prefect al alumnilor fu numit actualul Episcop Mons. Mihai Robu, Secretar Episcopal. Spiritualul alumnilor a fost P. Anton Gabor, Vicar și Moderatorul „Luminii Creștinului“. Cursurile s'au ținut în clădirile vechi dela Episcopie, clădirea dela Copou fiind ocupată de studenți, cu denumirea de „Căminul Latin“. Pentru anul școlar 1922—23 s'au mai primit din nou 26 candidați dintre care 9 au ieșit preoți: P. Pârțac Martin, Anton Petz, Andrei P., Gaspar Bachmeier, Carol Söhn, Albert Weber, Hartinger Iosif, Haik Ernest, și

Hausner Constantin. La 17 Octombrie 1923 Rectorul Seminarului primind învoire, pleacă în Polonia la Cracovia.

Pentru anii școlari 1923-24 și 24-25 au fost profesori la Seminar : Exc. Sa Mons. Mihai Robu, Vicerector și Prefect Gh. Petz, Dumitru Andrieș, Anton Gabor și Bronislau Falewski. Dintre seminariștii cari au fost primiți după război până în 1923 parte au plecat la studii în Italia, parte au plecat în Franța și Germania.

La 24 Septembrie 1927 Mons. Diomede Ulvi este chemat de Exc. Sa Mons. Mihai Robu, să ia în primire pentru a treia oară conducerea Seminarului. La 11 Octombrie și 12 Octombrie 1927 s'au primit 56 candidați, între cari 15 aparțineau Arhiepiscopiei din București. Profesorii pentru anul școlar 1927-28 au fost Rector Mons. Diomede Ulvi, Prefect Gh. Petz, Bronislau Falewski, Anton Romila și doi profesori laici. La 28 Octombrie 1929 Mons. Diomede Ulvi dimpreună cu Mons. Anton Gabor și P. Anton Romila, cu Profesorii Universitari David și Mayer au convenit la Copou asupra reparațiilor de făcut și predării edificiului diecezan dela Copou, fost Cămin Studențesc. În timp cât a fost cămin pentru studenți, a suferit grave stricăciuni. Dela 28 Noembrie 1929 s'a început transportul lucrurilor Seminarului în clădirea dela Copou, cursul fiind întrerupt timp de 2 săptămâni. La 3 Iulie 1930 seminariștii bucureșteni au părăsit Iașii, plecând dimpreună cu P. Oreste Tușinski, direct la Timiș pentru vacanțe. La 14 Iunie 1930 Exc. Sa Mons. Mihai Robu cu P. Lipski S. J., Superior Missionis, au vizitat Seminarul în vederea preluării Seminarului de către PP. Soc. lui Isusi

Seminarul a doua oară sub conducerea PP. Societății lui Isus

La 19 Iulie 1930 sosește noul Rector al Seminarului P. Felix Wiercinski. Schimbarea oficială a Rectorului s'a făcut la 3 August 1930. Pentru anul școlar 1930-31 20 candidați pentru clasa a patra și 38 pentru clasa întâia. La 17 Decembrie 1931 au venit în Seminar primele 3 Maici din „Familia Mariei“, iar mai apoi încă 2 dela Cernăuți. Ele se ocupă cu gospodăria și economatul.

La 10 Octombrie 1935 a încetat din viață medicul Seminarului, Dr. Iosif Frey, care dela 1897 a consultat pe bolnavii Seminarului. La 19 Februarie 1936 Dieceza de Iași pierde pe valorosul Mons. Dr. Anton Gabor, un apostol al publicității catolice din Moldova. Anul 1936 se remarcă prin succesul examenelor din primul an de Teologie și Filozofie și prin trimiterea acasă pentru vacanță a tuturor teologilor și a unora din celelalte clase, restul au făcut vacanțele în Vila Grozești, Munții Oituzului, cu P. Prefect, și P. Baumgartner.

Preoții distinși ai Seminarului

Să începem cu actualul și mult iubitul nostru Păstor, Exc. Sa Mons. Mihai Robu. Adus de P. Caittan Liverotti, paroh de Săboani, a intrat în Seminar la 30 Septembrie 1894. După ce a terminat studiile cu succes, este sfințit preot în capela N. D. de Sion la Iași, la 23 Aprilie 1907. Prefect la Seminar dela 1907 până la 1916, apoi paroh de Văleni pe timpul războiului, prefect a doua oară dela 1918 până la 1921. La 7 Mai 1925 este numit de P. Papa Piu al XI, Episcop de Iași și consacrat la 20 Sept. al aceluiaș an. După cum spunea Exc. Sa Mons. A. Th. Cisar în epistolia sa păstorală, acest eveniment: „Este pentru Eparhia noastră o mândrie și o cinste necunoscută până acum“, căci favorul de a fi păstoriți de un fiu ieșit din mijlocul acestui popor, s'a realizat în persoana Exc. Sale Mons. Mihai Robu. În acea zi memorabilă elita poporului nostru a ținut să-i aducă omagiile sale cele mai cordiale de o îndelungată și rodnică păstorie. S'au împlinit deja 11 ani de atunci și Exc. Sa a știut să ducă cât se poate de bine cârma acestei Dieceze spre limanul mântuirii, păstorind și veghind la cârma ei. Grija capitală a Exc. Sale a fost și este Seminarul nostru pentru care nu a cruțat nimic, fiindcă știe că din el vor ieși păstorii de mâine cari îl vor ajuta în pastorație. Domnul să ni-l țină ani mulți și fericiți!

P. Dr. Petru Pal. Născut la 24 Iulie 1871, a intrat în Seminar la 4 August 1887. Aici, după studii strălucite, făcând și 2 clase înir'un an, a fost sfințit preot la 29 Sept. 1895.

Jubileul de 25 ani de preoție și-l sărbătorește la Blaj în 1920, unde era Director al Orfelinului. C. S. este primul preot al acestei Dieceze, ieșit din Seminarul nostru, și are fericirea să supraviețuiască anul al 50-lea de existență al Seminarului. De sărbătorirea jubiliară a acestui Seminar C. S. este în mare parte părtaș. Domnul să-l țină mulți ani!

Dar nu numai acești apostoli s'au distins în via Domnului ci toți cari au ieșit însemnați cu caracterul preotului lui Christos și au muncit ca un „Alter Christus“ pentru gloria lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor.

Acestea sunt roadele Seminarului, în timpul celor 50 de ani dela fondarea sa până astăzi. Din el ca dintr'un far au plecat 49 de apostoli, de lumini evanghelice în bezna lumii pentru a duce lumina lui Christos în sulete, bunătatea în inimi și ajutorul în suferințe. Seminarul nostru e primul Seminar indigen secular al acestor ținuturi. Menirea lui a fost și va fi mare. Și astăzi, când îi sărbătorim anul al 50-lea de existență, să ridicăm rugăciuni fierbinți de mulțumire Celui Prea înalt. pentru prosperarea sa cât mai îndelungată și mai rodnică și într'un singur glas să strigăm Păstorului și Seminarului nostru: VITA, SALUS! ET GLORIA!

Mizeria familiei rusești

Anul 1935 a adus unele schimbări în Rusia. Bonurile de alimente au fost desființate, dreptul de vot s'a întins la cercuri cari până acum nu-și puteau spune părerea, lipsa de scrupule cu care se socializau pământurile a fost micșorată, în armată s'au introdus din nou vechile gradații. Mai ales însă se pare că s'a făcut o mare schimbare în principiile după cari se regula viața de familie și educația. Ce voiesc să însemneze toate acestea? Văd oare cărmuitorii marile greșeli pe cari le-au făcut, îndepărtându-se de legile lui Dumnezeu și ale naturii? Voiesc oare să se întoarcă la vechea lege morală? Astfel de speranțe ar fi cam pripite. Inșă cu toate acestea, aceste măsuri de reformă ne arată că concepția socialistă despre lume a dat faliment, că marxismul duce pe oameni spre pieire și îi nefericește. Totodată însă strigătele de îndreptare și diferitele măsuri luate de guvern ne dovedesc o mizerie morală, cum pentru prima oară se vede în istoria omenirii și despre care cu greu ne putem închipui că există în realitate.

Degenerarea sau denaturarea familiei rusești.

Mizeria îngrozitoare a familiei rusești își are cauza în ușurința de necrezut cu care se încheie și se desfac căsătoriile. Intențiunea legilor rusești promulgate de Lenin în 1918, cari priveau căsătoria, era slăbirea tuturor legăturilor matrimoniale (de căsătorie). Oficierea cununiei în biserică a fost desființată; se cere o simplă cununie civilă, care constă într'o declarație făcută înaintea ofițerului stării civile. Și mai simplă este desfacerea căsătoriei: divorțul. Ajunge ca unul din soți să declare înaintea autorității că nu vrea să mai trăiască cu celalt. Prin aceasta căsătoria se consideră desfăcută. Nu se cere niciun motiv și nici nu e nevoie ca cealaltă parte să fie de acord cu această desfacere a căsătoriei. O ceartă familiară, un capriciu, dorul după o stare materială mai bună sunt motive pentru care bărbatul se poate despărți de femeie, fără nici un proces, fie că aceasta vrea sau nu vrea și viceversa.

Un caz publicat de ziarul rusesc „Pravda” ne arată din ce

motive se poate divorța. Un bărbat și o femeie declarară înaintea ofițerului stării civile că voiesc să se căsătorească. După ce eșiră din biurul autorității se iscă între ei o ceartă. Indată femeia se întoarse, își retrase declarația și astfel căsătoria era desfăcută.

Dar această ușurință cu care se încheie căsătoriile are ca urmare un număr neobișnuit de mare de divorțuri. La Moscova în 1934 la 100 de căsătorii reveneau 37 de divorțuri. În Mai 1935 se încheiară în Moscova 4381 de căsătorii și se desfăcură 2040. Deci 44,3 % din toate căsătoriile se desfăceau în scurt timp. La sate, ce-i drept, divorțurile nu-s așa dese ca în orașe. Dar pe de altă parte atât în orașe cât și la sate se mai adaogă un mare număr de „uniri libere“, adică „căsătorii“ cari nu se declară în fața vreunei autorități, cari se încheie și se desfac fără nici o formalitate, după bunul plac al soților. Nici piedicile de căsătorie nu se mai cunosc în Rusia. Autoritatea în fața căreia se face declarația de căsătorie nu întreabă dacă vreuna din părțile contractante este legată printr'o altă uniune matrimonială, sau dacă cele două părți nu sunt înrudite. Astfel de „amănunte fără însemnătate“ nu se mai iau în considerație de mult timp.

Și cauzele cari duc la încheierea căsătoriei sau la divorț aruncă o lumină neprielnică asupra marelui trebuințe de a se căsători. Poate cea mai însemnată dintre cauze este lipsa de locuințe. Soții se despart adesea din cauza locuinței de nesuportat și invers dorința de a trăi mai bine duce la o altă căsătorie. Cauza multor divorțuri este și permutarea muncitorilor industriali dintr'un oraș în altul. Fie pentrucă bărbatul sau femeia nu pot ieși din serviciul lor, fie pentrucă le lipsesc mijloacele de a plăti permutarea ambelor persoane. Atunci se folosește mijlocul cel mai ușor: căsătoria se desface și în alt oraș se încheie o altă căsătorie pentru a treia, a patra sau a șasea oară.

Mizeria copiilor.

E evident că prin astfel de legi viața de familie și morala matrimonială sunt nimicite dela baza lor și dau drum liber unei abrutizări morale fără margini. Inșă cea mai tristă urmare care provine din această viață de familie este mizeria copiilor. Copiii sunt cei cari suferă într'adevăr; pe ei se răzbuună denaturarea căsătoriei și ei înșiși devin răzbuunătorii păcatelor părinților lor.

Mai întâi nu e de mirare că într'o asemenea stare de lucruri numărul avorturilor crește îngrozitor în fiecare an. Numărul nașterilor descrește încontinuu. În anii 1926 — 1931 populația Rusiei a crescut cu 14 milioane, pe când în anii 1931 — 1936 a crescut numai cu 7 — 8 milioane. Dar și soarta acelor cari văd lumina zilei este în nenumărate cazuri foarte tristă.

Faptul că o familie are copii nu constituie o piedică pentru divorț. Într'un cartier al Moscovei s'au înregistrat în primele zece zile ale lunii Iunie 1935, 77 de divorțuri dintre cari 47 erau familii cu copii. În primele zece zile ale lunii Ianuarie 1935 se desfăcură 57 de căsătorii, dintre cari 37 erau cu copii. Ce vor deveni acești copii? La început Statul făgăduise că se va ocupa de toți copiii, dela nașterea lor până la maturitate. Însă această făgăduință n'a fost îndeplinită niciodată. În principiu tatăl trebuie să plătească mamei alimentele pentru copii. De fapt însă, o mare parte a părinților se sustrage dela această îndatorire. S'a stabilit că deabia 38% din părinți plătesc pentru copiii lor. În 1933 au fost în Rusia europeană vreo 130.000 de procese pentru neplata alimentelor. În 1934 numărul proceselor a ajuns la 200.000.

Deci ce se întâmplă cu marele număr de copii de cari tatăl nu vrea să se ocupe? În foarte puține cazuri este în stare mama să se ocupe de copii. Astfel copilul ajunge în așa numitele „case de copii“. Despre starea și educația strigătoare la cer a acestor copii publicul află prea puțin. Ei cresc fără a fi în grija cuiva; deabia li se mai dă o hrană pe care cu greu o pot lua. Trăiesc într'o dezordine de nedescris; dispar și nimeni nu se interesează de ei. Părinților li se dau alți copii decât ai lor. Călătorii străini cari au vizitat acele case povestesc lucruri înspăimântătoare despre murdăria și lipsa de îngrijire a acestor sărmame ființe.

Totuși numai foarte puțini copii ajung în astfel de case. Cei mai mulți copii din aceste căsătorii sălbatice și desfăcute se pierd, fie pentrucă instituțiile destinate lor sunt pline, fie pentrucă părinții nu găsesc de cuviință să se îngrijească de ei. Acești copii cari au crescut fără niciun Dumnezeu, au devenit acum în Rusia o adevărată primejdie. Fugite de acasă, aceste biete ființe se ascund în peșteri, în ruine și în alte locuri ascunse și trăiesc din furturi. Adesea se găsesc printre dâșii și ucigași. Numărul lor devine din ce în ce mai amenințător. Din Turkestan se anunță că în două orașe de acolo se găsesc vreo 18000 de astfel de copii. Aproape în toate orașele mai mari poliția face

dese razii pentru a prinde pe acești tineri criminali. În primii ani ai revoluției din Rusia s'a spus că apariția lor se datorește vechilor legi civile ale țarismului; astăzi, după 18 ani de stăpânire bolșevistă, nu se mai poate aduce aceeași învinuire.

Această desvoltare a răului nu este întâmplătoare. Dela început comunismul a dus o luptă bine plănuită împotriva autorității părinților. Respectul față de părinți și dreptul de educație a părinților erau considerate ca o proprietate a ordinii sociale de mai înainte și deci trebuiau să dispară din programul comunismului. În școli copiii erau sfătuiți să spioneze pe părinți dacă fac sau vorbesc ceva ce ar fi împotriva spiritului și legilor comunismului. În ziare se publicau numele acelor tineri cari reclamau pe părinții lor la poliție pentru că ar fi furat puțin grâu sau ar fi procurat unele alimente pe căi nelegale pentru a putea trăi. Astfel de denunțuri aduceau părinților închisoarea și exilul, a deseori chiar și pedeapsa cu moartea.

O fată, Olga Balykina, denunțase pe tatăl ei la poliția statului pentru „furt din averea socialistă“, precum se spunea de cele mai multe ori în denunțuri. În toate ziarele și revistele tineretului din Rusia se laudă această faptă și se aduse la cunoștință că Olga primește pentru aceasta un loc într'o școală mai bună, cărți, îmbrăcăminte și o pensie lunară de 100 de ruble până ce va ieși din școală.

Însă odată cu respectul față de părinți, copiii au pierdut și respectul față de orice autoritate. Însăși ziarele rusești publicau în ultimii ani fapte grozave. Școlarii se răsvrăteau împotriva învățătorilor lor. Certurile și bătăile între școlari erau foarte dese; unii atacau pe învățători cu cuțitele, ba se formaseră chiar bande de școlari cari terorizau populația.

Toate acestea ne arată că răutatea domnește pe o mare întindere în tineretul din Rusia. Și institutele de corecție (îndreptare) sunt pline. În două orașe din Siberia sunt închiși 23.000 de tineri criminali. Acesta este rezultatul educației comuniste fără Dumnezeu.

Zadarnice încercări de salvare.

Această mizerie a familiei din Rusia a devenit în anii din urmă o primejdie atât de serioasă pentru Stat, încât guvernul s'a văzut silit să oprească această desvoltare amenințătoare prin măsuri foarte severe. Însă nu e atât de ușoară întrebuițarea

unor mijloace eficace de îndreptare. Căci starea actuală este adevăratul rod al concepției comuniste despre lume. Această stare rea a lucrurilor se va putea înlătura când se vor părăsi principiile marxismului. Însă guvernul bolșevic nu se va putea decide la acest pas, deaceia și măsurile luate de stat nu vor putea îndrepta starea lucrurilor. Deși unele din aceste măsuri se apropie de vechea lege morală naturală și sunt în contradicție cu principiile și doctrinele comunismului, totuși legislația în privința căsătoriei este ca și înainte în duhul marxismului.

Legile cari privesc căsătoria nu s'au schimbat; deocamdată se întocmește un proiect de lege prin care trebuie să se micșoreze numărul divorțurilor. „Reforma“ care se plănuiește pe acest teren, este ridicolă. În timp ce până acum oricare dintre soți se putea despărți printr'o declarație făcută înaintea autorității, fără știrea și consimțământul celuilalt soț, deacum înainte, înainte de divorț trebuie să fie înștiințat și celălalt soț, totuși consimțământul lui nu se cere nici după această reformă. Prin aceasta ei nădăduesc că soții întâlnindu-se înainte de divorț, se vor împăca! Apoi presa rusească are datoria deacum înainte să ia în răs pe cei cari încheie o căsătorie după alta cu prea mare ușurință. Însă noi înțelegem prea bine că niște oameni, cari nu mai știu nimic despre drept și de morală, nu se vor impresiona de această luare în răs a presei.

O lege mai aspră trebuie să ocrotească copiii soților divorțați. Tatăl care nu va voi să plătească întreținerea copilului, va fi pedepsit cu doi ani închisoare și 300 de ruble amendă.

În acelaș timp se începe o luptă împotriva descreșterii nașterilor. E lămurit că pe căi legale nu vor putea ajunge la nimic în privința aceasta. Presa va trebui să schimbe părerile oamenilor. În timp ce până acum maternitatea era luată în răs, ziarele se străduesc acum să slăvească cât pot demnitatea mamei și scriu că avorturile și frica de copii sunt concepții rămase de pe timpul țarismului și trebuiesc înlăturate. Și munca tinereilor mame începe a fi ușurată în acelaș scop. Până în prezent însă nu se văd efectele. Numărul nașterilor scade ca și până acum.

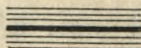
Guvernul se ostenește apoi să convingă pe părinți să-și crească din nou singuri copiii. Marxismul predicase cu câțva timp înainte că copiii trebuie smulși de sub influența dăunătoare a părinților, iar acum li se amintește cu energie datoria de a-și crește copiii. Sălbătăcirea tineretului se datorește nu nu-

mai școlii rele, ci mai ales faptului că a fost lipsită de educația părinților. Ziarele reproduc din nou ilustrații din viața de familie, cari reprezintă pe părinți în mijlocul copiilor lor. În timpul presa din Rusia publica o fotografie care reprezintă pe Stalin jucându-se cu fika sa. Dela 1 Iunie 1935 există și o poliție specială care trage la răspundere pe părinți de brutalitatea copiilor lor; ei sunt obligați să plătească până la 200 ruble amendă. În primele 20 de zile ale lunii Aprilie au fost chemați la poliție 11.315 capi de familie pentru a răspunde de copiii lor.

Însfârșit guvernul încearcă să lupte împotriva mizeriei copiilor prin reforma învățământului din școli. Plângerile împotriva școlilor rele devin din ce în ce mai dese în ziarele rusești. Se scrie că nu există camaraderie între școlari, învățătorii nu se interesează de disciplina și progresul școlariilor și că școlarii nu învață nimic. Deaceia în Septembrie 1935 s'au promulgat niște legi cari întrec în asprime pe cele dinaintea războiului. Cei cari nu se îndreaptă sunt ținuți în institute speciale. La admiterea în școlile superioare se iau în considerație și calitățile părinților.

Cel mai întunecos capitol în aceste reforme ni-l oferă lupta împotriva vagabonzilor (copiilor fugiți dela casa părintească). Aceștia sunt pentru stat o primejdie serioasă. În 1935 au fost închiși în Leningrad 1177 de asemenea copii. Împotriva lor guvernul procedează cu severitate și cruzime. Legile cari privesc pe criminalii adulți li se aplică și lor, astfel că pot fi pedepsiți cu închisoarea și chiar cu moartea. Acesta este rezultatul unei creșteri fără Dumnezeu. Voiau să formeze oameni neatârând de legea lui Dumnezeu, dar voioși și sănătoși. Când colo au crescut niște tineri criminali de cari societatea omenească trebuie să se apere cu forța.

Viitorul va arăta cât de eficace sau cât de neeficace sunt măsurile luate de guvernul comunist. Fără a fi proroci putem spune că țara se va mântui numai atunci când se va întoarce la legea naturală și creștină. Dacă nu va urma această cale, va merge cu siguranță spre o ruinare deplină.

S'aștern fulgii...

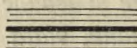
S'aștern fulgii cristalini în suflarea rece a nopții,
 Privind jarul din cămin, deapăn iarăși firul sorții.
 Se'nfiripă'n amintire acea jalnică icoană,
 Ce'n ruină astăzi zace. lumea greacă și romană.
 Unde sunt legislatorii: un Solone sau Licurg,
 Ah! s'au stins încet, încet, ca și razele'n amurg;
 Și cu ei atâtea genii din a Grecilor pleiade:
 Leonida, Temistòcle sau strategul Miltiade!
 Tot așa cu fiii Romei: Cezar, Mariu și Pompei,
 Voinți tari, cugete limpezi iubitoare de plebei.
 Și parcurge lume, lume, gându-mi obosit și trist,
 Trecând anul una mie dela nașterea lui Crist.
 Unde sunt atâtea umbre și icoane dispărute?
 Unde sunt Grecii, Romanii, viața vremilor cărunte?
 Ah! în pacea altei lumi dusu-va al morții car
 Peste toți s'a așternut suflul negru mortuar.
 Cine poate să'mprumute glasul lor de altă dată,
 Să re'nvie antichitatea și cele ce au fost odată?
 Odihniți în umbra păcii figuri stinse de eroi,
 Ne-ați lăsat ca suvenir: „Ce suntem, veți fi și voi“.
 Nu, n'ar fi asta amintire, ci concepție deșartă;
 Nu, voi ați fost ce e frumos, voi ați fost timpul de artă.
 De-ai veni iar timp frumos, o tu epocă de aur,
 Noi te-am primi numai cu flori și cu cununi de laur.
 Dar să învii nu poți, cum mîntea-mi te îngână,
 Căci ce e dus, e dus și-odată trebuia s'apună.

S'aștern fulgii cristalini în suflarea rece a nopții,
 Privind jarul din cămin, deapăn iarăși firul sorții;
 Și gândind, gândind într'una, pe a vremilor talaz
 Ajung zilele de astăzi, să privesc a lor necaz;
 Grațios se crede unul, e iubitul meu amic
 Ce figură n'a visat-o nici un maestru antic;
 Dus pe gânduri stă la masă, trage o linie și-i vers,
 O admiră o omenire, aici e talent, progres!

Altul lasă lata-i frunte, pe o mână herculană,
 Filozofii inzi și greci c'o zâmbire îi răstoarnă ;
 Cuprinzând dîntr'o privire lumea, universul tot,
 Ce-i pe lângă dânsul Plato sau profundul Aristot ? !
 Ia'un „Mozart“ cum întinde mâinile pe dalbe clape,
 Ce acorduri mișcătoare, susuri de căderi de ape !
 Și c'o voce de sirenă ajunge la apogeu !
 In zadar ai mai trăit, o sărmanule Orfeu !
 Orator cu gesturi largi și cu nobile sprincene
 A convins întreaga lume. Stai în umbră Demostene !
 Unul, altul întrupează extremistul patriot
 Cine știe de nu-i cafru, sau ba chiar un hotentot.
 Dă-ți urechea mai aproape, numai una vreau să-ți spun
 Băgați seama, toate-acestea sunt simptome de nebun.

.....
 Sună jalnic cântul nostru, căci din codrii seculari,
 N'au rămas în vremea asta decât prizăriți tufari !...

DAN.

Ințelepciuni

Este mai puternic cel care se învinge pe sine, decât acela care cucerește o cetate.

(Schiller).

Dovada unei afecțiuni curate este o lacrimă.

(Lord Byron)

Omul cinstit își face o lege de a ține ce a promis chiar și în lucrurile cele mai mici.

(Blanchard)

Poporul mai mult simte decât judecă.

(De Tocqueville)

Răzbunarea omului nobil este iertarea și uitarea.

(Schiller)

Noblețea și virtutea fiind aceeași calitate, nu există o altă noblețe decât virtutea.

(Antistene)

Luxul înmulțind trebuințele, aprinde setea de bogății și întreține în inimă un fond de lăcomie ; simplitatea moravurilor desbărând pe om de lucrurile sale exterioare, este un fel de vâl nepătruns care îi apără virtutea.

(D'Aguesson).

Gânduri pentru sprijinirea presei catolice

Scriind aceste rânduri n'am de loc intențiunea de a compune un tratat despre însemnătatea presei catolice. „Lumina Creștinului“ și anexele ei „Sentinela catolică“ și „Dacia creștină“ au scris destul despre această materie însemnată, deși chiar cele spuse odinioară trebuie absolut repetate din timp în timp. Aș dori numai să ating acum două motive grave și contemporane, pentru cari se cuvine să sprijinim presa catolică.

Presa catolică este catolică, fiindcă se ține de spiritul catolic și lucrează din punctele de vedere catolice. Oricât de mari însă ar fi meritele catolicismului pentru alte bunuri ale societății omenești d. p. pentru știință, artă și cultură, spiritul catolic țintește mai înainte de toate asupra credinței care este izvorul aceluia spirit și-l specifică. Credința este virtutea hărăzită din partea lui Dumnezeu catolicului la sfântul botez și activată mai târziu în viața practică a vieții, întărită în deosebi la sfântul mir, cât și la primirea altor sacramente și la săvârșirea faptelor bune. Credința este călăuză a vieții catolice, căci, ea ține cu tărie și siguranță toate adevărurile descoperite de Dumnezeu și propuse prin învățământul Bisericii.

Deși însă credința este o virtute hărăzită de Dumnezeu și bazată pe harul lui, ea cere, ca toate cele suprafirești în viața noastră, conlucrarea noastră. Această conlucrare nu stă numai întru aceasta, ca să ne supunem cu umilința cuvenită adevărilor propuse din partea lui Dumnezeu, ci și în aceea ca să ne lămurim însemnarea acelor adevăruri. Numai așa se vor împlini cuvintele Apostolului (2 Cor. io, 4, 5): „Armele oștirii noastre nu sunt trupești ci puternice întru Dumnezeu spre stricarea zidurilor, cu cari surpăm izvodirile minții și toată înălțarea, care se ridică împotriva științei lui Dumnezeu și robim toată mintea spre ascultarea lui Hristos“. Pentru mintea omenească nu este altă „robire“ decât convingerea, potrivit cu această însușire a minții Hristos însuși a poruncit ucenicilor săi să *învețe evanghelia*. Convingerea care urmează acestei învățături nu este ca și convingerea minții despre cele evidente în științele naturale, ca d. p. în matematică, dar este convingerea sprijinită de autoritatea divină a învățăturii suprafirești. Acea

autoritate este împreună cu harul suprafiresc al lui Dumnezeu izvorul, din care se naște în noi convingerea religioasă.

Spre a asigura convingerea religioasă Hristos a dat Bisericeii sale un magisteriu infalibil în lucrurile credinței. Nicio dată firea omenească n'ar fi în stare să primească adevărurile suprafirești cum se cade, spre a le aduce la îndeplinire, chiar cu lepădarea de sine, dacă n'ar fi convinsă, că magisterul care propune acele adevăruri nu este lipsit de greșală prin ajutorul primit de sus.

Din cele zise vedem, cât de drept Biserica catolică se îngrijește de o temeinică predare a învățământului religios. Sfântul Ignățiu de Loyola a recomandat fiilor săi în deosebi tocmai predarea catehismului în rândurile copiilor și Sfântul Petru Canisiu cu catehismul său a exercitat un apostolat mondial și cu adevărat secular. Din aceeași cauză Biserica catolică cere din răspuțeri școli confesionale, unde toate ramurile științelor sprijinesc învățământul religios în sens catolic. Neuitatul Papă Piu X promova din răspuțeri învățământul catehismului între copii, știind prea bine, că adevărul catolic intrat în adâncimile sufletului copilului prinde rădăcini adânci pentru toată viața.

Oricât de însemnat este învățământul religios pentru copii totuși trebuie stăruit ca în anii posteriori să urmeze o lățire a cunoștințelor religioase potrivit cu dezvoltarea minții omenești și cu împrejurările vieții. Dreptul canonic vorbește foarte lămurit nu numai despre învățătura catehetică a copiilor și despre pregătirea conștiințioasă a copiilor la întâia sf. Comunicătură, ci și despre învățătura catehetică a poporului. Pe de altă parte dreptul canonic îndatorește nu numai pe părinții copiilor ci și pe patronii lor să stăruiască pentru învățământul copiilor. Oricât de bune, drepte și folositoare sunt aceste precepte date în numele lui Dumnezeu, ori cât de bine ar fi executate, totuși trebuie să ne gândim, mai ales în împrejurările de azi, la dezvoltarea științei religioase pe toată linia. Ceea ce copilul a învățat în școală va fi numai ceea ce este absolut trebuincios pentru viața cea de toate zilele. O mulțime de oameni nu mai au nici un prilej să desvolte cunoștințele religioase și prea dese ori trebuie să fim foarte bucușori dacă țin minte cel puțin de cele învățate în școală.

Chiar de ar fi toate acestea adevărate și poporul nostru ar asculta în fiecare Duminică și sărbătoare adevărurile catehismu-

lui în biserică înainte de sf. liturghie prin recitarea dascălului, — un lucru totuși rămâne adevărat : poporului nostru îi trebuie absolut după vrâsta școlară să lățească cunoștințele religioase, să perfecționeze ceea ce a învățat în școală. Experiența din alte țări arată, că chiar acelora cari au absolvit liceul, cari acolo luau parte la lecțiile religiei, le trebuie în anii posteriori lățirea cunoștințelor religioase. Viața care urmează după anii școlari aduce astfel de împrejurări, la care nici tânărul din liceu nu s'a gândit. El nu le-a văzut în lumina credinței și, fiind la noi în țară dese ori fără preot sau fiind cam împiedicat să se sfătuiască cu preotul rezolvă greutățile vieții altfel decât o cere datoria catolică.

Predicile în biserică de sigur se ocupă cu lățirea cunoștințelor religioase, dar mai des la noi exigențele practice cer, ca și ele să se ocupe mai presus de toate cu cele mai trebuincioase materii ale religiei, ca cel puțin acelea să fie cât se poate mai adânc înrădăcinate în suflete. Afară de aceasta predica privește trebuințele universale ale auditorilor din biserică, cari iarăși sunt tocmai adevărurile fundamentale ale religiei. Fiecare preot ocupat cu păstoria sufletească va ști, cât de ușor chiar clasele culte, cari odată ce au trecut liceul sau vre-o altă școală superioară, uită cu totul ceea ce le-a dat institutul superior în privința științei religioase. Știm bine că arta oratorică prescrie anumite reguli deosebite pentru învățământul celor fără cultură religioasă, numiți latinește *rudes*. Dar nu numai odată am auzit din gura preoților râvnici plângerea, că din acei bieți oameni fără o cultură religioasă potrivită prea dese ori fac parte tocmai aceia cari se chiamă „culți“ în alte privinți. Săteanul știe câteodată mai bine adevărurile catehismului auzite dese ori în biserică sa decât un om cult din oraș. Afară de aceasta cei culți chiar după absolvirea liceelor fiind în viața publică și întâlnind multe probleme despre care nici liceul n'a putut să le dea lămurire, nu știu să combine religia cu felurite greutăți din partea științelor pozitive. Această greutate este cu atât mai însemnată, fiindcă în lumea de azi nu se știe destul de lămurit, că între știință și credință nu poate fi niciodată o adevărată contradicție. Oriunde este o contradicție aparentă ori știința afirmă prea mult, ori credința nu este bine înțeleasă. Aici tocmai pentru clasele culte singurul ajutor este lățirea cunoștințelor religioase. De altminterea lățirea cunoștințelor religioase este o trebuință care de

sine însăși este o datorie pentru fiecare om, potrivit cu împrejurările vieții lui. Știu din experiența mea din Rusia unde mai ales înainte de manifestele lui Neculai II clerul catolic era foarte împiedicat la predarea lecțiilor religiei, că tinerimea după ieșirea din școli zicea lămurit, că acum vede lumea cu totul altfel decât din banca școlară și că nici măcar catehetul nu-i dăduse lămuririle necesare pentru calea cea grea a vieții. Ceva asemenea se poate întâmpla ușor și la noi, unde învățământul religios după zisele neuitatului Nerset Marian este predat câteodată tinerilor numai în doze omeopaticе. Un mare ajutor, câteodată singurul, poate să aducă aici presa catolică mai ales cea periodică.

O broșură particulară religioasă nu se cumpără totdeauna așa de ușor, chiar dacă tratează despre vre-o problemă însemnată, dar ziarul catolic odată abonat furnizează fără greutate articole despre probleme religioase mai înalte cari nu întră așa de ușor în orizontul cotidian. Știm cât de mult azi lumea stăruiește pentru lățirea tuturor cunoștințelor. De cât de multe ori nu se fac cursuri deosebite complementare, pentru felurite funcțiuni, cu ce grijă nu stăruiește fiecare medic, arhitect, pedagog să se fie „în curent“. Numai religia trebuie să facă o tristă excepție și bietul preot trebuie să vadă mai ales la examenul datorit nupturienților, că mirele fiind academic totuși în religie nu ajunge câteodată la cunoștința copiilor cari absolvă școala primară cu certificat bun. Cu groază publică un zi ar catolic german, editat din partea ordinariatului diecezan, că un preot era chemat să viziteze deocamdată prietenește pe un bolnav academic. Bietul om de demult nu se mai spovăduise, dar declară preotului apriat: „Părinte, câtă vreme Biserica învață că îngerii au aripi, nu mă pot spovădui“. N'aș cita această pildă într'adevăr întristătoare, dacă nu s'ar fi publicat într'un jurnal săptămânal așa de serios. Presa noastră catolică trebuie să trateze de arândul problemele religioase tocmai din punctul de vedere al lățirii cunoștințelor religioase. Publicul știind această tendință a unui zi ar anumit, îl va și abona mai voios. Într'un oraș german după invitația parohului făceam în 1921 conferințe „pentru culți“. Participarea era foarte îmbucurătoare, parohul făcuse un mic viclesug: publicase tocmai că conferințele vor fi pentru „culți“ și așa o mulțime de oameni voiau să fie și ei „culți“ și luau parte la conferințe. Așa și presa noastră va atrage pe mulți dintre ai noștri, dacă între

scopurile jurnalului nostru vom pune lățirea cunoștințelor religioase, mai ales, dacă vom atinge probleme în care religia vine în contact mai strâns cu științele moderne. Dar și fără aceasta cu lățirea științei religioase vom face un bine mare. Un domn din cunoscuții mei avea o soție convertită de la protestantism. El avea pretenția să fie considerat de bun catolic și dori absolut, ca soția să câștige o indulgență. Dar biata soție nu era tocmai bine pregătită și făcu greutăți. Soțul se irită strașnic și ceru absolut, ca într'o zi anumită indulgența să fie câștigată. Din fericire era prezent un preot catolic. Deci soțul ceru: „Părinte să ne lămuriți, ce este o indulgență“. Vrea să zică nici soțul, deși catolic, și chiar consul general al unei națiuni catolice, nu știa lămurit, ce este indulgența. Nu tocmai arareori se întâmplă, că după un șir de conferințe sau de exerciții oamenii încep a frecventa biserica și în zilele de lucru. Pentru ce? Fiindcă li s'a lămurit bine, ce este sfânta liturghie.

Fără îndoială acei oameni au avut și mai înainte o idee despre sf. liturghie, precum și Consulul general avea o idee despre indulgență, dar acele cunoștinți erau prea puțin lățite, și numai după lățirea cuvenită au adus roade. Cuvintele lui Piu X despre sf. comunicătură au fost o lățire a cunoștințelor de mai înainte despre acel Prea Sfânt Sacrament, dar ce schimbare n'au adus ele în viața religioasă a catolicilor? Slăvitul profesor de teologie morală, Păr. Antonio Ballerini, profesor în Colegiul roman pe timpul studiilor mele de acolo, zicea dese ori: „De-aș fi știut, fiind preot tânăr, ceea ce știu astăzi, nici odată nu m'aș fi făcut profesor, ci aș fi luat catehismul în mână spre a învăța poporul“. Bătrânul Părinte știa, că metoda lui populară, originală dădea spiritelor multă lumină, de aceea doria să se fi făcut catehist popular spre a putea lăți pretutindeni cunoștințele religioase cari lățindu-se, aduc roade minunate.

Acestei mult dorite lățiri a adevărilor religioase îi poate ajuta presa noastră cu atât mai bine, fiindcă cele tipărite se pot păstra, se pot citi de mai multe ori. Ceea ce ai auzit la predică, de multe ori nu-ți prinde inima, nu o pătrunde, dar cele tipărite le poți citi de multe ori și la fiecare citire îți aduc nouă lumină. Pe lângă aceasta să nu uităm, că cele tipărite reprezintă să zic așa, mărturia lumii. Ceea ce ar zice un om singuratic, nu-ți prinde inima așa ca ceea ce este tipărit. De cât de multe ori n'am auzit cu toții în lume: „Cutare lucru scris e în carte,

trebuie să fie așa“. Deci presa catolică este glasul adevărului cu înfățișarea sărbătorească a dreptului lui. Să tacă adevărul dumnezeesc, pecând minciuna ateistă își ridică fruntea nerușinată împotriva lui Dumnezeu cu toate ajutoarele publicității, cu sute de ziare, cu sute de broșuri? Am citit cât de multe milioane, bolșevicii ruși au împărțit în lume, să tăcem noi? Nu, și de mii de ori nu, dreptul publicității se cuvine mai întâiu adevărului esențial, lui Dumnezeu și cuvântului lui. Dacă acel adevăr se înfățișează lumii mai lămurit, în forma lătită, prinde mai adânc în inimi și le ține cu puterea sa.

Deci să sprijinim presa catolică, ca să-i fie cu putință a prezinta lumii adevărurile credinței. Presa să fie ajutorul predicatorilor noștri.

Cu lățirea învățaturii credinței vom ajunge și la un alt rezultat foarte însemnat la înlăturarea multor idei false despre credința catolică. Pe ele nu le poate combate așa de efectiv cuvântul predicatorului de oare ce ucenicilor eroarii nu le prea place a asculta predici catolice. Este adevărat, că și cele tipărite ale noastre se resping, „cele catolice nu se citesc“, este un principiu cunoscut. Dar pe de altă parte potrivnicii noștri tot se tem de ziarele noastre, precum a observat și neuitatul Mons. Dr. Gabor. Deci tot avem putere cu presa noastră și vom risipi cu dânsa o mulțime de prejudecăți împotriva credinței noastre, să nu vorbesc despre falsificările istorice în cărțile împotriva Bisericii catolice. Și aici rămâne adevărat, că atacurile împotriva noastră fac mare impresiune în lume, fiindcă sunt tipărite, fiindcă ziarele le răspândesc. Cât de mulți oameni trăiesc azi în lume, pentru cari ziarul este autoritatea cea mai înaltă în toate chestiile vieții? Să ne folosim și noi de această părere a oamenilor, deși este falsă, să prezintăm și noi lumii o presă care este în curentul luptei împotriva noastră și îndreaptă greșelile. Slavă Domnului că s'a deschis iarăși biroul pentru lămurirea obiecțiunilor făcute persoanelor preoților noștri. După cât știu înainte de războiu erau trei astfel de birouri, cari examinau cu silință toate învinuirile făcute clerului nostru și constatau, că în 95% de cazuri învinuirile erau false, în 5% adevărate, dar exagerate și prefăcute tendențios. Spre a putea combate o astfel de campanie cu succes, ne trebuie o presă și nu numai o presă modestă, ci o presă care face impresiune. Dar lăsând la o parte obiecțiunile personale făcute preoților noștri, câte obiec-

țiuni nu se fac Bisericii noastre și față de mulți oameni rămân fără rectificare, deoarece nimeni nu le răspunde în mod cuvenit.

Să aduc numai unele puncte pentru cari Biserica noastră este dese ori greu atacată, fără să găsească apărători. Ce idei false nu se colportează despre infalibilitatea Papei? De cât ori nu se vorbește despre oprirea cetirii Bibliei între catolici, deși Papa dorește ferbinte, ca ai noștri să citească cartea cărților; de cât de multe ori nu se combate celibatul? Dăunăzi o convertită din Norvegia, Sigrie Ondset, a zis: „Lumea ia seamă

de preoții catolici căzuți, dar de cei exemplari nu ia seama. Aceasta se face, deoarece pe preoții cei răi lumea îi vede asemenea sieși, pe cei buni nu“. Chiar aceste cuvinte merită să fie publicate pe larg în presă. Fiind la Moscova păstorul catolicilor germani, tipăream la începutul anului o foaie volantă cu arătarea școlilor unde învățam și cu arătarea slujbelor religioase la cari era predică germană. Acea foiță veni și în mâinile consulului protestant și în mâinile unei directoare protestante de școală. Amândoi mă întrebă uimiți: „Cum? Se fac la Dv. predici în

limba germană? Eu am gândit, că la Dv. toate se fac latinește". Iată ce prejudecăți. Și cum ele țin inimile departe de noi. În Estonia mă opri odată o Doamnă și mă întrebă: „Pentru ce preotul la Dv. dă binecuvântarea cu o tidvā? O scoate dintr'un scrinișor de pe altar și binecuvântează poporul". Biata protestantă vorbea despre binecuvântarea cu Prea Sfântul Sacrament în pixidă. Ne pare rău de acei oameni, dar trebuie să ne pară rău și de sf. Biserică și de slava lui Dumnezeu.

Este aproape de necrezut, ce idei false mai există între necatolici despre unele învățături ale Bisericii catolice. Așa în 1903 eram oaspe la o familie catolică în Germania. Doamna mi se plânse, că trebuise să licențieze tocmai în acele zile pe o slujnică. Fata declarase stăpânei sale, că nu mai voia să măture în odaia împodobită cu icoane sfinte, „de oarece catolicii adoră icoanele sfinte ca pe Dumnezeu". Doamna catolică nu știuse la angajament, că slujnica era necatolică, dar voi cel puțin să aflu, cine dăduse fetei o astfel de falsă idee despre cultul icoanelor sfinte din partea catolicilor. Fata zise că așa o învățase duhovnicul care o pregătise la așa zisa confirmatie. Poate era de desubt și o neînțelegere din partea fetei, dar tot vedem, că despre noi se cred fel de fel de lucruri și credința noastră trebuie să ne fie așa de scumpă, încât să dorim, ca slava ei să nu fie schimonosită nici din răutate, nici din lipsă de știință dreaptă. Să nu uităm, cât de desvoltată era în 1903 presa catolică în Germania și că totuș astfel de prejudecăți jignitoare ființau între protestanți. Cu cât mai mult este de trebuință, ca la noi, unde presa catolică nu ajunge la acea înălțime, să o perfecționăm, ca presa să fie o demnă apărătoare a drepturilor și învățăturilor Bisericii.

Să-mi fie iertat a da măcar o singură pildă, ce binecuvântare într'o țară cu o minoritate catolică ca la noi, poate aduce o presă catolică bună. Când întâia dată lucram în Estonia, făcând misiuni în localități cu grupuri catolice mai mari, mi se spuse la Narva, oraș industrial, că în apropiere, la țară trăia o femeie catolică, convertită numai prin studiul cărților bune. La misiunea mea de trei zile nu putu lua parte, fiind ocupată cu gospodăria sa. Când venii iarăși în Estonia după 12 ani, fui bucuros, să găsesc pe aceeași femeie la Reval, capitala Estoniei. O rugai, să-mi povestească istoria conversiunii sale. „Citisem fel de fel de cărți împotriva credinței catolice așa precum se întâmplă dese ori la noi", îmi zise femeia. „Într'o

zi ca din întâmplare căzu în mâinile mele viața sfântului Ignațiu. Citind această carte eu îmi zisei: Dacă Biserica catolică, are astfel de bărbați, nu pot fi adevărate toate învinuirile aruncate asupra ei. Deci îmi comandai catehisme catolice și alte cărți despre dânsa și le studiai. Când mi se păru, că eram destul de bine pregătită, mă prezintai înaintea Păr. Paroh la Narva. El era cam uimit să găsească pe o femeie din sat care singură se pregătise la conversiune, dar după un examen mă primi în sînul sf. Biserici catolice“. Și astăzi aceeași femeie s'a lăsat de gospodăria sa și s'a pus la dispoziția clerului catolic în Estonia căruia îi aduce servicii însemnate tocmai în presa catolică.

La toate poate fi leac bun o presă catolică, puternică cu vederi largi și cu abonați mulți, vrea să zică cu prețuri mici. Aceasta a fost puterea presei catolice în Ungaria, aceasta au mărturisit-o bolșevicii, cari venind la Budapesta mai înainte de toate au ocupat palatul presei catolice. Ce învățătură ne dau acei oameni? Ei ne arată, că și noi trebuie să avem o presă care să fie totdeauna devotată intereselor Bisericii, care lățește cunoștințele catolice spre a entuziasma cu ele spiritele cu focul sfânt al lui Dumnezeu, că trebuie să avem o presă care veghează asupra greutăților făcute nouă din partea potrivnicilor noștri și le combate, dar ca să reușim, trebuie să avem pe lângă toate acestea o presă efină cea ce poate fi numai, dacă presa noastră are mulți abonați cu plată regulată.

Prin urmare cine citește ziarele noastre să le plătească conștiincios și să stăruiască a mai dobândi și alți abonați, să nu se lepede de ziarele noastre citite ci să le păstreze; cele tipărite pot sluji și pe viitor spre apărarea drepturilor Bisericii și spre apărarea onoarei ei. Tot poporul nostru catolic, ca un singur om, trebuie să sprijinească presa noastră, atunci ea va fi cu adevărat o putere de care se vor teme porțile iadului și ucenicii lor.

FELIX WIERCINSKI. S. I.

SUVERANII ȘI CAPII DE STATE ȘI RELAȚIUNILE LOR CU SF. SCAUN

SFANTUL SCAUN. — Biserica catolică (intemeiată de D. N. Isus Hristos).
Roma. Inaltul Pontifice: S. S. Piu XI, ales la 6 Februarie 1922, și
suveran vremelnic în Città del Vaticano din 11 Febr. 1929. — Secretar
de Stat: Em. Sa Card. Pacelli.

EUROPA.

ALBANIA. Regat. Capitală: Tirana. Rege: Zogu I proclamat la 1 Sept.
1928. — Delegat Apostolic: Mons. De la Pietra.

*

ANGLIA. Regat. Capitală: Londra. Rege: Eduard VIII din Februarie
1936. Ministru în Vatican: Sir Robert Clive (1933).

*

AUSTRIA. Republică. Capitală: Viena. Președinte; Vilhelm Miklas ales.
la 5 Dec. 1928, reales la 9 Oct. 1931. — Ministru în Vatican: D.
Kohlruss (1928). — Nunțiu la Viena: Mons. Sibia (1922).

*

ANDORRA. Republică. Capitală: Andora la Vieja. Sindice: Roc Palares.

*

BELGIA. Regat. Capitală: Bruxelles. Rege: Leopold II, ales în Martie
1934. Ambasador în Vatican: D. Van Yperch sele de Strihou.
Nunțiu la Bruxelles: Mons. Micara.

*

BAVARIA. Stat unit cu Germania. Capitală: Munich. Comisarul Reih—
ului: General von Epp, numit la 11 Martie 1933. Ministru în Vati-
can: D. von Ritter. — Nunțiu la Munich: Mons. Vassallo din
Torregrossa (1925).

*

BULGARIA. Regat. Capitală: Sofia. Țar: Boris III, dela 4 Octombrie
1918. Delegat Apostolic la Sofia: Mons. Roncalli.

*

CEHOSLOVACIA. Republică. Capitală: Praga. Președinte: Eduard Beneș,
ales în 1936. Ministru pe lângă Sfântul Scaun: D. Vladimir Radimski
(1928). Nunțiu la Praga: Mons. Ciriaci.

*

DANEMARCA. Regat. Capitală: Copenhaga. Rege: Cristian al X-lea, dela
14 Mai 1912.

*

DANTZIG. Stat liber. Capitală: Dantzig. Președinte: Dr. Sahn.

*

ELVEȚIA. Republică. Capitală: Berna. Președinte: Edmond Schultess
dela 15 Decembrie 1932. — Nunțiu la Berna: Mons. di Maria (1926)

*

ESTONIA. Republică. Capitală: Talinn. Președinte: Ioan Tremant. Delegat
Apostolic: Mons. Zecchini (cu reședința la Riga).

*

FRANȚA. Republică. Capitală: Paris. Președinte N.: Ambasador în Vatican:
D. Charles Roux (1931). Nunțiu la Paris: Mons. Valerio Valeri
(1936).

*

FINLANDA. Republică. Capitală: Halsinki. Președinte: Pehr Evind Sfin-
hufvud, dela 16 Februarie 1931.

*

GERMANIA. Republică. Capitală: Berlin. Președinte și Cancelar: Adolf
Hitler, ales în 1934. Ambasador în Vatican: Baron von Bergen (1920).
Nunțiu la Berlin: Mons. Orsenigo (1930).

*

GRECIA. Regat. Capitală: Atena. Rege: Gheorghe al II-lea, ales în 1935.
Delegat Apostolic: Mons. Margotti (1931).

*

ITALIA. Regat. Capitală: Roma. Rege: Victor Emanuel al II-lea, ales la
29 Iulie 1900. Ambasador în Vatican: Conte Cezar Maria De Vecchi
di Val Cismon, ministru de Stat și senator (1929). Nunțiu la
Quirinal: Mons. Borgongini Duca (1929).

*

IRLANDA. Republică. Capitală: Dublin. Președinte: Eamon de Valera.
Ministru în Vatican: Mac Cauley. — Nunțiu la Dublin: Mons. Ro-
binson (1929).

*

IUGOSLAVIA. Regat. Capitală: Belgrad. Rege: Petru I (Karageorgevici),
din 1934. Ministru pe lângă Sfântul Scaun: D. Simic (1926). Nun-
țiu la Belgrad: Mons. Pellegrinetti (1922).

*

LETONIA sau Latvia. Republică. Capitală: Riga. Președinte: Albert
Kviesis, Ministru pe lângă Sf. Scaun: D. German Albat (1927).
Internunțiu: Mons. Zecchini (1926).

*

LICHTENSTEIN. Principat. Capitală: Vaduz. Prinț regent: Francisc I
prinț de Liechtenstein, dela 11 Febr. 1929.

*

LITUANIA. Republică. Capitală: Kaunas. Președinte: Anton Smetona.
Ministru pe lângă Sf. Scaun: D. N. Internunțiu la Kaunas: Mons. N.

*

LUXEMBURG. Ducat. Capitală: Luxemburg. Mare ducesă: Charlotta
(de Nassau), dela 15 Ianuarie 1919. Internunțiu: Mons. Micara, cu
reședința la Bruxelles.

*

MALTA: Colonie Engleză. Capitală: La Valette. Guvernator general: Sir. David Campbell (1931).

*

MONACO. Principat. Capitală: Monaco. Prinț regent: Ludovic al II-lea dela 26 Iunie 1922. Ministru pe lângă Sf. Scaun: Conte de Fontarce (1920).

*

NORVEGIA. Regat. Capitală: Oslo. Rege: Haakon al II-lea dela 18 Noiembrie 1905.

*

OLANDA. Regat. Capitală: Haga. Regină: Vilhelmina (Orange-Nassau) Internunțiu: Mons. Schioppa (1925).

*

POLONIA. Republică. Capitală: Varsovia. Președinte: Ighațiu Moscicki dela 1 Iunie 1926; reales la 8 Mai 1933 — Ambasador în Vatican: D. Skrzynski (1921). — Nunțiu la Varșovia: Mons. Marmaggi (1928).

*

PORTUGALIA. Republică. Capitală; Lisabona. Președinte: General Carmona. Ministru pe lângă Sf. Scaun: Don Trindade Coelho (1929). Nunțiu la Lisabona: Mons. Cardinale (1928).

*

ROMÂNIA. Regat. Capitală: București. Rege: Carol al II-lea. Ministru pe lângă Sf. Scaun: D. Aurel Vasiliu. Nunțiu la București: Mons. Cassullo. (1936).

*

SAN-MARINO. Republică. Capitală: San-Marino. Căpitani regenți: Gino Gozzi și Ruggero Morri, din Octombrie 1932. Ministru pe lângă Sf. Scaun: Conte Manassei de Collestatte (1926).

*

SPANIA. Republică. Capitală: Madrid. Președinte: X. Ministru pe lângă Sf. Scaun: D. N. — Nunțiu la Madrid: Mons. Tedeschini (1921).

*

SUEDIA. Regat. Capitală: Stockholm. Rege: Gustav al V-lea, dela 8 Decembrie 1907.

*

TURCIA. Republică. Capitală: Ankara. Președinte: Kemal Atatürk. Delegat Apostolic: Mons. Margotti (1930).

*

UNGARIA. Regat. Capitală: Budapesta. Regent: Nicolaie Korthy de Naggbanya. Ministru pe lângă Sf. Scaun: D. de Barcza (1927). Nunțiu la Budapesta: Mons. Rotta (1930).

*

U. R. S. S. — Republică. Capitală: Moscova. Președintele comitetului central executiv al Uniunii: Mihail Kalinin, ales la 17 Martie 1931.

AFRICA

CONGO-BELGIAN. Colonie belgiană. Capitală: Roma. — Delegat apostolic: Mons. Dellepiane (1930).

*

EGIPT. Regat. Capitală: Cairo. Rege: Faruk I ales în 1936. Delegat apostolic: Mons. Bartoloni (1933).

*

ETIOPIA. (Abisinia) Colonie italiană. Capitală: Addis—Abeba. Delegat Apostolic: Mons. Bartoloni.

*

LIBERIA. Republică. Capitală: Monrovia. Președinte: D. Barclay, din anul 1931. — Ministru pe lângă Sf. Scaun: D. Corneille Bosman Van Oudkarspel (1922). Delegatul Sf. Scaun: Păr. Collin, Prefect Apostolic (1932).

*

MAROC. Regat (Sub protectorat franco — spaniol). Capitală: Fez. Sultan: Moulay Mahommed, dela 18 Noembrie 1927.

*

TUNIS. Regat. (Sub protectorat francez). Capitală: Tunis. Bey: Ahmed Bey, dela 10 Febr. 1929.

*

UNIUNEA AFRICANĂ DE SUD. Dominion britanic. Capitală: Pretoria. Guvernator General: Conte de Athlone. — Delegat Apostolic: Mons. Gijlswijk (1922).

*

ZANZIBAR. — Sultanat. Capitală: Zanzibar. Sultan: Seyyid Sir Khalifa Bin Harub.

AMERICA

ARGENTINA. Republică. Capitală: Buenos Aires. Președinte: General Augustin Justo. Ambasador în Vatican: Dr. Carol de Estrada. Nunțiu la Buenos Aires: Mons. Cortesi (1926).

*

BOLIVIA. Republică. Capitală: La Paz. Președinte: Dr. Daniel Salamanca, ales la 4 Ianuarie 1931. Ministru de lângă Sf. Scaun: Don Giorgio Saenz. (1925). Nunțiu în La Paz: Mons. Centoz (1932).

*

BRAZILIA. Republică. Capitală: Rio de Janeiro. Cap. provizoriu al guvernului: General Getulio Vargas, dela 3 Noembrie 1930. Ambasador pe lângă Sf. Scaun: D. Magalhaes de Azeredo (1914). Nunțiu la Rio de Janeiro: Mons. Aloisi Masella (1927).

*

CANADA. Dominion britanic. Capitală: Ottava. Guvernator general: Lord Bessborough, dela 9 Februarie 1931. Delegat Apostolic: Mons. N.

*

CHILE. Republică. Capitală : Santiago. Președinte provizoriu : Arturo Alessandri. Ambasador în Vatican : Don Alessandro Lira. (1931). Nunțiu la Santiago : Mons. Felici (1927).

*

COLUMBIA. Republică. Capitală : Bogota. Președinte : Dr. Enrico Olaya Herrera, ales la 9 Februarie 1930. Ambasador în Vatican : Dr. Carlo Restrepo (1931). Nunțiu la Bogota : Mons. Giobbe (1925).

*

COSTA-RICA. Republică. Capitală : San-José. Președinte : Richard Jimenez, ales la 2 Mai 1932. Internunțiu la San-José : Mons. Chiarlo (1932).

*

CUBA. Republică. Capitală : Havana. Președinte : General Machado y Morales, dela 30 Mai 1925. Delegat Apostolic : Mos. Caruana (1925).

*

ECUADOR. Republică. Capitală : Quito. Președinte : Martinez Mera, ales la 31 Octombrie 1932.

*

STATELE UNITE. Republică. Capitală : Washington. Președinte : Franklin Delano Roosevelt, ales la 8 Noembrie 1932. Delegat Apostolic : Mons. Cicognani (1933).

*

GUATEMALA. Republică. Capitală : Guatemala. Președinte : General Ubico, ales la 9 Februarie 1931. Delegat Apostolic : Mons. Chiarlo (cu reședința în San-José din Costa Rica).

*

HAITI. Republică. Capitală : Port au Prince. Președinte : Stenio Vincent, dela 18 Noembrie 1930. Ministru pe lângă Sf. Scaun : D. L. Barom (1031). Nunțiu : Mons. Fietta (1930).

*

HONDURAS. Republică. Capitală : Tregucigalpa. Președinte : General Triburce Carias Andino, ales la 2 Noembrie 1932. Ministru pe lângă Sf. Scaun : Baron Paul Adolf de Grooto (1930). Internunțiu : Mons. Chiarlo (1932) cu reședința în San-José din Costa-Rica.

*

MEXIC. Republică. Capitală : Mexico. Președinte : General Abelard L. Rodriguez, ales la 4 Septembrie 1932. Delegat Apostolic : Mons. Ruiz y Flores (1929).

*

NICARAGUA. Republică. Capitală : Managua (act. Granada). Președinte : Ioan Sacaba, ales la 6 Noembrie 1932. Ministru pe lângă Sf. Scaun : Conte Capello (1918). Internunțiu : Mons. Chiarlo (1932) cu reședința în San-José din Costa-Rica.

*

PANAMA. Republică. Capitală : Panama. Președinte : Harmodio Arias, ales la 6 Iunie 1932. Ministru în Vatican : Dr. Nicanor Obarrio

(1929). Internunțiu : Mons. Chiarlo (1932) cu reședința în San-José din Costa-Rica.

*

PARAGUAY. Republică. Capitală : Asuncion. Președinte : Eusebio Ayala. Nunțiu : Mons. Cortesi (cu reședința la Buenos Ayres).

*

PERU. Republică. Capitală : Lima. Președinte : General Oscar Benavides, dela 30 Aprilie 1933. Amabasador pe lângă Sf. Scaun : Conte Paul Mimbela (1930). Nunțiu la Lima : Mons. Cicognani (1928).

*

SAN-DOMINGO. Republică. Capitală : Santo-Domingo. Președinte : Raul Trujillo, dela 16 August 1930. Ministru în Vatican : Marchizul Eduard Persichetii Ugolini (1930). Nunțiu : Mons. Fietta (1930) (cu reședința la Port-au-Prince).

*

SALVADAOR. Republică. Capitală : San Salvador. Președinte : Artur Araujo, dela 1 Martie 1931. Ministru în Vatican : D. Gustav Guerrero (1928) Internunțiu : Mons. Chiarlo (1932) cu reședința în San-José din Costa-Rica.

*

TERA-NOVA. Dominion britanic. Capitală : St. John's. Guvernator general : Sir John Middleton, din 1930.

*

URUGUAY. Republică. Capitală : Montevideo. Președinte : Gabriel Terra dela 1 Martie 1931. Nunțiu : Mons. Cortesi cu reședința la Buenos Ayres.

*

VEZUELA. Republică. Capitală : Caracas. Președinte : General Vințenți-Gomez, dela 19 Iunie 1931. — Ministru pe lângă Sf. Scaun : Dr. Carlo Crisanti (1930). — Nunțiu La Caracas : Mons. Cento (1925).

A S I A

AFGHANISTAN. Regat. Capitală : Kaboul. Rege : Nadir Khan dela 15 Octombrie 1929.

*

ANNAM. Regat (sub protectoratul francez). Capitală : Hué. Impărat : N. Delegat Apostolic pentru toată Indochina : Mons. Dreyer (1928) cu reședința la Hué.

*

ARABIA. — Vechiu regat al Hedjaz-ului, și-a luat actualul nume la 22 Septembrie 1932. — Regat. Capitală : Medina. Rege : Ibn Seud proclamat la 11 Ianuarie 1926. Delegat Apostolic : Mons. Bartoloni (1933).

*

CAMBODGE. Regat (sub protectoratul francez). Capitală : Pnom—Penh Rege : Monivong, dela 11 August 1927.

*

CHINA. Republică. Capitală : Nankin (dela 1 Ianuarie 1929). Președinte : Lin Sen, dela 15 Decembrie 1931. Delegat Apostolic : Mons. Zanin.

*

INDIA. — Imperiu (Dominion britanic). Capitală : New Delhi (din 1922). Vice-rege : Lord Willingdon (1931). Delegat Apostolic : Mons. Kierkels (1931).

*

IRAK. Regat. Capitală : Bagdad. Delegat Apostolic : Mons. Drapier (1929) cu reședința la Mosul.

*

JAPONIA. Imperiu. Capitală : Tokio. Impărat : Hirohito, dela 24 Decembrie 1926. Delegat Apostolic : Mons. Marella.

*

LIBAN. Republică. Capitală : Beyrut. Președinte : Cardl Derbas, ales la 26 Mai 1926, reales la 27 Martie 1930. Delegat Apostolic : Mons. Giannini.

*

MANCIURIA. Stat independent, proclamat la 1 Martie 1932, sub protecția Japoniei. Capitală : Hsin-Ching. Regent : Enric-Pu-Yi, dela 9 Martie 1932.

*

NEPAL. Regat. Capitală : Katmandon. Radjah : Bir Bikram Jang Bahadur, dela 11 Decembrie 1911.

*

PALESTINA. Stat sub protectorat englez. Capitală : Ierusalim. Inalt Comisar : General Artur Grenfell Wanchope, din Septembrie 1931. Delegat Apostolic : Mons. Bartoloni (1933).

*

PERSIA. (Iran). Regat. Capitală : Teheran. Șah : Reza Khan Pahlavi. Delegat Apostolic : Mons. Lari. (1931).

*

INSULELE FILIPINE. Colonie a Statelor Unite. Capitală : Manila. Delegat Apostolic : Mons. Piani (1922).

*

SIAM. Regat. Capitală : Bangkok. Rege : Prajadhipok (Rama VII) dela 25 Noembrie 1925.

*

SIRIA. Republică. Capitală : Damasc. Președinte : Ali-Abed, ales la 13 Iunie 1932. Delegat Apostolic : Mons. Giannini.

OCEANIA

AUSTRALIA. Dominion britanic. Capitală : Canberra. Guvernator general : Sir Alfred Isacs, de la 20 Ianuarie 1931. Delegat Apostolic : Mons. Bernardini (1933).

*

NOUA ZELANDĂ. Dominion britanic. Capitală : Wellington. Guvernator general : Sir Charles Fergusson, din 1925.

INSELĂTORIILE BONZULUI TONG

Acest învățacel a lui Buda intrase în pagodă nu din evlavie, ci numai spre a câștiga bani. Din prima zi el se întrebă ce trebuia să facă spre a se îmbogăți. Nu era ca acei oratori cari prin predicile lor, atrăgând pe credincioși, știu să atragă și darurile lor prețioase. El avea însă o însușire: viclenia, minciuna și falșitatea lui erau firești.

Indată ce se instalează în pogoda sa, făcu cunoștință pe ascuns cu un tâlhar din țară, numit ca și el, Tong. Tong, tâlharul, fura în fiecare săptămână de la țărani ce se duceau la pogoda bonzului câte un bivol, un bou sau un cal. El le ascundea într-o peșteră din apropiere și venea apoi să înștiințeze pe bonz. În urmă dădea târcoale în sat vestind că bonzul lor este foarte tare în ghicirea multor lucruri.

Bunii țărani, dorind să-și găsească vitele lor dispărute, veneau la acesta aducându-i daruri, și-i făgăduiau că vor aduce altă dată mai mult, dacă le spune unde sunt vitele.

Bonzul Tong păru o clipă gânditor, apoi le zicea să meargă într-o parte a pădurii unde își vor găsi bivoli și boii lor. Și într'adevăr răspunsul era întotdeauna exact. Astfel după câțiva ani, Tong, își agonisise bani mulți, pe cari îi împărțea cu tovarășul său. Odată cu banii, el căpătase și o reputație de ghicitor extraordinar.

Intr'un an țara era bântuită de o secetă grozavă. Țăranii și vitele nu mai aveau apă de băut; araseră câmpurile, dar orezul se uscaseră pe loc. Intr'o zi nemai știind ce să facă, veniră la bonz și-l întrebă dacă nu va ploua în curând.

Bonzul, întrebat pe neașteptate, le zise să vină a doua zi, să audă răspunsul lui. Noaptea el merse la cimitir și acolo auzi orăcăind două broaște. Acum avea răspunsul. Dimineață primi pe țărani, zicându-le :

— În opt zile câmpia va fi inundată.

Și așa se și întâmplă. După două zile căzu o ploaie care ținu trei zile și trei nopți. Ce de-a daruri și bani primi el atunci!

Numele său era cunoscut în tot ținutul și chiar regele însuși recurse într'o zi la știința lui de ghicitor. Un prețios vas, la care ținea foarte mult, dispăruse din palat; se căută peste

tot, dar nu se găsi nici o urmă. La sfârșit cineva zise Maie-stății Sale :

— Sire, în cutare pagodă locuiește bonzul Tong, care poate să ne ajute să găsim obiectul pierdut.

Regele trimise imediat o litieră cu purtători, invitând pe ghicitor să vie la palat. De data aceasta Tong nu știa cum să iasă din încurcătură. Cu toate acestea el se urcă în litieră. Pe drum începu să scoată gemete și spunea cu glas destul de tare :

— Astăzi, sărmane Tong, nu mai scapi ; vei fi cu siguranță spânzurat.

Ori, printre purtători era unul care se numia Tong și el era acela care furase vasul despre care era vorba. Știind că bonzul era ghicitor și auzindu-l zicând : „Astăzi, sărmane Tong, mergi cu siguranță la moarte“, — el crezu că se adresase lui și sosind la palat, el ceru să vorbească cu bonzul. Acesta îl duse deoparte și-i mărturisi furtul.

— Eu sunt — zise el, acela care a furat vasul regelui ; vreau să Vă spun unde se află vasul, dar Vă rog să nu spuneți numele meu.

Bonzul îi făgădui aceasta și purtătorul Tong îi spuse :

— Obiectul este în staulul caprelor, pe care-l vedeți acolo.

Apoi bonzul fu introdus la rege care îi explică cazul. Ghicitorul nostru ceru voie să se gândească, închise ochii un moment, apoi zise foarte simplu :

— Sire, acest frumos vas de aur, e colo' în staulul caprelor.

Regele trimise îndată să se caute la locul arătat și i se aduse obiectul dispărut. Majestatea Sa voi să afle și cine este hoțul, dar bonzul refuză să răspundă. El primi o frumoasă sumă de bani și un titlu onorific.

Altă dată veni o bandă de tâlhari și se stabili în apropierea orașului. Regele îl chemă din nou și-l însărcină să gonească din țară pe tâlhari. Li dădu și câțiva soldați. Bietul om nici nu știa să călărească. Blestemând în sinea sa, zicea :

— Astăzi s'a sfârșit cu tine, bătrâne Tong. Mergi cu siguranță la moarte.

I se aduse un cal. El se urcă și pentru a se înțepeni bine își legă picioarele de scări cu o funie solidă și apoi plecă la atac.

El mergea înainte, însă după puțin timp calul făcu o săritură și bonzul se răsturnă. Totuși nu căzu la pământ, fiind strâns legat cu funiile. Se întoarse numai pe pântecul calului

astfel că se afla cu capul în jos, sub cal. Când tâlharii văzură venind un cal cu călărețul său dedesubt, fură cuprinși de groază, necunoscând încă acest nou mijloc de a călări și o rupseră la fugă. Bonzul Tong câștigă astfel încă o frumoasă victorie.

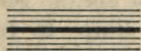
Intr'o zi — și aceasta este ultima ispravă și totodată sfârșitul lui Tong — o barcă mare condusă de niște indieni se opri pe un fluviu, nu departe de pagodă. Stăpânul bărcii făcu un pariu cu șeful satului. Cel ce va câștiga va fi stăpânul satului și al bărcii cu tot ce avea aceasta. Bonzul Tong fu invitat și de data aceasta să câștige pariul, ceace îi dădu din nou prilej să spună : — Sărmane Tong, ești pierdut !

Insă de data aceasta cuvintele sale s'au adevărit. Voia să știe despre ce era vorba și când se înoptă, el coborî pe fluviu și se apropie de indieni fără să fie văzut. Chiar în momentul acela el auzi pe oamenii din barcă, cari ziceau :

— În această cutie punem trei fasole, două boabe de mazăre și un bob de linte. Dacă ghicesc bine, vor câștiga.

Tong era mulțumit și credea că va câștiga pariul. Insă a doua zi memoria lui greși și schimbă numărul obiectelor aflate în cutie. Bietul bonz de disperare și rușine se aruncă în fluviu și se înecă. Astfel se sfârșește povestea ghicitorului Tong a cărui renume fusese mare un timp oarecare, însă care a fost în urmă blestemat de oamenii săi, siliți prin greșeala lui să devie sclavii străinilor.

Inșelătoria este pedepsită întotdeauna : de multe ori în această lume, dacă nu, atunci desigur în cealaltă.

Inăsprirea luptei de nimicire împotriva Bisericii catolice din Mexic

Când noul ales președinte Gen. Lazaro Cardenas veni la cârma statului la 1 Decembrie 1934 și anunță în programul său că voiește să ridice civilizația și cultura țării, unele ziare mexicane așteptară dela el unirea tuturor pe baza respectării depline a drepturilor conștiinței fiecăruia. Acest optimism păru a fi îndreptățit, deoarece la început se făcu o pauză în prigonirea

Bisericii și Cardenas se grăbi să dea afară din slujbă pe doi dintre cei mai brutali fanatici, cari erau aproape de tiranul Calles și anume pe guvernatorul Canabel (Tabasco) și pe Villareal (Tamaulipas), și le intentă proces. Președintele avea de gând numai să se răzbune împotriva adversarilor săi politici, nicidecum nu se gândise la restabilirea libertății Bisericii și a religiei. Peste puțin lupta culturală începu din nou. Atunci se spuse că nu se duce nici o luptă împotriva religiei, ci numai împotriva superstiției și fanatismului; că clerul trebuie ținut în limitele sale deoarece a împiedecat progresul social și a ținut poporul în neștiință; că reprezentanții autorităților sunt datori să vegheze ca legile să fie observate.

Mai viclean decât Calles noul președinte voia să procedeze nu atât de sângeros, însă mai radical. Scopul său era să împiedice Biserica catolică de a-și îndeplini datoria sa de îngrijire spirituală și educație. La 31 August s'a promulgat legea pentru exproprierea averilor bisericesti, fără îndoială cea mai nedreaptă lege antireligioasă promulgată până acum în Mexic. Afară de Rusia nicio altă țară n'a confiscat astfel bunurile Bisericii.

Orice proprietate, mobilă sau imobilă, orice pretențiune legitimă, în relație cu vreun preot sau cu vreo activitate religioasă este confiscată de Stat. Produsul de necalificat al unei uri oarbe a religiei se compune din 35 de articole: cetind cele dintâi vom putea ști cele ce vor urma. În Art. I se spune: Proprietățile națiunii, care este reprezentată de guvernul federal, sunt următoarele: 1). Orice biserică (casă a lui Dumnezeu) care se întrebuințează în prezent pentru slujbe religioase publice sau a fost folosită în acest scop din timp în timp dela 1 Mai 1917; de asemenea orice biserică ce se va ridica în viitor în acest scop. 2). Reședințele episcopale, rectoratele și seminariile; azilurile și școlile societăților, asociațiunilor sau instituțiilor religioase; mănăstirile și orice altă clădire care s'a construit pentru administrarea, răspândirea sau pentru învățământul vreunui cult religios. 3). Orice proprietate sau orice ipotecă asupra vreunei proprietăți care aparține în mod direct sau indirect vreunei societăți, asociațiuni sau instituții religioase sau este administrată de vreuna din aceste. Articolul II lămurește ce se înțelege prin casa lui Dumnezeu; acest cuvânt înseamnă orice odaie în care a avut loc vreo slujbă religioasă sau din a cărui fel de construcție reiese că este destinată pentru ținerea slujbelor religioase. În Art. III se precizează că un obiect este întrebuințat pentru

administrarea, propaganda sau învățământul vreunui cult religios, când cu știința proprietarului a) au loc în acea proprietate acțiuni cari cuprind propaganda publică a unei religii; s'au făcut din acea proprietate cancelarii sau centrale, de către persoane cari posedă o influență autoritară asupra credincioșilor vreunei religii sau secte; sau c) există în acea proprietate vreo școală sau vreun institut didactic care sub o oarecare denumire, servește la scopuri religioase; sau d) veniturile din aceste proprietăți au vrea legătură cu scopuri sau obiecte religioase sau dacă nu se află nici unul din aceste cazuri — acest scop de întrebuințare este dovedit prin starea faptului constatat sau este admis prin împrejurări pe baza cercetărilor. Art. IV : În toate cazurile de mai sus trebuie să se procedeze la naționalizare, fără a lua în seamă urmările ce le-ar putea avea asupra persoanelor sau instituțiilor oricari ar fi ele. Articolele V-XXV precizează cari persoane trebuie să fie considerate preoți, reprezentanți ai societăților religioase, administratori ai proprietăților bisericești și care proprietate sau ipotecă trebuie considerată proprietate religioasă. Un indiciu sau chiar o simplă bănuială este de ajuns pentru a stabili că cineva reprezintă o organizație religioasă. Cine nu comunică autorităților că proprietatea servește la scopuri religioase pierde orice drept asupra acelei proprietăți. După facerea unui sechestrul nu se mai poate schimba nimic, nici nu se mai poate recurge la judecată.

La 29 Septembrie 1935 episcopatul mexican a înaintat Președintelui Statului, Cardenas, un memoriu în care se arată că legea de expropriere se împotrivesc constituției și se cere schimbarea ei. Deși făcută de oameni cu totul dușmănoși Bisericii, această constituție garantează în articolele 24 și 130 libertatea conștiinței, care este nimicită acum prin „cea mai grozavă tiranie spirituală”. Episcopii declară că legea pentru sechestrarea averilor Bisericii este o rușine pentru Mexic și întrebă : „Oare viața Bisericii catolice din Mexic nu este amenințată când slujitorii ei sunt împiedicați de a avea chiar numai o simplă odaie pentru slujbă ? Oare nu se atacă existența Bisericii prin faptul că se prigonește în mod sistematic orice formă de predică și de învățământ religios ? E ceva absurd, e monstruos ! Și ne cutremurăm la gândul că s'a încuviințat de autorități înmulțirea caselor de plăceri și de viții, în timp ce se se oprește predica și învățământul principiilor moralei creștine, cea mai curată din

toate câte s'au predicat vreodată". Cererea episcopilor fu refuzată fără nici o discuție.

La 10 Septembrie 1935 episcopii publicară o circulară mai lungă purtând data de 30 August. În această scrisoare ei expun ostenelele Bisericii dentru rezolvarea chestiunilor sociale și se însărcinează să grăbească din toate puterile prosperitatea dacă i se dă Bisericii o libertate de acțiune convenabilă; lipsa acestei libertăți a fost timp de ani îndelungați nu numai spre paguba Bisericii ci și a întregii națiuni. — Cu prilejul împlinirii a 40 de ani dela încoronarea Madonei (Maicii Domnului) de Guadalupe, episcopatul mexican invită pe la sfârșitul lunii Noembrie, într'o scrisoare pastorală, pe credincioși să refnoiască consiințirea la Patroana Americii latine, la dâșii acasă, dacă n'o pot face în biserică. Episcopii declară: „Voim să amintim că am făcut tot ce am putut pentru înlăturarea răului ce ne asuprește; amintim într'un chip deosebit acest fapt, deoarece ați fost martori în a cere libertate pentru Biserică”.

Diplomații mexicani au încercat să desmintă „grozăviile” ce se anunțau din Mexic. Această osteneală a lor este azi fără folos, deoarece au fost martori la fața locului, persoane anume alese pentru aceasta. „Comitetul american pentru drepturi religioase și minorități” din care fac parte numeroase personalități, a însărcinat acum câteva luni pe trei membri cu o cercetare a stării prigonirii religioase din Mexic. Diplomatul William Franklin Sands, catolic, Profesorul de drept internațional, Dr. Ph. M. Brown, protestant și primprocurorul Carol Sherman, evreu, publicară impresiile lor într'o carte care stabilește lămurit că „guvernul mexican nimicește libertatea religioasă a populațiunii și că urmărește desființarea religiei pe o cale asemănătoare aceleia a guvernului sovietic din Rusia”. O astfel de politică își va ajunge scopul dacă partidul național-revoluționar va reuși să împiedice orice fel de învățământ religios în școli și activitatea clerului. „În mai bine de 12 state ale Mexicului”, spune darea de seamă, „au fost siliți toți preoții să-și depună funcția lor, iar în celelalte (state) numărul și activitatea lor au fost cu totul mărginite. Toate drepturile civile cari privesc libertatea de a conferența și de a se aduna chiar și dreptul de vot, li s'au luat preoților, exceptând cinci state. Seminarile au fost confiscate, astfel că formarea a noui preoți este cu neputință... Protestanții, din pricina numărului lor neînsemnat, nu sunt atinși prin mărginirea

numărului pastorilor lor, tot astfel prin sechestrarea școlilor și a averilor bisericesti“.

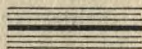
Amănunte impresionante din prigonirea Bisericii din Mexic găsim într'un articol bine documentat al unui mexican, care articol a fost publicat în luna Noembrie a anului trecut în multe ziare din diferite țări. În Statele Unite ale Mexicului sunt 8 reședințe mitropolitane și 25 episcopale.

2 Arhiepiscopi și 3 Episcopi au fost exilați din țara și anume Mons. Ruiz y Flores, arhiepiscop de Morelia și Delegat Apostolic ; Mons. Orozco y Jimenez, arhiepiscop de Guadalajara (decedat în luna Februarie 1936); Mons. I. Manriquez y Zarate, episcop de Huejutla ; Mons. Armora y Gonzalez, episcop de Tamaulipas și Mons. Guizar y Valencia, episcop de Chihuahua. — 12 arhiepiscopi și episcopi au fost exilați din diecezele lor și anume : arhiepiscopii de Durango și Oxaca și episcopii de : Campêche, Chiapas, Chilapa, Colima, Papantla, Sonora, Tabasco, Tehuantepec, Vera Cruz și Zacatecas. — Au fost arestați arhiepiscopul orașului Mexico, episcopii Saltillo și Tulanago și episcopul coadiutor de Guadalajara. — 40 preoți au fost uciși, unii în chinuri îngrozitoare ; vreo 250 „au dispărut în mod nelămurit“. În anul 1926 erau în țară 3000 de preoți. Acest număr a fost micșorat de lege la 334 pentru 15 milioane de catolici și pentru un ținut de câteva ori mai întins decât România. În 14 state ale republicii autoritățile n'au mai lăsat nici un preot, astfel că peste șase milioane de credincioși sunt cu totul lipsiți de îngrijirea sufletească. Preoții fără permisul autorităților, trebuie să trăiască ascunși sub diferite forme. Însă și preoții învoiți în mod oficial întâmpină o mulțime de greutăți în exercitarea apostolatului lor. Pentru Mexic a început viața din catacombe.

Această barbară operă de nimicire din Mexic a francmasoneriei și a marxismului internațional este dusă mai departe fără scrupule, cu toate protestările unor străini, cari mai gândesc omenește și simțesc creștinește. Într'o călătorie la San Diego, nu departe de granița spre Mexic, președintele Statelor Unite, D. Roosevelt se exprimă lămurit într'un discurs, pentru libertatea religiei. El declară că cetățenii Statelor Unite nu pot ramânea nepăsători față de nimicirea acestei libertăți, chiar când e vorba de o țară străină. „La noi“, zise el, „este un principiu recunoscut că fiecare poate să se bucure de dreptul liberei practicări a religiei, după cum îi dictează conștiința. Dreptul nostru este simbolul principiilor de libertate a conștiinței, libertate a religiei și

egalitate în fața legii; toate acestea sunt adânc întipărite în caracterul nostru național. Unele națiuni se arată cu totul altfel. Față de această purtare a lor nu putem rămânea nepăsători în conștiința noastră". —

O astfel de dezaprobare lipsită de ceva simțitor nu poate aduce pe tiranii mexicani la intențiuni mai bune; totuși să nu se teamă că vor fi invitați la Geneva să dea seamă de faptele lor.

I S U S

Ascultă dragul meu, când Iuna
Lucește candidă în noapte,
Nu înțelegi cum spune'ntruna
Zefirul cald în dulce șoapte
Iss..suss?

Iar de observi când șgomotoasă
S'adună apa în albiu strâmte,
Tot valu'n creasta sa spumoasă
Ingână aceeași rugăminte,
Isu..us

Și când din bolta plumburie
Pornesc încet cristali de ploaie
Nu deslușești? A lor clinchire
Răsună tainic în odaie,
Isuss..s

Din norii grei o scăpărare,
Și-un trăsnet spintecă văzduhul,
Răsună codru'n depărtare
În timp ce fulgeru'și dă duhul,
I..isu-us

.....

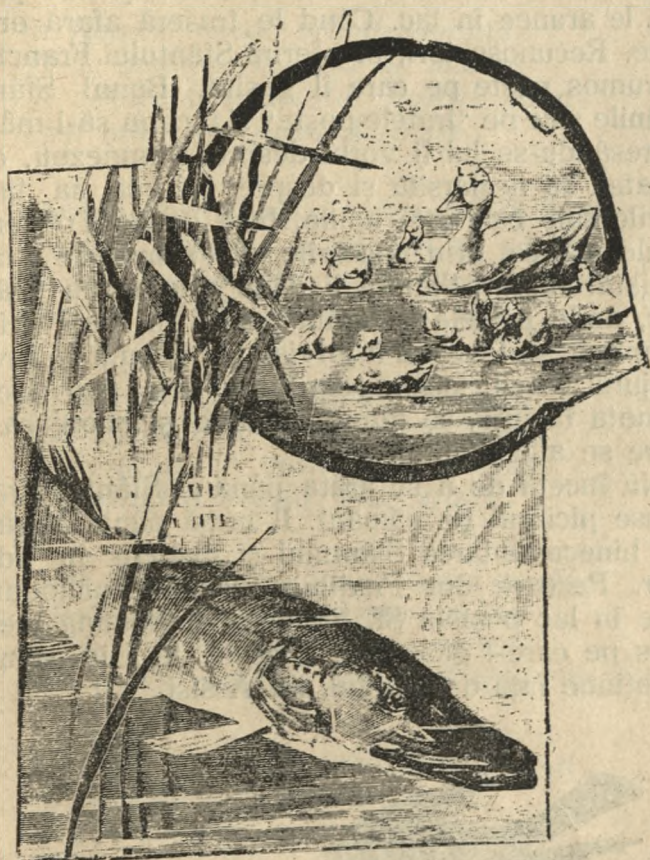
Așa, pe rând știe natura
Să-și cânte'n graiu-i Creatorul,
Iar noi? ce rar deschidem gura
Să ne slăvim Mântuitorul
Isus !...

B. M.

Peștele Sf-lui Francisc

Pescarii de pe lacul Piediluca, care se află pe valea Rieti, nu departe de Greccio, în Italia, au frumosul obicei de a alege printre peștii pe cari îi prind în plasele lor, pe cel mai mare și mai frumos și de a-l arunca în apele lacului. Acest obicei care se menține

de mai multe veacuri, își are originea dela Sf. Francisc.

Iată legenda :

Se povestește că Sf. Francisc ducându-se într'ozile la Greccio, fu rugat de un grup de pescari din Piediluca să rămână câteva momente cu ei și îi oferiră un

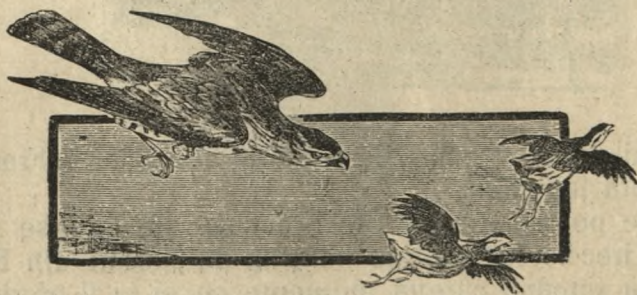
loc în barca lor. Sfântul primi invitația lor și se folosi de acest prilej spre a exercita apostolatul printre acești buni oameni.

El le vorbi fără îndoială despre Isus mergând pe apele lacului Genezaret și despre pescarii din Galilea, care deveniră ucenicii lui Isus. El le ținu o predică cu cuvinte atât de simple, încât ei crezură că-l ascultă pe însuși Mântuitorul.

Între timp Sfântul binecuvântă plasele și zise pescarilor să le arunce în lac. Când le traseră afară erau încărcate. Recunoscători, ei oferiră Sfântului Francisc cel mai frumos pește pe care îl găsiră. Bunul Sfânt luă în mâinile sale pe "fratele pește" și începu să-l mângâie. Și adresându-se lui îi vorbi despre Dumnezeu, despre bunătatea sa nesfârșită și despre iubirea sa față de făpturile sale cele mai umile. Însă deodată observă că animalul dădea, prin mișcările sale, semne de o moarte apropiată. Mișcat, Sfântul îi dădu drumul cu blândețe în lac, unde peștele își arătă îndată în toate chipurile mulțumirea sa. Pescarii îl priviau uimiți cum se învârtea împrejurul bărcii, făcând săriturile cele mai iscusite.

Înota înainte, se întorcea înapoi și înconjura barca în care se afla Sfântul.

Nu încetă de a se arăta până ce Sfântul Francisc nu puse piciorul pe pământ. Il urmă până lângă mal, primi binecuvântarea Sfântului și dispăru în adâncul apelor. Pescarii din Piediluca nu uită niciodată să arunce în lac peștele Sf. Francisc, totdeauna cel mai frumos pe care-l găsesc în plasele lor, în semn de venerațiune față de Sfântul din Assisi.

„O *immortale Re dei secoli!*“

*Al timpului Stăpân nemuritor !
Primește azi cu milă și iertare,
Din partea unui suflet iubitor
Prinos de umilință și 'nchinare.*

.....

*In fiecare secol vrând-nevrând,
Ți-or închina tributul de mărire
Și veșnic sbuciumatul nostru gând
Și-a inimilor gingașă iubire.*

*De-am face punți la astrele din zări,
De-am porunci la vânturi ca să stee
Și dac 'adâncurile spumegoasei mări
Am ști să le prefacem în alee.*

*Și îngâmfați am ridica din nou
Un Babel mai măreț ca înainte,
Ca'n el să se resfrângă un ecou
De sfidă a voinții Tale sfinte,*

*Noi totuși vom cădea, mereu loviți
De-a timpului secerătoare mână
Și în avântul cuceririlor opriți
De cruda moarte, peste lut stăpână...*

*Dar Tu, ne'nvins, triumfător mereu
Și dominând a lumilor risipă,
Vei fi acelaș veșnic Dumnezeu
Ca'n prima veșniciei Tale clipă.*

*Și poate largul nostru univers
L'ai îmbrânci din raza-Ți de voință
Ca să-și oprească învechitu-i mers,
Să se cufunde'n neagra neființă.*

Iar dac'atuncia, ca și la'nceput,
N'ar mai fi nimenia să Te admire,
Tu-acelaș ești, care să fii ai vrut,
Stăpân pe'ntreaga Ta nemărginire.

Și fericit în sânu-Ți întreit,
Ai face poate iar o altă lume
In care și mai sfânt și mai iubit
Să fie-atoputernicul Tău nume...

Dar nu! eu nu Te pot privi străin
De dornicul meu suflet și de minte,
Când Tu în farmecu-Ți atotdivin
Mi Te-ai numit prieten și părinte.

Căci dacă creatorul Tău cuvânt
Mi-a dat și mie-un strop de nemurire
E doar ca să mă bucur și să-Ți cânt
Cu sufletu'n nădejde și iubire.

Când inima-mi se frânge în svâcniri
Tu le cunoști, Tu știi că-s pentru Tine,
Că-s pentru dorul după fericiri
Și după infinitul-veșnic bine.

Al fericirilor prea bun împărțitor!
Lărgește încă largele-Ți hotare
Și'n sufletu-mi plăpând și crezător
Revarsă nesfârșita-Ți îndurare,

Și fă Tu însuși să-mi rămâi mereu
Acelaș bun și viu și veșnic Dumnezeu...

Pr. C. H.

In timpul persecuțiunii franceze

În 1792, Păr. Génot, superiorul Cartezianilor din Montrieux, a putut să se refugieze, fără să fie arestat, în dieceza Valence. Deghizat în țaran, se prezintă la vila D-nei X, cerându-i de lucru, pentru a-și câștiga hrana zilnică.

— Ce poți să faci ? îl întreabă doamna.

— Știu să îngrijesc vitele, și mă ofer să le păzesc pe ale Dumnevoastră ; nu voi cere cine știe ce plată.

Și iată-l pe venerabilul Cartezian, paznicul sfinților, devenit păzitor de animale.

În scurt timp păstorul nostru observă că camarazii lui din sat împărtășesc aceleași sentimente re-

ligioase cu el. Le descoperi calitatea sa de preot. Bucuroși de această descoperire, credincioșii obținură ca să le facă Sf. Liturghie în fiecare Duminică, într'un loc ascuns de persecuțiunile revoluționarilor.

Doamna X, care era o excelentă creștină, aflând că în vecinătate se celebrează o Sf. Liturghie, alergă într'acolo. La ora fixă, țăranul înaintea spre altar și se îmbracă cu hainele preoțești. Surpriză! Ea recunoaște pe păstorul său transformat în păstor al sufletelor lui Hristos; el celebră Sf. Liturghie în modul cel mai înălțător. Indată, ce termină, doamna alergă la el.

— Ești preot! îi spuse ea. Pentru ce mi-ai ascuns un titlu care ți-ar fi asigurat toată bunăvoința mea?

— Pentruce, Doamnă, mi-ați ascuns sentimentele religioase pe care le văd azi în Dv.?

Restul e dela sine înțeles: Păr. Génot încetă de a mai păzi oile, și deveni capelan în acel loc.

Cele două crezuri

Catolic

- 1) Cred în Dumnezeu
- 2) Tatăl Atotputernicul
- 3) Făcătorul cerului și al pământului.
- 4) Și'n Isus Hristos, Fiul său unic, Domnul Nostru
- 5) Care s'a zemeslit dela Sf. Duh prin Maria Fecioară.
- 6) A pățimit sub Ponțiu Pilat, s'a răstignit, a murit și s'a îngropat.
- 7) S'a coborât în iad; a treia zi a înviat din morți, s'a suit la ceruri, șade de-a dreapta lui Dumnezeu, Tatăl Atotputernic,
- 8) De unde are să vină să judece viii și morții.

Comunist

- 1) Nu există Dumnezeu
- 2) Toată puterea emană dela proletariat.
- 3) Pământul își are existența sa dela sine și înafară de el nu este nimic!
- 4) Hristos, dacă a existat o atare persoană cândva, a fost simplamente un om, care a învățat doctrine periculoase și antisociale.
- 5) Căsătoria nu e sfântă nici indisolubilă; în niciun caz mai onorabilă ca unirea animalelor domestice.
- 6) Oricine nu aderă și nu se supune crezului comunist trebuie „lichidat“ ca un dușman al clasei populare.
- 7) Totul se termină cu moartea. Nu există lumea de dincolo. Omul este un dinte de roată în mașina economică și unica cauză a existenței sale este de a fi folosit la această mașină.
- 8) Marx și Lenin promit paradisul pe pământ odată cu nimicirea capitaliștilor. Pe-deapsa și răsplata după moarte sunt invențiuni capitaliste, pentruca proletarii să se lase oprimați de capitaliști, fără să se revolte contra lor.

9) Cred în Duhul Sfânt	9) Nimic nu există în afară de materie, nimic nu există asemănător unui spirit : totul se explică prin evoluția materiei.
10) Sf. Biserică Catolică	10) Toate religiile și mai ales religia catolică, sunt instrumentele capitaliștilor pentru opresiunea săracilor. Toate religiile și chiar ideea unui Dumnezeu trebuiesc înlăturate.
11) Impărtășirea Sfinților	11) Nu trebuie să existe nici iubirea aproapelui, nici ajutorul ci lupta și ura se impun în mod categoric.
12) Iertarea păcatelor	12) Tot ce ajută la fericirea clasei proletare și la exterminarea exploataților este drept ; tot ce se opune este nedrept. Nici o indulgență celor cari nu sunt cu noi moarte numai.
13) Invierea morților	13) Omul este un animal ; odată mort, încetează de a mai exista. Este o nebunie de a suferi în viața aceasta în vederea unei răsplăți în viața de dincolo.
14) Și viața veșnică. Amin.	14) Singurul lucru care va dura până la sfârșit este adevărul învățat de Marx, interpretat de Lenin. Muncitori ai pământului întreg ridicați-vă și ucideți pe cei cari nu sunt din clasa voastră !

Prin publicațiuni și prin acțiune comunismul a cuprins deja foarte mult masele. Compararea, articol cu articol, a crezului său cu acel al Bisericii stabilește definitiv mulțimea greșelilor pe cari le cuprinde. Propozițiunile susținute de el sunt extrase aici nu din scrisul adversarilor lui, ci din discursurile lui Lenin,

din monumentele oficiale ale Republicii sovietice — legislația căsătoriei, codul civil — ale lui Marx, Stalin, Engels, protago- niștii săi.

Studiate paralel aceste două crezuri arată abisul săpat în- tre comunism și catolicism. Acesta este teoria pozitivă și con- structivă a vieții; celălalt, dimpotrivă, este teoria și practica ne- gativă și distructivă a demnității omenești.

(I. P.)

MATER DOLOROSA

(Legendă)

Intr'o căsuță din marginea Bethlemului, Rabitha încerca să-și adoarmă copilul. Deodată se auziră lovituri la ușă. Infricoșată, Rabitha deschise; vecina ei Ebrahim, era în prag.

— Soldații lui Irod, zise aceasta, omoară pe toți copiii mici. Ascunde-l repede pe al tău sau mai bine du-l departe!..

Afară se auziau țipetele copiilor, plânsetele mamelor și po- runcile brutale ale soldaților. Rabitha privi soarele care apunea:

— Peste puțin timp soțul meu se va întoarce dela câmp!

— Nu mai aștepta, fi zise Ebrahim. Fugi!

Sărmana mamă luă în brațe copilul și porni la drum.

— Nu pe acolo!.. Ia-o pe cărarea care duce spre câmp!

Rabitha o luă prin dosul locuinței sale, unde era o cărare care ducea spre munți. Se mai împiedică și lovi copilul, se ri- dică repede și dispăru; se uită înapoi spre a se convinge dacă ucigașii nu o urmăreau. Apoi privi fruntea fiului ei care sângera. Se grăbia să se ascundă, dar unde? O, minune!.. la câțiva pași se ivi grotă unde se născuse Isus. Adăpostul era bun. Ra- bitha mulțumi lui Dumnezeu pentru ascunzătoare și se grăbi spre staul. Deodată apărură o patrulă de soldați, care cercetă gro- ta. Soldații își spuneau:

— La ce bun să mai căutăm! Toată lumea știe că regele Iudeilor a fugit.

— Nu cred, zise un altul. Regele Iudeilor trebuie să fie pe aproape!

Tocmai atunci Rabitha intra grotă. Soldații o zăriră și stri- gară:

— Moarte, regelui Iudeilor !

Inspăimântată Rabitha se arucă la genunchii lor și ceru milă pentru copilul ei.

— Sunt Rabitha din târgușor, zicea ea ; nu-mi luați copilul. Aveți milă...

La un semn al șefului, unul din ostași se repezi și dintr'o lovitură de paloș, străpunse inima bietului copilaș. Două țipete se auziră : unul de moarte, al copilului ; altul de durere, al Rabithei. Soldații plecară, lăsând pe Rabitha în nesimțire. Pe când vorbeau, între ei, șeful le dădu ordin să adune și restul trupei. Apoi se întoarseră pe drumul pe care venise și Rabitha. În casa ei care era înconjurată, comandantul plutonului cerceta lista copiilor din târgușor. Deodată isbucni furios :

— Un copil Ține-a scăpat ! Nu v'ați făcut datoria pe deplin !

— Pace, zise șeful trupei ; noi am ucis un copil la deal în grotă.

— Al Rabithei ?

— Așa cred că îi era numele. Am crezut...

— Atunci socoteala e încheiată ! Și totuși copilul Mariei și a lui Iosif nu poate fi găsit !

Apoi ordonă retragerea. Spre seară cadavrele copiilor fură îngropate. În târgușor jalea și durerea era mare. Rabitha se întoarse acasă plină de durere. Ebrahim, vecina, o aștepta ; copiii ei fuseră cruțați deoarece depășiau vârsta de doi ani. Ea încercă să o mângâie pe Rabitha, zicându-i :

— Acea a cărui fiu este cauza tuturor nenorocirilor e de parte. Ea a fugit ! Dar să știe că duce cu dânsa, blestemul tuturor mamelor !

Aceste vorbe rele pătrunseră în sufletul Rabithei. Iși aminti că legea Purificării o aduse împreună cu mama lui Isus, la Ierusalim. Și acolo un bătrân făcuse niște prorociri, care o întristaseră pe Maria. Și ea, Rabitha, încercase să o compătimizească. Dar vai ! profeția bătrânului nu era pentru mama lui Isus ci pentru ea. Acea profeție făcuse aluzie la nenorocirea ce se abătuse asupra capului ei. Rabitha își întăria în inimă ura. Sceda din grotă o urmăria necontentit. Și totuși, în visurile sale, Rabitha zăria într'o lumină cerească pe Messia triumfător, iar în jurul lui grupul micuților jertfiți și printre ei pe fiul său care îi întindea mâinile.

Viața își relua cursul său normal la Bethleem. Numai Rabitha era sdrobotită și nemângâiată ; căci după moartea copilului se îmbolnăvi și bărbatul și muri într'o după amiază pe câmp. Totuși ea era simpatizată de tot târgușorul. Numai Ebrahim, vecina ei, nu o mai vizita deloc. Intr'o zi află dela un bătrân că fiul vecinei sale furase și că apoi Consiliul îl închisese la Ierusalim. Și bătrânul compătimi pe mama lui.

— Dar ea, zise Rabitha, nu-i atât de nenorocită ca mine !

Bătrânul dădu din umeri ; apoi se depărtă. Rabitha scăpase de influența vecinei sale, care în rătăcirea ei chemase blestemul asupra mamei lui Isus. O întâmplare o făcu pe Rabitha să alunge gândurile cele rele din inimă. Se întâlnise cu un tânăr păstor, Abobi, care îi vorbi cu multă însuflețire de pelerinajul său la Ierusalim. Apoi îi povesti cu multă naivitate mica istorioară a jertfirii lui Isac de către tatăl său Abraham. Rabitha era mișcată ; totuși se stăpâni și întrebă :

— Dacă în locul berbecului ar fi fost un copil, ce ai fi zis tu mamei sale?

— Că o plâng, dar că trebuia să facă voia Domnului!

Rabitha strânse în brațe pe copil. La despărțire îl rugă să o mai viziteze. Apoi luă hotărârea să plece în pelerinaj la Ierusalim. După ce făcă jurământ la mormântul copilului său că nu-l va uita, se pregăti pentru pelerinaj.

* * *

Pe drum, Rabitha se entuziasmă atât de lirismul cântecelor și a vederii locurilor sfinte, încât își zise: „Trebuia să viu mai de mult aci“. Trecură pe lângă înălțimile stâncoase de unde se zăria Golgotha. O femeie îi spuse că acolo se execută criminalii. Rabitha avu un zâmbet răutăcios. Dar trecu repede. Apoi se duse la marele Preot care se înduioșă de povestirea ei. Ea zise:

— Ce am făcut lui Dumnezeu să mă lovească astfel?

— Să nu te împotrivești, Rabitha, îi zise Marele Preot; El te-a încercat. Și apoi toți suferă. Trebuie să faci un sacrificiu o jertlă de tine însuși. Și te asigur că vei putea să faci aceasta în numele Dumnezeului celui viu. Te sfătuiesc să mai rămâi aci; casa Domnului dă multă tărie și măr.gâiere.

Rabitha făcu un semn de vagă învoire, apoi se depărtă. La acest Paște solemn, venise și Isus cu părinții săi. El se ruga departe de lume... Căci marea sa misiune trebuia să înceapă...

În plimbările ei zilnice, Rabitheii se păruse odată că zărise pe Isus întrând în sala unde se adunaseră învățații. Apoi îl perdu din vedere.

Peste câteva zile când trebuia să plece Rabitha auzi dela niște femei că o mamă își pierduse fiul. Întrebându-le de înfățișarea celui căutat, i se dădu amănunte. Rabitha le zise să-l caute în templu. Apoi se depărtă. Peste puțin veni o femeie și zise că copilul a fost găsit. Apoi îi spuse că Maria, mama copilului, dorește să o vadă.

Și într'adevăr Maria veni spre Rabitha și-i mulțumi. Apoi Rabitha îi zise că ea l-a perdu pentru totdeauna pe al său acum 12 ani la Betleem. Maria, văzând durerea ei, îi zise:

— Sărmană mamă! Irod e acela care ți-a ucis copilul. Căci dacă tu ai primit atunci lovitura destinată mie, aceasta s'a făcut fiindcă sunt destinată pentru o altă suferință. Și de tine s'a servit Dumnezeu pentru a mântui lumea. Orice se va întâmpla nu te voi uita niciodată.

Rabitha plângea. Iși regăsise pacea în suferință. Veni și Isus, care îi zise că va merge odată acolo unde zace fiul ei.

Apoi cei trei Nazarineni plecară și Rabitha se întoarse la Bethleem.

* * *

La porțile târgușorului, ea se întâlni cu Dismas, fiul Ebrahim-ei care fusese eliberat din închisoare. Măinile lui erau roșii de sânge. Ii povesti că bătuse pe Abobi, bănuindu-l că el ar fi fost acela care-l denunțase. Apoi plecă. Rabitha se îndreptă spre cimitir, unde spera să-l găsească pe Abobi. Dar el

nu era acolo. În schimb florile de pe mormântul copilului ei erau mânjite de sânge. Eși și se îndreptă spre casa unde locuia Abobi cu mama sa. Aci îl văzu întins pe pat cu fruntea înfășurată. Când o zări pe Rabitha în prag, Abobi zâmbi. Apoi Sella, mama lui, plângând îi spuse dorința fiului ei de a o părăsi spre a rămânea în templu. După ce se despărți de ei, Rabitha făcu o vizită și vecinei sale Ebrahim.

Aceasta i se plânse că era vinovată de soarta lui Dismas. „Căci, spunea ea, când Dismas voia să se dedice Domnului noi l'am împiedicat. Mă simt foarte nenorocită. Dumnezeu s'a

răzbunat acum !* încheie ea. Rabitha o părăsi. Puțin timp după aceea, Abobi părăsi pentru totdeauna casa părintească ; și mama sa Sella plângea plecarea lui. Dismas dispăru fără urmă. Rabitha se gândea încontnu la ce suferință ar fi putut să fie supusă Maria ? Dar în curând se făcu lumină.

* * *

Rabitha venea deseori pe la templu unde îl găsea pe Abobi. Tot aci mai revedea cu bucurie pe Maria și pe Isus. Dar într'o zi pe când Rabitha veni ca deobiceiu o găsi pe Maria singură.

— Și Isus ? o întrebă ea.

— M'a părăsit, zise Maria.

Rabitha se gândi la trecut când fusese pierdut în templu și-i zise :

— Vrei să-ți ajut să-l regăsești ?

— Dar nu l'am pierdut, l'am dăruit.

Atunci Rabitha își aduse aminte de cele zise mai de mult de Maria și anume despre marea ei jertfă. Pricepu mai bine după câțva timp, când într'una din zile întrebă de Isus.

— Cine ? îi răsunse omul care stătea de pază la ușa marelui Preot, și pe care-l întrebuse. Acela nu-i Messia ci un răufăcător.

Atunci Rabitha, mâniată, îl dădu la o parte și intră la Preot. Acesta îi zise acelaș lucru adăugând :

— Dacă îmi vei mai vorbi de el, să știi că te dau afară din templu. El va ispăși ca un răufăcător.

Isus răufăcător !... Rabithei nu-i venea să creadă urechilor. Și totuși, în Joia următoare Isus fu prins și judecat noaptea, apoi în ziua următoare fu condamnat la moarte. Poporul preferase pe Barabas în locul lui. Acuzarea lui se ridicase unanim, cum se ridicaseră odinioară laudele. Acum Messia mergea alături de doi tâlhari, dintre care unul din ei era Dismas.

Locul calvarului se apropia. Incurând totul se va sfârși. Rabitha vedea împlinindu-se profețiile. Ea își jertfise fiul pentru a-l mântui pe Isus. Astăzi El, Isus, se jertfia nu numai pentru fiul Rabithei ci pentru toți fiii cei rătăciți ai lumii.

* * *

Spre seară, Isus fu coborât și învelit în giulgiu. După ce se pecellui piatra mormântului, Maria se îndepărtă cu tristețe.

Trecând peste Calvar, ea se opri în fața crucii, pe care Isus murise. În picioare, Fecioara plângea. Sella, Ebrahim, și Rabbitha o înconjurau privind-o cu dragoste. „O Dumnezeule, ziceau ele, tu ne-ai trimis și ne-ai măsurat încercarea și noi găsim-o prea grea, am mers până acolo încât am murmurat împotriva Ta. Iartă-ne, Doamne, pentru Acea, care cu inima virilă și iubitoare și care a suportat totul fără murmur, este demnă de a fi numită „Maica Durerilor“ !

Trad. de J. E. B.

A N E C D O T E

Pentru a fi iubit

Un filozof liber-cugetător, Carol August, duce de Saxa-Waimar se plimba odată, cu un baston în mână, prin împrejurimile palatului său, când văzu un țăran care se ridică și fugi la apropierea ducelui.

Carol August îi strigă să se oprească, merse spre el și furios îl întreabă pentru ce fuge de stăpânul său. Bietul om mărturisii bâlbind că prezența acestui mare stăpân îl intimidează și că el nu îndrăznește să-l înfrunte.

Aaa ! eu te înfricoșez ? zise Carol August ridicându-și bastonul. — Învață ticălosule, — și fiecare cuvânt era însoțit de o lovitură — învață, netrebnicele, că nu frică vreau să inspir supușilor mei, ci iubire, auzi tu, iubire !

Schimb de amabilitate

Alfons Karr avea ca vecin la țară pe un oarecare G..., care poseda o bibliotecă. Într'o zi Karr îi ceru în împrumut operele lui Alfieri.

— E cu neputință — răspunse vecinul ; mi-am făcut o regulă să nu las să iasă din casă cărțile mele. Totuși dacă D-l Karr vrea să citească la mine, poate s'o facă toată ziua.

Toamna următoare acelaș vecin se adresă D-lui Karr și-i ceru în împrumut o stropitoare.

— E cu neputință — răspuse el. Mi-am făcut o regulă să nu las să iasă niciodată din grădină stropitorile mele ; însă dacă D-l G... vrea să stropască la mine, poate s'o facă toată ziua.

Incognito

Intr'o zi Victor Duruy, ministru al Instrucțiunii Publice, sub al II-lea imperiu (în Franța) descinse pe neașteptate într'un oraș din provincie, însoțit de fiul său și se îndreptă incognito spre liceu. Bătu la ușa cancelariei directorului.

— Intră ! se auzi o voce groasă.

El intră.

Directorul, a cărui voce o auzise, măsură pe vizitator și ghici că e vorba de un părinte care aduce un nou elev. Fără a se deranja, adăugă rece :

— Luați loc.

Apoi continuă să scrie în timp ce Duruy îl privea răbdător și recules. Astfel trecură câteva minute ; când directorul termină de scris binevoi să se îndrepte către noii veniți și așezându-se mai comod în fotoliu, întrebă :

— Câți ani are băiatul ?

— Șaptesprezece ani, răspuse tatăl.

— Și ce voți să faceți din el ?

— Secretarul meu particular.

— Atunci de ce voți să-l înscrieți în liceu ?

— Cine v'a spus că doresc să-l înscriu în liceu ?

— Dar atunci pentru ce ați venit ?

Am venit să văd cum primiți pe părinții elevilor. Eu sunt ministrul Instrucțiunii Publice.

Recunoștința leului

Un tânăr locotenent se plimba gândiior într'o pădure africană, când deodată auzi niște gemete adânci, scoase de un leu, care era întins la pământ și care părea că are dureri mari. Plin de compătimire față de regele animalelor, locotenentul îl întrebă :

— Ce ți s'a întâmplat ?

— Mi-a intrat un spin mare în labă.

Tânărul se puse pe lucru și-l scoase.

— Iți voiu înapoia faptă pentru faptă și cu prima ocazie

Îți voi arăta recunoștința mea — zise leul și dispăru în de-
sișul pădurii.

Câteva zile mai târziu, tânărul locotenent pe când sta
întins pe patul său și citea cu atenție ziare din Europa, auzi
un zgomot la intrarea cortului său. Se ridică, alergă acolo
și văzu cu uimire pe leul căruia îi scosese spinul din picior.

— Scumpe prietene, — zise leul, am în sfârșit prilejul
să-ți dovedesc recunoștința mea.

— Serios? făcu locotenentul neîncrezător.

— Am făcut să fii înaintat.

— Cum ai putut?

— Am sfâșiat pe căpitanul tău!

CURIOZITĂȚI

Păianjen - barometru

La nevoie ne putem folosi de păianjen ca barometru de
precizie. Când ploaia și furtuna amenință, păianjenul strânge
firele mari cari susțin pânza sa. Dacă timpul se face frumos el
le redă lungimea lor obișnuită.

Ploaia se apropie când păianjenul stă nemișcat în jurul
găurii sale. După ce a venit ploaia, dacă păianjenul se arată
și se pune la lucru, timpul frumos va veni în curând. Se poate
spune că noaptea nu va fi înnoirată, când insecta își întă-
rește lucrul.

Cei cari cunosc bine păianjenii spun că informațiunile lor
nu ne pot înșela niciodată.

Cea mai veche carte din lume

Este un papyrus, zis de Prin, care se află în Biblioteca
Națională din Paris. Descoperit la începutul veacului al XIX-lea,
publicat în 1847 la Paris, a fost analizat și tradus în limba
franceză de Filip Virey, în englezește de Heath, în nemțește de
Lauth. Originalul datează din timpul dinastiei a III-a, adică din
veacul al XLII-lea dinaintea erei noastre, în ceea ce privește

o parte, iar restul datează din timpul dinastiei a V-a. Este singura lucrare completă care ne-a rămas dela egipteni.

Recordul oilor

Hotărât trăim în cea mai caracteristică epocă a recordurilor: până și animalele cele mai blege — prostia oii e doar proverbială — s'au apucat și ele de recorduri.

Sub conducerea unui cioban și a doi câni, o turmă de 216 oi a făcut în nouă săptămâni pe jos drumul dela Ulm la Hamburg (o distanță foarte mare) spre a economisi crescătorului cheltuelile transportului cu trenul. În timpul nopții turma s'a odihnit, făcând popas, de preferință în pădure.

La fiecare cinci zile, ciobanul a tăiat o oaie ca din vânzarea și să aibă din ce să-și cumpere hrana și să-și plătească adăpostul pe vreme de ploaie. În fiecare zi tundeă câteva oi și vindea lâna de pe ele.

Cei mai înalți munți de pe glob

Asia : Muntele Everest	8882 m.
America de Sud : Muntele Aconcagua	7130 m.
America de Nord : Muntele Mac Kinley	6187 m.
Africa : Muntele Kilimangearo	5890 m.
Europa : Muntele Mont-Blanc	4807 m.
Oceania : Muntele Carstensz	4788 m.

Afară de aceștia, mai sunt în Asia șase munți înalți de peste 7000 m. (Dapsang, Kenchenjungă, Cungur, Mustagata, Cian Tengri, Guarisancar). America de sud are cinci munți cari trec de 6000 m., iar America de Nord are unul singur de aproape 6000 m. În Africa, Oceania și Europa nici un munte n'atinge înălțimea de 6000 metri.

Calcul interesant

Intr'o dispută publică, un necredincios atacă dogma Sfintei Treimi.

— E absurd, — zicea el, — de a pretinde cu creștinii că $1 + 1 + 1 = 1$.

— Foarte bine — îi răspunse abatele Desgranges. Inșă nu ne puteți împiedica să susținem că $1 \times 1 \times 1$ este egal cu 1. Vedeti deci că înmulțirea ne dă dreptate.

— Ei așa ! — făcu altul, și pe acest teren pot să vă do-

vedesc contrariul. Nu este oare adevărat că 10 ori 10 face 100?

— Ah ! ce imprudent sunteți — zise abatele. Mă siliți și vă urmez tot de terenul înmulțirii. Fie ! Dumnezeu fiind Nesfârșit, îl înlocuiesc cu valoarea sa și obțin :

Nesfârșit + Nesfârșit + Nesfârșit = Nesfârșit și nu cu trei Nesfârșituri, ceea ce ar fi absurd. Aceasta pentru adunare.

Nesfârșit \times Nesfârșit \times Nesfârșit = Nesfârșit. Și aceasta în ce privește înmulțirea.

Necredinciosul nu mai putu răspunde nimic.

* * *

Cifrele totale ale alimentelor pe cari le-a consumat un organism omenesc până la 70 de ani — după o statistică germană — sunt impresionante. Și anume se calculă că un om ajuns la vârsta de 70 de ani, a consumat în total 5 vagoane, fiecare din acestea de 5 tone de alimente. Aceste alimente se împărtășesc astfel : 22.500 Kg. de pâne ; 18.000 Kg. de carne ; 12.000 de ouă ; 173 Kg. de sare ; 25.000 litri de diferite băuturi. — Un savant englez a ajuns la alte rezultate. Acesta ne spune că un om normal, ajuns la vârsta de 50 de ani a consumat 70.000 de pfunzi de pâne, 20.000 de carne, 6000 de verdețuri și 32.000 de litri de băuturi. În acești 50 de ani a dormit 9000 de zile și tot atâtea a fost treaz. 3000 de zile le-a petrecut la masa de lucru, 800 în picioare și 500 bolnav. Plăcerilor și îngrijirii sănătății a dedicat 400 de zile.

Un arbore de peste 1000 de ani

În sanctuariul japonez din Karasaki există un bătrân prin sădit pe timpul împăratului Jonei (626-641), adică cu vreo 1300 de ani în urmă. A fost întotdeauna ținta multor pelerinaje împărătești și reprezintă o însemnată parte a liricii japoneze. La început arborele era de o mărime normală, însă cu timpul ajunse la o înălțime de 24 de metri, cu o circumferință de 12 metri.

Ramurile lui se întind în două direcții ; una din ele are 80 de metri, iar cealaltă 100 de metri. Pentru sprijinirea ramurilor mai joase, cari umbresc o suprafață foarte întinsă s'au ridicat 380 de coloane de lemn și de piatră. În timpul verii, cam pe la sfârșitul lunii Iulie au loc mari serbări la acest sanctuar și cu acest prilej arborele despre care vorbim este vizitat

de foarte mulți credincioși. Este însă oprit a se atinge de el ; vizitatorii au numai plăcerea de a lua cu dâșii frunzele căzute cari zac pe locul întins umbrat de el.

GLUME

— E adevărat, mamă, întrebă copilul că pământul se învâртеște împrejurul soarelui ?

— Da, dragul meu !

Și copilul, după un moment de adâncă reflexiune, continuă :

— Dar când nu-i soare ?

Intre ziariști

— Domnule, ți-am cetit cronica de 2 ori.

— Mulțumesc, ești foarte amabil.

— Da, fiindcă numai dintr'o cetire n'am putut s'o înțeleg.

O mașină... animal

— Nu mai este nevoie de Dumnezeu, spunea un călător elegant unui țăran ; știința îl înlocuiește : ea face lucruri extraordinare !

— Se poate, răspunse țăranul cu un surâs răutăcios. Așa, eu am văzut într'o zi la târg o mașină într'adevăr extraordinară. Se introducea o cantitate de nutreț pe la un capăt și din altă parte ieșia lapte.

— Vezi ! spuse călătorul, triumfând. Vei mai vedea și altele !

— Numai, Domnule, replică șiretul țăran, această mașină n'a fost inventată de știință.

Ea se chiamă... vacă !...

Din rău în mai rău

— Cine e acel idiot cu care vorbeai mai adineaori ?

— Fratele meu !

— Iartă-mă ! n'am observat cât de bine semănați unul cu altul !

— ? ?

*

— Eu n'am nici o religie, și cu toate acestea mă port foarte bine !

— Bravo ! Tot așa face și cânele meu !

Mama — Tu știi Ionel, că ți-am oprit să te joci cu Petrică, fiindcă el este un copil rău crescut?

Ionel — Atunci, mamă, să vină Petrică să se joace cu mine fiindcă eu sunt un copil bine crescut!

Cum descoperi moartea cuiva cu siguranță?

— La bărbați când încetează inima; la femei când încetează limba...

Ea și el

Ea (nervoasă) — Când spui ceva bărbatului intră pe o ureche și iese pe cealaltă!

El (f. calm) — Și când spui ceva femeii intră pe amândouă urechile și iese pe gură.

— Pentruce se învârtește pământul împrejurul soarelui?

— Ca să se încălzească pe toate părțile!

Un răspuns neprevăzut

— Odată în Anglia, în timpul unei adunări electorale, o alegătoare întrerupse pe orator.

— Dacă ați fi bărbatul meu, v'aș da otravă!

La care, cel care vorbea, răspunse:

— Doamnă, dacă ați fi soția mea, aș lua-o!

Schmith - Jones

În Anglia un domn, care se plângea de dureri mari, intră la un farmacist și zise:

— Mă simt cumplit de obosit, nervos, bolnav, într'un cuvânt distrus... Mi-ar trebui un tonic bun, care să mă...

— Am ce vă trebuie — răspunse farmacistul. — Trei linguriți pe zi și la sfârșitul săptămânii vă veți simți cu totul altfel, Costă 100 de lei.

— A, nu! — zise bolnavul, nu doresc acest medicament.

— Dar este tocmai ceea ce vă trebuie. Toți medicii recomandă Elixirul Smith Jones și ni se cere în fiecare zi.

— Vă cred, dar înșfârșit... aș dori altceva.

— Vă repet, domnuie, că acest Elixir Smith Jones este un medicament universal. El face mai mult bine într'o zi, decât altele într'o lună. Dacă e prețul care nu vă convine, atunci puteți lua o sticlă mai mică...

- Nu ! nu iau deloc !
 — Dar bine, domnule, ce aveți împotriva Elixirului Smith Jones ?
 — N'am nimic împotriva, dar... eu sunt Smith Jones.

Ceeace nu prevăzuse prezicătoarea

O prezicătoare primi vizita unui client, care doria să afle viitorul și să i se spună norocul.

— Luați loc, domnule — zise ghicitoarea. Eu văd ce v'a adus. Aveți fără îndoială nemulțumiri.

— Nu, nu tocmai. Voiesc să știu dacă voi reuși în planul pe care l-am făcut.

— Vă voi spune totul. Prețul este : citirea în liniile palmei 60 de lei, în cărți 20 lei.

— Prefer cărțile.

— Acum fixați-vă gândul la ceeace doriți.

— S'a făcut.

— Ei bine ! veți avea noroc. Iată o carte care arată că veți reuși. Ceeace doriți se va realiza chiar acum.

— Atunci — zise clientul, mă veți urma. Sunt comisarul de poliție și mă gândeam tocmai să vă aresteze.

PAPA PIU AL XI-lea

în al 80-lea an al vieții și al 15-lea an de pontificat

Al 80-lea aniversare al nașterii Sfântului Parinte Papa Piu al XI-lea ne oferă prilejul de a considera însemnătatea acestui pontificat. În momentul când acest Papă se urcă pe tronul Sfântului Petru, lumea era cufundată, sub raport spiritual, politic și economic în cea mai violentă și cea mai adâncă criză, ce s'a înregistrat în istorie de mai multe veacuri încoace. În cei 15 ani scurși deatunci, Piu al XI-lea, bătrân în vârstă și în experiență, însă în deplină posesiune a întregii sale puteri intelectuale și a energiei sale, a desfășurat în folosul Bisericii o activitate atât de intensă, încât pentru a găsi un pontificat tot atât de însemnat trebuie să ne înapoiem foarte mult în istoria papalității.

Ca învățat bogat în experiență și ca diplomat înțelept, nu întârzie a vedea lămurit că întreaga structură a statelor amenința cu prăbușirea și dobândi siguranța că omenirea se afla numai în fața a două posibilități: sau să reînnoiască lumea, revenind la duhul lui Hristos sau să piară. Înțelegând că în asemenea timpuri Biserica nu se mai poate mulțumi de a veghea asupra comorii Credinței și de a păzi bunurile spirituale ale acesteia, dar că ea este chemată să aducă lumină în întunec, ordine și forță în ruina care amenința, Papa, dela începutul pontificatului său nu încetă o singură clipă de a îndemna omenirea să-și aducă aminte de adevărurile veșnice ale mântuirii, de valoarea incoruptibilă a doctrinei creștine și de a o invita să stabilească pacea lui Hristos în împărăția lui Hristos. În timp ce înainte aceste îndemnuri rămâneau fără ecou și adesea erau primite cu dispreț, în timpul de față, în această vreme de decădere a devenit un lucru evident pentru toți că Biserica a fost singura putere care a ieșit neatinsă din criza generală, ba chiar mai tânără și mai puternică. Acest fapt a fost

unul din motivele pentru care oamenii începură să dea atenție acestui glas care-i invita să se întoarcă pe calea cea bună, cu atât mai mult cu cât acest glas era al unui om înzestrat cu o perspicacitate de remarcant și cu o inteligență deschisă tuturor trebuințelor timpului.

Ceeace voia Piu al XI-lea era ca toate puterile să se unească pentru stabilirea păcii lui Hristos în lume. Chiar numai acest motiv ar fi fost de ajuns pentru ca El să dorească ca relațiunile între Sfântul Scaun și regatul Italiei să fie în sfârșit regulate, căci din cauza chestiunii romane încă în suspenzie, multe forțe, și nu dintre cele mai mici, ale papalității erau paralizate. Până atunci deslegarea acestor probleme se lovide de politica anti-clericală a celor mai însemnați politicieni italieni; venirea la putere a Domnului Mussolini făcea să se nădăjduiască o rezolvare acceptabilă a chestiunii romane, căci Papa nu putea să consimtă decât la o rezolvare prin care libertatea Bisericii și a conducerii ei să fie garantate pe deplin și în toate împrejurările posibile. Acest lucru era evident tuturor acelor care-și putuseră face o idee dreaptă despre adevărata însemnare a rolului pe care-l jucase statul pontifical în istoria Bisericii. Din zilele lui Grigorie cel Mare, din diferitele regiuni pe care niște principii însuflețiți de un duh cu adevărat creștinesc, le dăruiseră urmașilor Sfântului Petru, se formase încetul cu încetul o putere politică.

Toată însemnătatea pe care o avea suveranitatea vremelnică a Papilor asupra statelor pontificale, pentru libertatea Bisericii se arată limpede când Pontificii români părăsiră pentru câțva timp teritoriul a căror suverani erau pentru a-și stabili reședința în Franța; deabia putură păstra câteva urme de libertate de acțiune pentru ei înșiși și pentru Biserică. Între timp puterile din Apus aspirând din ce în ce mai mult la o putere în mod absolut politică, Statul pontifical nu se mai găsi în măsură de a îndeplini rolul său principal. Papa nu-și putea face proprie politica prea adesea vicleană a suveranilor lumești; nu-i

era învoit să se servească de unele mijloace, cari, fără a se îngriji de drept și de dreptate, sileau popoarele să se supună chiar dacă puteau să pară în unele momente singurele eficace de a arăta în afară pretențiile la puterea acestor suverani.

Suveranitatea a fost deci pentru papalitate mai mult decât orice, izvor de griji. Afară de aceasta pa-pii se vedeau adesea siliți să se folosească, spre a salva politica lor teritorială, de forțe prețioase cari ar

fi putut fi putut fi puse cu mult mai bine în serviciul Bisericii și al conducerii spirituale a oamenilor ; ca suverani vremelnici nu puteau să nu fie atrași în sisteme și în alianțe politice, cece aveau ca urmare că popoarele partidului opus vedeau în ei mai mult un adversar politic decât un părinte universal al creștinătății, față de care trebuiau să aibă tot respectul.

Când după 1859-60 și în 1870 Statele pontificale încetară de a exista, s'a considerat aceasta ca o mare nenorocire pentru Biserică ; dușmanii ei se bucurau

iar credincioșii se întrebau dacă, lipsiți de puterea externă, Papii puteau să continue să cârmuiască Biserica. Totuși în scurt timp recunoscură toți că prin pierderea puterii teritoriale, puterea spirituală a papiilor nu pierdu nimic, dimpotrivă câștigă. De atunci încolo toate eforturile trebuiau îndreptate spre un singur scop: găsirea unei rezolvări ideale a chestiunii romane; și aceasta nu putea fi decât aceea care, asigurând Pontificelui roman o cât de mică proprietate teritorială, ar stabili o bază de netăgăduit în punctul de vedere al dreptului națiunilor și asupra căreia s'ar sprijini suveranitatea Papii. Deci evenimentul din 11 Februarie 1929 când s'a semnat tratatul din Lateran a fost de o însemnătate istorică universală.

Aceasta puse capăt luptei dintre Biserică și statul italian, căci în acelaș timp un concordat între cele două puteri regula spre mulțumirea ambelor părți chestiunile cari se aflau pe domeniul limitrof între Biserică și Stat. Lumea întreagă putea deacum înaintea să recunoască pe Papa ca stăpân cu totul independent al Cetății Vaticanului. Rezolvarea chestiunii mai prezenta afară de aceasta avantajul că a fost stabilită fără participarea vreunei puteri străine și fără ca vreo putere străină să intervie ca garantă a tratatului; în acest mod se evita pericolul ca pactul să fie atras vreodată în fluctuațiile și variațiile întâmplătoare ale politicii statelor. Stima universală de care se bucură papalitatea a câștigat și mai mult prin această deslipire de orice caracter politic; 13 concordate semnate cu diferite puteri și numărul de 40 de reprezentanți diplomatici pe lângă Sfântul Scaun sunt o dovadă de netăgăduit a acestui fapt.

Creșterea autorității pontificale este desigur un element însemnat în stabilirea împărăției lui Hristos pe pământ, însă nu este singurul, nici cel mai însemnat. Deabia după ce se va fi obținut o completă reînnoire a principilor cari conduc lumea, se va putea spera la o reînflorire a culturii. În locul omului autonom, Hristos trebuie să-și reia drepturile sale, să devină din nou piatra angulară a fiecărei clădiri. Piu al

XI-lea vrea să dovedească oamenilor cât e de greșită în toate privințele concepția lor actuală despre viață și a hotărât să-i conducă către niște căi noi, sau mai bine către căile cele vechi ale înțelepciunii creștine. Papa nu vrea altceva decât „să reînnoiască societatea omenească prin stabilirea împărăției dreptății prin adevăr și iubire“.

Deaceea trebuie unite toate forțele vii ale catolicismului spre a combate prin toate miiloacele învoite cultura anticreștină, dacă se mai poate numi cultură.

Pentru atingerea acestui scop înalt Papa cheamă pe toți credincioșii la o acțiune universală, la Acțiunea catolică, care sub stindardul regalității lui Hristos de curând proclamată și sub conducerea Papii și a episcopilor, vrea să unească pe toți acei oameni cari recunosc în Hristos calea, adevărul și viața, pentru a-i conduce la asaltul împotriva ateismului și a acestei îndepărtări a sufletelor de Dumnezeu, cari sunt izvoarele tuturor relelor din lume. Acesta este mijlocul prin care Papa are de gând să o vindece, căci societatea ome-

nească nu va putea fi lipsită de cele mai mari binefaceri, de dreptate și libertate, de ordine și liniște, de pace și bună înțelegere când autoritatea regală a lui Hristos va fi recunoscută de către toți în viața particulară și publică.

Mulțumită perspicacității sale, Piu al XI-lea a descoperit izvorul prim al acestei decăderi generale a vieții omenesti pe care o deplorăm. Și anume acest izvor este laicismul, adică despoierea lumii de orice idee de Dumnezeu, care este pericolul prin excelență

al epocii noastre. Pe de o parte refuză supranaturalului orice influență în orice domeniu al vieții profane; după dânsul trebuie să domnească o deosebire riguroasă între viața religioasă și cea profană. Pe de altă parte această linie de despărțire între viața profană și religioasă creiază în spirite o concepție despre Biserică și despre supranatural care nu este făcută pentru a deștepta în ei acel interes și acea participare la viața Bisericii care trebuie să caracterizeze pe fiecare adevărat catolic. Aceasta apare în acest caz ca o zonă

rezervată numai clerului și de care se deosebește cu totul lumea laică. Într'un cuvânt Biserica este ceva a parte.

Acțiunea catolică este deci o somație adresată lumii întregi pentru a se uni sub stindardul lui Hristos, spre a face să pătrundă duhul creștin în toate domeniile vieții particulare și publice. Una dintre cele mai rele urmări ale secularizării spiritelor a fost faptul că laicii s'au mulțumit prea ușor cu un rol cu totul pasiv; acest fapt a devenit intolerabil când ateismul cuprinzând o mare parte a lumii, preoții și episcopii putură cu greu să-și îndeplinească sarcina de a anunța tuturor oamenilor vestea cea bună a Evangheliei. Prin apelul la acțiune Piu al XI-lea a trimis lumea laică în plină luptă a spiritelor. Nimic n'ar fi mai greșit decât a vedea în acest apel o încercare din partea Bisericii și a clerului de a pune mâna pe putere; dimpotrivă laicii sunt chemați să conlucreze la stabilirea împărăției lui Hristos. Papa înrolând o nouă și puternică armată a fost numaidecât de trebuință să se fixeze lămurit pentru toți, directivele de urmat în luptă; de aceea nici nu se ostenește de a publica în fiecare an enciclici și scrisori pastorale de o însemnătate fundamentală, în cari arată scopul de urmărit în diferitele domenii ale vieții și căile cari duc la el. În una din aceste scrieri Papa tratează în mod foarte amănunțit problema căsătoriei și a familiei, întrucât este celula primară a societății omenesti; în alta se ocupă de creșterea creștinească a tineretului și două din scrisorile sale sunt în întregime consacrate demonstrării trebuinței unei reforme a moravurilor și a felului de viață și arată în acestea căile pe cari trebuie să le urmeze oamenii în viața comună și pe care trebuie să le urmeze Statul. Cu toate acestea Sfântul Părinte nu uită niciodată să amintească oamenilor că înainte de toate este de trebuință o puternică viață interioară și de a pune înaintea ochilor lor modele de imitat în viața și activitatea lor în persoana marilor Sfinți.

Astfel lucrează Piu al XI-lea la stabilirea împărăției lui Hristos pe pământ, cu ochii îndreptați departe înaintea sa și sigur de scopul pe care voiește

să-l ajungă. Piu al X-lea a condus oamenii la izvorul harurilor suprafirești; Benedict al XV-lea a întărit autoritatea și puterea de dinafară a Bisericii; Piu al XI-lea a continuat pe aceleași linii pentru a le duce la o reconstruire a lumii creștine pe baza adevărului și a ordinii supranaturale. În niște timpuri grele într'un chip cu totul deosebit, omenirea a găsit în El o călăuză care îi arată calea care conduce la pacea lui Hristos în împărăția lui Hristos.

E sufletu-mi îngândurat...

*E sufletu-mi îngândurat
Cântând în noaptea-adâncă,
Lumina cerului'nstelat
Mai strălucește încă...*

*Vrăjit e totul, vis e acum
In negrele umbrișuri,
Când frunze scutură în drum
Tăcute luminișuri.*

*Stingherii tei încet s'alint
Cum stau uitați și sobri,
Când luna'n razele de-argint
Răsare dintre codri.*

*Când codrii freamătă ușor
Iar vântul mereu geme,
Când lacu-și cântă a lui dor
Șoptind din vreme'n vreme.*

Naționaliștii spanioli și credința

În orașul Sevilla cucerit de naționaliști, au fost iarăși puse la locul de onoare crucile în școlile statului, cu participarea entuziasmată a poporului și a trupelor naționaliste. Cardinalul Ilundain a celebrat oficiul divin în prezența generalului Queipo de Llano. După o scurtă predică a Cardinalului, a luat cuvântul generalul spunând : Această faptă este pentru mine cea mai însemnată decând a început revoluția la noi. Aceasta o spun și aceasta o cred ! Sunt sigur că religia este cel mai însemnat element al unui patriot ; căci cine nu iubește pe Dumnezeu, nu poate să iubească nici familia sa și consecvent nici nu poate sluji bine patriei sale. După cucerirea orașului Burgos, generalul Franco, capul statului spaniol, a dat următorul anunț : „Este necesar să fii credincios, să crezi în Dumnezeu. Noul regim va menține relațiuni amicale cu Biserica și va sprijini misiunea ei religioasă și morală. Noi vom reforma societatea prin iubire. Ținta noastră este apărarea culturii mondiale și pentru aceasta trebuie să ne îndreptăm privirile la credința noastră. Acesta nu este un războiu civil, în care se decide numai soarta Spaniei, ci este un războiu pentru apărarea culturii creștine. Noi suntem apărătorii credinței în contra materialismului roș.“ După aceea generalul Franco a pus în evidență noul concordat cu Vaticanul, a arătat programul social al noului regim care se sprijină esențial pe principiile creștine. 14 Maici din ordinul Neprihănitei Zămislire care se refugiaseră la Roma s'au îmbarcat la Neapole ca să continue acțiunea lor în orașul Sevilla, care a fost ocupat de Naționaliști.

In Editura „Presa Bună“

au apărut în ultimul timp următoarele

broșuri :

«Pentru a fi un om»

O carte scrisă pentru tinerii din veacul actual. Tipărită cu mare îngrijire pe o hârtie de calitate superioară, dar mai ales prin conținutul ei este un cadou nimerit pentru tineretul de astăzi.

«Un erou al adevăratei iubiri»

Viața Sfântului Benedict Cottolengo, preot secular care și-a desfășurat activitatea în Italia, în secolul trecut și care a rămas vestit prin opera sa de caritate, ce mai durează și astăzi. Recomandăm aceste broșuri poporului într'un chip deosebit. Vor fi cetite cu cea mai mare plăcere și folos.

Prețul 5 lei.

«Opt martiri Americani»

O broșură care conține istoria vieților a opt preoți eroi, cari și-au dat viața pentru Hristos în mijlocul sălbaticilor Piei Roșii, în chinurile cele mai îngrozitoare. Are ilustrațiuni cari reprezintă scene din viața și chinurile lor.

Prețul 5 lei.

«Sfânta Tereza a Pruncului Isus»

În a II-a ediție a broșurii „Mica Floare“. Este tipărită pe două feluri de hârtie și are multe ilustrațiuni.

BIBL. UNIV. CLUJ

1270 27. II. 1937

EXEMPLAR ILEGAL

AC-163

INSTITUTUL GRAFIC

„PRESA BUNĂ”

STR. ȘTEFAN CEL MARE 60

Tipografia este complet renovată și execută orice lucrări atingătoare acestei branșe cu prețuri foarte convenabile și prompt.

**ATELIER SPECIAL DE
LEGĂTORIE DE CĂRȚI.**

Primim comenzi din provincie

PREȚUL 15 LEI

5